

Katolički list

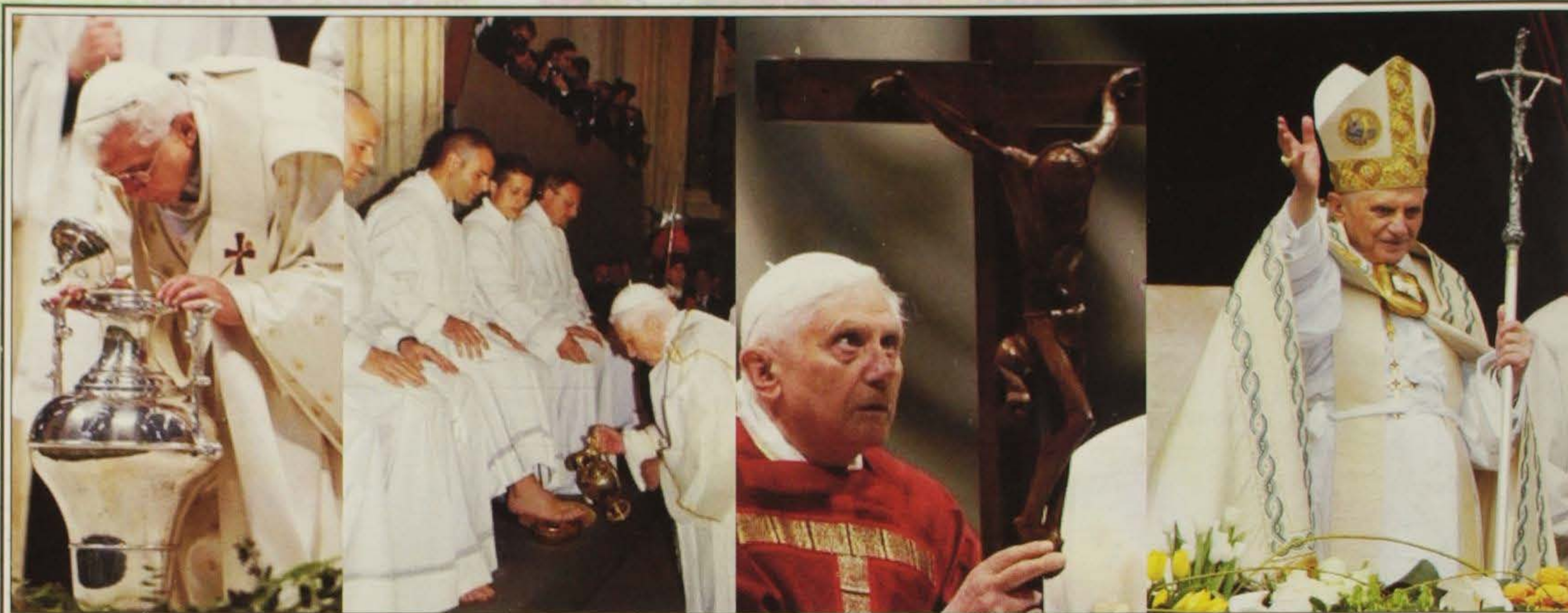
ZVONIK

GOD: XIII BR. 5 (139) Subotica, svibanj (maj) 2006. 90,00 din

**KRIST JE
SADA ŽIV ...
PREVELIKO
OTAJSTVO
LJUBAVI!**

U SREDIŠTU

Papin Veliki tjedan i Uskrs 2006.

Svećeničko ređenje isusovca o. Dávida Biacsija u subotičkoj katedrali - bazilici

Molitva hrani ljubav i brani vjernost: bračni parovi jubilarci u crkvi sv. Roka u Subotici

Piše: Andrija Anišić

SPOMENI SE DA SVETKUJEŠ DAN GOSPODNJI

Program a ne zapovijed

Ovih dana na duhovnoj obnovi svećenika prof. dr. Stjepan Baloban potanko nam je predstavio i protumačio prvu encikliku pape Benedikta XVI. "Deus Caritas est" (Bog je ljubav). Među ostalim, on je naglasio kako Papa u toj svojoj enciklici govori napose o ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu ali ne kao o zapovijedi nego kao o programu. Bilo bi dobro kad bismo sve Božje i crkvene zapovijedi tako razumijevali. Tada bi nam te zapovijedi pomogle brže i lakše stići do onih plodova zbog koji nam ih je Bog odnosno Crkva darovala a to je prije svega potpuno dostojanstvo naše ljudske osobe i pravi lik čovjeka kršćanina. Kao logična posljedica takvoga života je onda i istinska sreća - svakodnevn život ispunjen mirom i radošću.

Želim vam sada predstaviti, dragi čitatelji, III. Božju zapovijed. Ona je s jedne strane bogata sadržajem a s druge strane zahtijeva u nekim svojim dijelovima pobliže tumačenje. Stoga ću je predstaviti u dva nastavka. U prvom ćemo dijelu promotriti njezinu izvornu formulaciju te prijelaz sa slavlja subote na proslavu nedjelje, a u sljedećem broju ću više govoriti o nedjeljnoj obvezi sudjelovanja u svetoj misi te o obvezi odmora.

Dan subotnji

Katekizam uvijek započinje izvornim biblijskim tekstom te najprije donosi citat iz Starog zavjeta a potom iz Novog kao Isusovo tumačenje starozavjetne zapovijedi. "Spomeni se da svetkuješ dan subotnji. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Gospodinu, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi" (Izl 20,8-10). "Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. Sin Čovječji gospodar je subote" (Mk 2,27-28).

Šira formula III. Božje zapovijedi doziva u pamet svetost subote kroz podsjećanje na Božje djelo stvaranja nakon kojega je, sedmoga dana, uslijedio dan "posvemašnjeg odmora" koji je bio Bogu posvećen (usp. Izl 31,15) /KKC, 2168/.

Sedmi, subotnji dan podsjećao je Izraelce također i na dan oslobođenja iz egipatskog ropstva: "Spomeni se da si i ti bio rob u zemlji egipatskoj i da te odande izbavio Gospodin, Bog tvoj, rukom jakom i ispruženom mišicom. Zato ti je zapovjedio Gospodin, Bog tvoj, da držiš dan subotni" (Pnz 5,15).

Subota je i znak vječnog saveza. "Subota je za Gospodina; sveto je pridržana na hvalu Boga, njegova stvoriteljskog djela i njegovih spasiteljskih čina u prilog Izraela" /KKC, 2171/.

Čovjek iz Božjeg djelovanja mora učiti djelovati. Ako je Bog počinuo od svoga djela i čovjek mora toga dana počiniti ali i dopustiti drugima, ako su mu podložni, da se odmaraju.

"Subota obustavlja svakidašnji posao i omogućuje odmor. To je dan prosvjeda protiv robovanja radu i obožavanja novca" /KKC, 2172/.

"Evandjelje izvješćuje o više slučajeva kad je Isus optužen da krši subotnji zakon. No Isus nikad ne oskvrnjuje svetosti toga dana. On joj punom vlašću daje vjerodostojno tumačenje: "Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote" (Mk 2,27). U svojoj dobroti Isus drži dopuštenim "subotom činiti dobro" a ne "zlo, život spasiti" a ne "pogubiti" (Mk 3,4). Subota je dan Gospodina milosrđa i Božje časti. "Sin Čovječji gospodar je subote" (Mk 2,28). /KKC, 2173/.

Dan uskrsnuća: novo stvaranje

Ovo je dan što ga učini Gospodin: radujmo se i kličimo u njemu! (Ps 118, 24).

Česti prigovori nekih sekta kršćanima su da oni ne poštuju III. Božju zapovijed, jer u njoj izričito stoji da je subota dan Gospodnji. Međutim, ni za jednog kršćanina, koji iole poznaje Novi zavjet i tradiciju Crkve to nije nikakvo kršenje Božje zapovijedi. Događaj Kristova uskrsnuća toliko je nadvisio sve događaje Staroga zavjeta da je dan kada se zbio taj događaj spontano prihvaćen kao novi dan Gospodnji. Evo kako to objašnjava Katekizam u br. 2174: Isus je uskrsnuo od mrtvih "prvi dan u tjednu" (Mt 28,1; Mk 16,2; Lk 24,1; Iv 20,1). Kao dan Kristova uskrsnuća, "prvi dan", doziva u pamet prvo stvaranje, a kao "osmi dan", koji slijedi po suboti, označuje novo stvaranje, započeto Kristovim uskrsnućem. Za kršćane je postao prvi među svim danima, blagdan nad blagdanima, dan Gospodnji ("he Kyriake heméra", "dies dominica"), nedjelja. A sv. Justin je posvjedočio: "Sastajemo se u dan sunca jer je to prvi dan kada je Bog, promijenivši tamu i tvar, stvorio svijet. U isti je dan Isus Krist, naš Spasitelj, ustao od mrtvih."

Smrtna kazna za kršenje subote

U Starom zavjetu svetkovanje subote bilo je popraćeno, a možemo reći i

opterećeno mnogim propisima, koji su išli u detalje (usp. Neh 13,15-22; Jr 17,21-27).

Za kršenje subote bile su predviđene smrtno kazne: "Tko bi u dan subotnji obavljao kakav posao neka se pogubi" (usp. Pnz 31,12-17).

Nedjelja umjesto subote

Zakonsko bogoslužje Staroga zavjeta pripravljalno je Kristovo Otajstvo. Ono što se ondje vršilo u znakovima ovdje postaje stvarnost. "Kršćanima nedjelja nadomješta obredne propise subote. Po Kristovoj pashi ispunja duhovnu istinu hebrejske subote i naviješta čovjekov vječni počinak u Bogu..." /KKC, 2175/.

I u Novom zavjetu ostao je propis poštivanja Dana Gospodnjega, no on je oslobođen preteških propisa jer "Svetkovanje nedjelje ostvaruje čudoredni propis koji je po naravi upisan u čovječje srce, tj. "Bogu iskazivati vanjsko, vidljivo, javno i redovito štovanje u spomen njegovoj općoj dobrohotnosti prema ljudima" /KKC, 2176/. Iz Starog saveza preuzet je ritam i duh slavlja toga dana jer svaki tjedan Stvoritelja i Otkupitelja svoga naroda.

Slavlje vazmenih nedjelja, dok promatramo Uskrslog Gospodina koji se ukazuje svojim učenicima nedjeljom, učvršćuje u nama poštivanje III. Božje zapovijedi. Raspjevana Crkva slavi radosno svake nedjelje Vazmeno otajstvo i zahvaljuje Respektom i Uskrsnom Gospodinu za sve što je za nas učinio. Zato svetkovati Dan Gospodnji s minimum propisa nikako ne bismo smjeli doživljavati kao teret nego kao oslobođenje i milost.

Zvonik koji imate u rukama dovoljno svjedoči koliko je Kristovo uskrsnuće za nas kršćane veliki događaj i kako je Uskrs doista naš najveći blagdan. Mnoštvo lijepih tekstova. Tolika događanja, da smo morali povećati broj stranica, svjedoče da naša Crkva na ovim prostorima živi od susreta s Uskrsnim Gospodinom. Osobito nas raduju susreti mladih u kojima su oni sudjelovali i doživjeli ih duboko vjernički, izvor su nove nade i za našu mjesnu Crkvu. Aleluja.

Želim svima radostan svršetak uskrsnog vremena i duboko proživljavanje svetkovine Uzašašća Gospodnjega i potpunu otvorenost "Sili odozgor" kroz deveticu Duhu Svetomu. Molimo osobito za naše krizmanike da se dobro pripreme za primanje sakramenta sv. Potvrde kako bi snagom darova Duha Svetoga koje će primiti mogli postati oduševljeni kršćani, istinski svjedoči Isusa Krista te zanosni navjestitelji njegove Radosne vijesti.

Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!

Na naslovnoj stranici: Dio svetištva crkve Isusovog uskrsnuća u Subotici

USKRSLI GOSPODIN NEKA POSVUDA POKAŽE SVOJU SILU ŽIVOTA, MIRA I SLOBODE

Za velikoga bdjenja ove noći ponovno smo proživjeli onaj odlučan i uvijek aktualan događaj uskrsnuća, središnjeg otajstva kršćanske vjere. Bezbrojne su vazmene svijetle upaljene u crkvama kako bi označile svjetlo Krista koji je osvjetlio i još uvijek osvjetljuje čovječanstvo, pobijedivši zauvijek tmine grijeha i zla...

"Nije ovdje, nego uskrsnu!" (Lk 24,5-6). Od prvog uskrsnog jutra, ove riječi ne prestaju odjekivati svemirom kao navještaj radosti, koji nepromijenjen prolazi kroz stoljeća, a istovremeno je ispunjen beskrajnim i uvijek novim nijansama.

"Nije ovdje... uskrsnu." Nebeski su glasnici ponajprije javili da Isus "nije ovdje": Sin Božji nije ostao u grobu, jer nije mogao ostati zarobljenikom smrti (usp. Dj 2,24), a grob nije mogao zadržati "Živoga" (Dj 1,18), koji je izvor samoga života. Poput Jone u utrobi ribe, isto je tako i raspeti Krist bio progutan u srce zemlje (usp. Mt 12,40) preko subote. Bio je uistinu "veliki dan one subote", kako piše evanđelist Ivan (19,31): najveći u povijesti, jer u njemu je "Gospodar subote" (Mt 12,8) dovršio djelo stvaranja (usp. Post 2,1-4a), uzdižući čovjeka i čitav svemir do slobode slave sinova Božjih (usp. Rim 8,21). Dopršivši ovo izvanredno djelo, beživotno je tijelo prožeto životnim dahom Božjim, te je, razbivši okove groba, slavno uskrsnuo. Stoga anđeli navješćuju: "nije ovdje", ne može se više nalaziti u grobu. Hodočastio je zemljom ljudi, dovršio je svoj hod u grobu poput svih njih, no pobijedio je smrt i na potpuno nov način, činom čiste ljubavi, otvorio zemlju i raskrilo je prema Nebu.

Njegovo uskrsnuće, po krštenju koje nas u njega "utjelovljuje", postaje i naše uskrsnuće. To je unaprijed najvjestio prorok Ezekiel: "Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu!" (Ez 37,12). Ove proročke riječi dobijaju posebnu vrijednost na dan Vazma, jer danas se ostvaruje obećanje Stvoriteljevo; danas, i u ovo naše doba obilježeno nespokojem i nesigurnošću, ponovno doživljavamo događaj uskrsnuća koje je promijenilo izgled našega života, koje je promijenilo povijest čovječanstva. Od uskrsloga Krista svoju nadu očekuju, koji puta i nesvjesno, svi oni koji su još uvijek potlačeni okovima patnje i smrti./.../

Uskrsli Gospodin neka posvuda pokaže svoju silu života, mira i slobode. Svima su danas upravljene one riječi kojima je anđeo u uskrsno jutro ohrabrio preplašena srca onih žena: "Vi se ne bojte!... Nije ovdje! Uskrsnu!" (Mt 28,5-6). Isus je uskrsnuo i daruje nam mir; On sam je mir. Stoga Crkva svom snagom ponavlja: "Krist je uskrsnuo - Christos anesti". Neka se ne boji čovječanstvo trećega tisućljeća da mu otvori svoje srce. Njegovo Evanđelje u potpunosti napaja žeđ za mirom i radošću koja živi u svakom ljudskom srcu. Krist je sada živ i hodi u nama. Preveliko otajstvo ljubavi! Christus resurrexit, quia Deus caritas est! Alleluia! - Krist je uskrsnuo, jer Bog je ljubav! Aleluja!

Poziv u otajstvu Crkve

Drugi vatikanski sabor stavlja u svjetlo univerzalni poziv na svetost, ustvrdivši: "Kristovi sljedbenici, pozvani od Boga ne po svojim djelima, nego po odluci i milosti Njegovoj, i opravdani u Isusu Gospodinu, postali su po krštenju vjere uistinu Božja djeca i dionici božanske naravi, i zato uistinu sveti." (usp. LG 40) U slici tog univerzalnog poziva, Krist, Vrhovni Svećenik, u svojoj brižljivosti za Crkvu poziva u svakoj generaciji osobe koje će se brinuti o Njegovom narodu; osobito, poziva u ministerijalno svećeništvo ljude koji obavljaju očinsku funkciju, kojoj je izvor u samom Božjem očinstvu (vidi Ef 3,15). Poslanje svećenika u Crkvi je nezamjenjivo. Prema tome, iako se u ponekim krajevima uočava manjak svećenika, ne smije nikada doći u pitanje sigurnost da Krist nastavlja poticati ljude, koji se kao Apostoli, napuštajući svaku drugu preokupaciju, cjelovito posvećuju slavljenju svetih otajstava, propovijedanju Evanđelja i pastoralnoj službi. /.../

Drugi osobiti poziv, koji zauzima časno mjesto u Crkvi, je poziv na posvećeni život. Na primjeru Marije iz Betanije, koja: "...sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu" (usp. Lk 10, 39), mnogi muškarci i žene posvećuju se cjelovitom i bezpridržajnom nasljedovanju Krista. Iako vrše različite službe u području ljudskog odgoja i brige za siromašne, te poučavanja ili pomoći bolesnih, ne smatraju te djelatnosti kao prvotni cilj njihova života, jer, kako to dobro podcrtava Zakonik Kanonskog Prava: "Prva i osobita dužnost svih redovnika mora biti kontemplacija božanskih istina i neprestano zajedništvo s Bogom u molitvi." /.../

Sjećajući se Kristove preporuke: "Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju." (usp. Mt 9,37-38), živo osjećamo potrebu molitve za svećenička zvanja i posvećen život. Ne iznenađuje činjenica: gdje se gorljivo moli, cvjetaju zvanja. Svetost Crkve bitno ovisi o jedinstvu s Kristom i otvorenosti prema otajstvu milosti koja djeluje u srcima vjernika. Zbog toga želim pozvati sve vjernike da njeguju intiman odnos s Kristom, Učiteljem i Pastirom svoga naroda, oponašajući Mariju koja je pohranjivala u duši svete tajne i ustrajno o njima razmišljala (usp. Lk 2, 19). Zajedno s njom, koja zauzima središnje mjesto u otajstvu Crkve, molimo:

**Oče, potakni među kršćanima
mnoga i sveta svećenička zvanja,
koja će vjeru držati živom i čuvati
milosnu uspomenu na Tvog Sina Isusa:
posredstvom propovijedanja Tvoje riječi,
te dijeljenjem Tvojih sakramenata,
preko kojih Ti neprestano obnavljaš svoje vjernike.
Podaj nam svete službenike svoga oltara,
koji će biti pažljivi i gorljivi čuvari Euharistije,
sakramenta najvećeg Kristovog dara
za spasenje svijeta.
Pozovi službenike svoga milosrđa,
koji će posredstvom sakramenta Pomirenja
proširiti radost Tvog oprostjenja.
Učini, Oče, da Crkva s radošću prihvati
brojna nadahnuća Duha tvoga Sina,
te da se, poučljiva njegovom naučavanju,
pobrine za zvanja
ministerijalnog svećeništva i posvećenog života.
Podrži biskupe, svećenike, đakone,
posvećene i sve krštene u Kristu
da vjerno izvrše svoje poslanje
u službi Evanđelja.
To te molimo po Kristu, Gospodinu našem, Amen.
Marijo, Kraljice Apostola, moli za nas!**

USKRS U KATEDRALI

Tijekom čitave korizme u katedrali bazilici sv. Terezije Avilske vjernici su se pripremali za najveći blagdan - Uskrs. Svakog petka u 17 sati obavljali su pobožnost križnog puta, a u 18 sati je bila sv. misa i korizmena propovijed. Sveto vazmeno trodnevje slavili su s biskupom **dr. Ivanom Péntzesom**.

Na Veliki četvrtak, u 19 sati slavljena je misa Večere Gospodnje kada je biskup oprao noge dvanaestorici članova Pastoralnog vijeća kao uspomenu na Isusovo pranje nogu dvanaestorici apostola čime je proglasio zapovijed: ljubav prema bližnjima. Milostinja prikupljena na toj misi razdijeljena je siromašnim obiteljima. U 22 sata bilo je klanjanje pred Presvetim u kapeli Srca Isusova kod sakristije.

Na Veliki petak u 18 sati čitana je Muka Gospodnja po Ivanu, uslijedila je služba riječi, klanjanje križu i sveta Pričest. Ove godine je Božji grob čuvalo pedesetak momaka.

Na Veliku subotu u 14 sati je bio blagoslov uskrsnih jela i tom prigodom župnik **mons. Stjepan Beretić** u svojoj propovijedi istaknuo je da bismo uvijek, a osobito na blagdane, prije jela svi za stolom trebali ustati i pomoliti se Bogu i time mu zahvaliti za hranu i kruh koji nam svaki dan daje. U 20 sati bilo je Uskrsno bdjenje. Pred crkvom je biskup blagoslovio oganj i uskrsnu svijeću, a zatim je bila služba riječi. U krsnoj službi blagoslovljen je krsni zdenac. Te večeri se krstilo šestero djece. Nakon toga slijedila je sv. misa i obred uskrsnuća.

Na Uskrs u 10 sati na biskupskoj sv. misi okupio se veliki broj vjernika.

Marijana Beniš

USKRSNI KONCERT U KATEDRALI

U subotičkoj katedrali bazilici sv. Terezije Avilske, 18. travnja svoj uskrsnji koncert održao je katedralni zbor "Albe Vidaković". Koncert se sastojao iz dva dijela. U prvom dijelu ka-

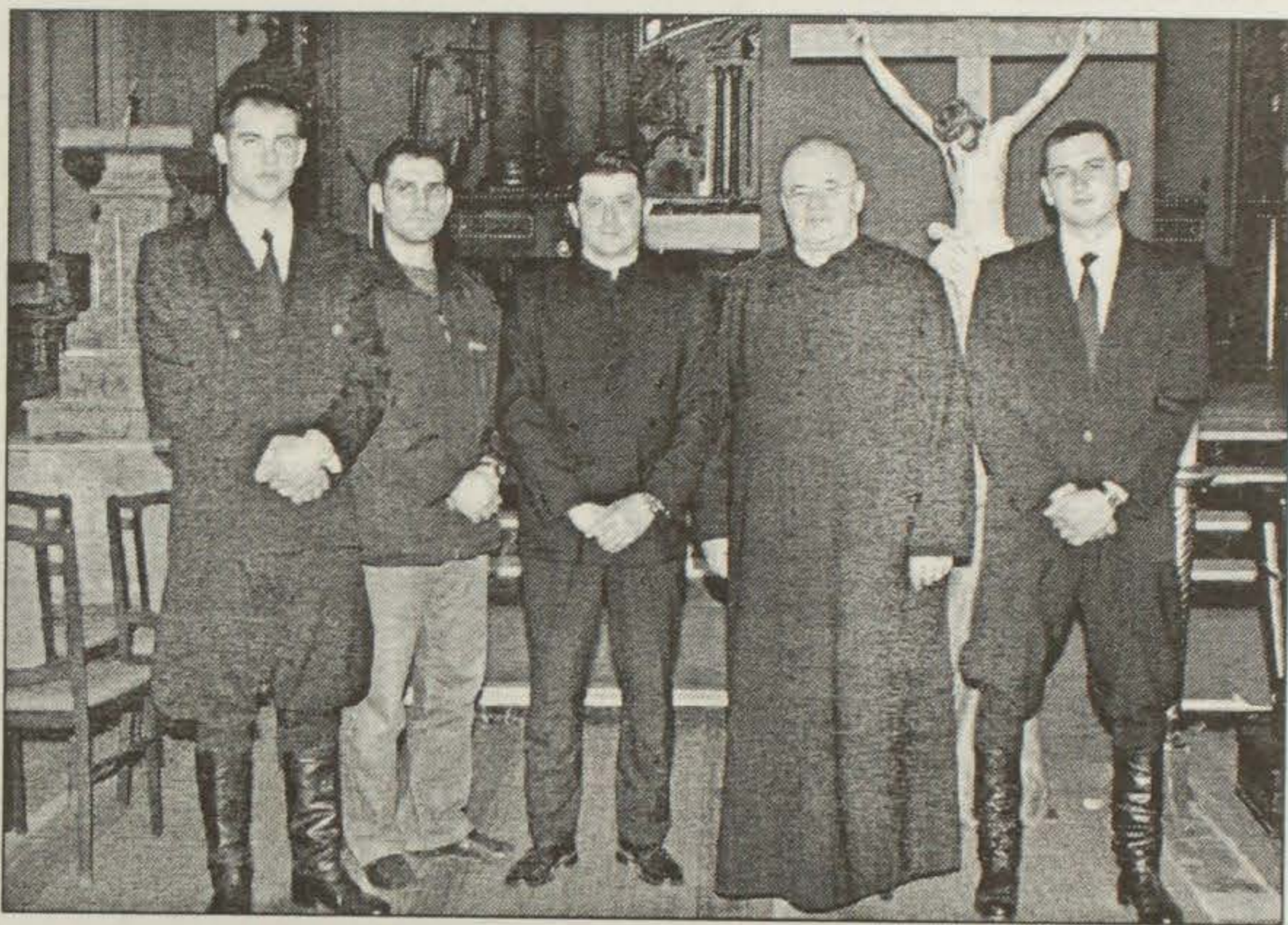

tedralni zbor, kojim je ravnala s. **Mirjam Pandžić**, izveo je djela poznatih skladatelja: Mozarta, Halmosa, Villiama, Vidakovića i drugih. U drugom dijelu sa zborom je nastupio i juniorski sastav Subotičkog tamburaškog orkestra, koji je pripremila **Sonja Jaramazović**. Oni su izveli pjesme: "Uskrsnu Isus, doista", "Pjevaj hvale, Magdaleno", "Kraljice neba", "Ostani s nama" i druge. Koncert je bio lijepo posjećen i bio je to pravi uskrsnji dar vjernicima.

Marijana Beniš

ČUVARI BOŽJEGA GROBA U SUBOTIČKOJ KATEDRALI

Čuvanje Božjeg groba u subotičkoj katedrali ima dugu tradiciju. S tim običajem započelo se već nakon II. svjetskog rata kada su momci počeli "čuvati Božji grob", tj. davati posebnu počast Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu od Velikog petka do Vazmenog bdijenja.

Broj mladića, čuvara Božjeg groba u subotičkoj katedrali je varirao. Bilo je godina kada je bilo na stotine momaka, a onda se u teškim vremenima komunizma taj broj smanjivao. Od 1966. godine, kada je ceremonijar postao **preč. dr. Andrija Kopilović** započelo je novo razdoblje toga običaja. Prije dvadeset godina prvi puta četvorica mladića: **Ivan Piuković, Marinko Piuković, Stipan Kopilović** i **Ivan Brajkov** predložili su "čuvalu" Božji grob u svečanoj bunjevačkoj narodnoj nošnji - čizmama, prslucima, odijelu - i tada je "čuvanje Božjeg groba" počelo organiziranje - svečanije i odgovornije.

To je jedna lijepa tradicija. Budući da prostor u *Zvoniku* ne dozvoljava opširniji opis, odlučili smo tu tradiciju i proteklih 40 godina opširno prikazati u *Subotičkoj Danici* za 2007. godinu.

Ove je godine šezdesetak mladića kroz dva dana bilo na raspolaganju, kako liturgijski, tako na poseban način u toj svojoj službi davanja počasti Božjem grobu. Ovo je za mnoge Subotičane postalo ponos i radost vidjeti mladost okupljenu zajedno, složnu, skladnu, vjerničku i pobožnu u toj službi koja je postala i velika počast te je liturgijski obogatila sadržaj Velikoga petka i Velike subote. No, oni imaju svoja zaduženja i kod Tijelovske procesije i napose na Dužijancu.

Još je jedan običaj novijega datuma vezan za "Čuvare Božjeg groba". Naime, oni imaju svoje druženje i godišnji izlet. Tako su zajednički, kao čuvari Božjeg groba posjetili Svetište bl. Ivana Merza u Banjaluci, bili su gosti župe u Valpovu, bili su u župi Otok u Slavoniji, dva-tri puta su bili na Fruškoj Gori. /A.K./

Događanja u Subotičkoj biskupiji

Drugi susret bivših jordanovačkih đaka - Batina, 19. 04. 2006.

ZAPOČELE ZAVRŠNE SJEDNICE BISKUPIJSKE SINODE

U subotičkom Katoličkom krugu pod predsjedanjem biskupa **dr. Ivana Pénzesa**, **mons. Slavka Večerina**, generalnog vikara, i **mons. Istvána Koncza**, direktora biskupijskog ureda, započele su 18. 04. završne sjednice Biskupijske sinode Subotičke biskupije. Na početku sjednice biskup je protumačio okupljenim članovima sinode, kojih je ukupno 66, da Biskupijska sinoda ulazi u svoju završnu fazu, nakon što je dvadeset tema razmatrano na župnoj i dekanatskoj razini, sada započinju rasprave u kojima će sudjelovati svi članovi Sinode, uzimajući u obzir već pristigle pismene primjedbe i prijedloge.

Završetak sinode predviđen je za 30. lipanj, na 70. obljetnicu sinode Bačke Apostolske Administrature koju je sazvao i predvodio biskup **Lajčo Budanović** i koja je rezultirala poznatim Bačkim kodeksom (Codex Bachiensis) s 500 prokanona. Članovi sinode raspravljali su o značajnim temama evangelizacije, katehizacije i pastoralna mladih te problemima vezanim uz sakrament Krsta. U raspravi je najviše naglašena specifična situacija Crkve u Bačkoj koja zahtijeva i specifičnu evangelizaciju i pastoralni rad. Naglašeno je da u ovim raspravama treba naglasak staviti upravo na traženju rješenja za konkretnu situaciju na koju treba odgovoriti u skladu s Kristovim evanđeljem, naukom Crkve te suvremenim prilikama.

U nastavku rada članovi sinode razgovarali su o problemima vezanim uz druge sakramente. /A. Anišić /

MISIONARI KRVI KRISTOVE U VOJVODINI

U višednevnom posjetu Molitvenim zajednicama Krvi Kristove u Vojvodini od 24. travnja bili su misionari Krvi Kristove iz Zagreba o. **Josip Godlewski** i o. **Zbigniew Lesiczka**. Oni su od 24. do 27. travnja održali duhovne vježbe za mlade pod geslom

“Gospodin moj i Bog moj”. Od ponedjeljka navečer do četvrtka ujutro mladi su kroz molitvu, predavanja, meditaciju, euharistiju i klanjanje rasli u vjeri, u upoznavanju Zajednice Krvi Kristove te rasli u zajedništvu kršćanske ljubavi.

U četvrtak poslije podne misionari su zajedno s vlč. **Antunom Kopilovićem**, koji je odgovoran za Molitvene zajednice Krvi Kristove u Subotičkoj biskupiji, predvodili duhovnu obnovu zajednica Krvi Kristove subotičkih i okolnih župa. Duhovna obnova je održana u župi sv. Roka u Subotici.

Susret je započeo u župnoj vjeronaučnoj dvorani kratkim prigodnim igrokazom “Stolica” koji očituje snagu vjere u prisutnost uskrslog Gospodina u našem svakidašnjem životu. Slijedilo je predavanje o. Josipa. Nakon predavanja i pauze, duhovna obnova je nastavljena u crkvi. Svetu misu je predvodio i održao prigodnu propovijed o. Zbigniew. Pod misom je nekoliko djece i odraslih pročitao svoje molbe za prijem u Molitvenu zajednicu Kristovu, nakon čega je uslijedio svečani prijem a neki su primili križić i krunicu kao znak da dugo i revnosno sudjeluju u Molitvenoj zajednici. Duhovna obnova je završila Euharistijskim klanjanjem.

U toku svog boravka u Vojvodini misionari Krvi Kristove imali su 28. travnja susret s članovima Molitvene zajednice u Zemunu a 29. i 30. travnja održali su u Futogu duhovnu obnovu za odrasle članove Molitvenih zajednica.

A. A.

KRIZMA U TITELU

Subotički biskup **dr. Ivan Pénzes** podijelio je 30. travnja sakrament sv. Potvrde dvanaestorici krizmanika titelske župe. Uz biskupa, suslavili su domaći župnik **Franjo Lulić**, župnik iz Budisave **Robert Erhard** te vlč. **Attila Zsellér** koji je bio u pratnji biskupa Pénzesa. U propovijedi, biskup Pénzes je istaknuo kako biti kršćanin danas od nas zahtijeva istinsku vjeru. Pri tom je podsjetio kako su i apostoli u prvim trenucima pokazali nevjeru u Isusovo uskrsnuće, ali svojim pojavljivanjem učenicima nakon uskrsnuća i slanjem Duha Svetoga sumnje su nestale. Da i mi ne bismo bili kao nevjerni Toma, trebamo se otvoriti Duhu Svetomu i gledati očima srca i ljubavi na sve što nam se događa u životu i oko njega, jer je uskrsli Krist, osim u sv. Pričesti, prisu-

Događanja u Subotičkoj biskupiji

ljubavi prema bližnjima i potrebnima i to tako da uvijek pred očima imamo primjer Učiteljeva pranja nogu učenicima.

Na Veliki petak, kada je pjevana Muka Kristova, poklonili smo se i Svetom Križu. Na Veliku subotu i Uskrsno bdjenje, u nazočnosti velikoga broja vjernika, blagoslivljajući ogranj i uskrsnu svijeću, čitajući o divnim Božjim djelima, blagoslovom krsnoga zdenca i sa svijećama u rukama, zajedno sa župnikom Franjom budni smo dočekali prijelaz i pobjedu našega Gospodina, životom nad smrću. U propovijedi je župnik Franjo rekao kako jedino vjerom u Kristovo uskrsnuće i mi možemo postati dionici Njegove pobjede nad smrću i grijehom. Podsjetio je pri tom na riječi sv. Pavla koje kažu da ako se uskrsnuće nije dogodilo, onda ne vrijedi ni naša vjera. Međutim, nakon njegova uskrsnuća, snaga naše vjere trebao bi biti upravo uskrsli Spasitelj Isus Krist, istaknuo je župnik. Ovom je slavlju nazočio i paroh pravoslavne crkve **Mile**.

Na sam dan Uskrsa, na svetoj misi pročitana je uskrsna poruka biskupa **Ivana Pénzesa**. Na Uskrsni ponedjeljak, u svojoj homiliji župnik nas je pozvao pobijediti sumnju u Isusovo uskrsnuće, a koja se javljala i među apostolima, a vlastita je ljudskom razumu i očima. Pri tom nas je potaknuo da na Kristovo uskrsnuće gledamo očima srca jer ćemo samo u vjeri, ufanju i ljubavi prema Spasitelju nadvladati sumnju.

U našoj je crkvi 21. travnja služena misa zadušnica kao spomen na 40 dana od smrti **Elizabete**, majke svećenika **Ede Mikića**, a misu je predvodio vlč. Edo zajedno s domaćim župnikom Franjom. Sutradan je vlč. Franjo služio misu zadušnicu za svoju majku **Katu**, u povodu pola godine od njenog prelaska u vječnost.

Blagdan sv. Marka u našoj je župi proslavljen na sam blagdan 25. travnja, a tijekom misnoga slavlja župnik je blagoslovio mlado žito.

Radomir Hucki

Radomir Hucki

USKRS U TITELU

Vrijeme priprave za najveći kršćanski blagdan Uskrs, odnosno korizmeno vrijeme, župljani titelske župe započeli su najprije obavljanjem sv. ispovijedi kojoj je 7. travnja pristupio veliki broj vjernika. Na blagdan Cvjetnice s blagoslovljenim "cicamacama" u ruci, svečanom je procesijom naša župna zajednica proslavila ulazak Gospodina Isusa Krista u naša srca i u sveti grad Jeruzalem. U propovijedi, župnik Franjo Lulić podsjetio nas je na Veliki petak i put ka uskrsnuću. Pri tom je istaknuo kako je bit našega postojanja put Isusov i put križa.

Na Veliki četvrtak, na misi Večere Gospodnje župnik je u propovijedi upozorio na to kako ljubav i euharistija ne mogu jedna bez druge. Pozvao je pri tom okupljene vjernike na djela

ŠTOVANJE SV. EUGENA U FUTOGU

Budući da se u crkvi Srca Isusova u Futogu nalaze moći sv. Eugena, 2. svibnja započela je u ovoj crkvi pobožnost u čast ovoga sveca. Pobožnost je započela najprije molitvom sv. krunice, potom sv. ispovijedi i klanjanjem nakon kojega je usli-

jedila sveta misa na kojoj se okupio lijepi broj vjernika. Misno slavlje predslavio je župnik **Antun Kopilović** zajedno s vlč. **Berislavom Petrovićem**. Prigodnu propovijed održao je vlč. Kopilović. Nakon misnoga slavlja, pred oltarom sv. Eugena izmolili smo litanije, a sve u sklopu svibanjskih pobožnosti.

Bosiljko Kostić

RELIKVIJE SV. EUGENA

Pobožnost u čast sv. Eugena mučenika, koja je održana 2. svibnja u futoškoj crkvi, prilika je da čitatelje *Zvonika* i ostalu vjersku javnost upoznam s tekstom darovnice pape Pia VI iz 1777. godine kojom je odobren prijenos moći sv. Eugena mučenika iz Rimskih katakombi sv. Ciriaka u Futog.

Relikvija tijela, tj. kosti sv. Eugena mučenika s ampulom krvi njegove, darovana je grofu Andriji Hadiku da se izloži na javno čašćenje vjernika u novosagrađenoj crkvi u Futogu. Darovnicu je potpisao papa Pio VI. dana 3. VII. 1777. a prenešena je preko Beča i dalje Dunavom do Futoga.

Nadbiskup kalački Adam Patačić je (u smislu crkvenih propisa po papinom nalogu) odredio da se nedjeljom u okviru osmine Velike Gospe svake godine u Futogu slavi spomen sv. Eugena mučenika, kao "festum locale".

Osim toga, papa Pio VI. je 30. VII. iste godine odredio i milost "potpunog oprosta" za sve vjernike koji - uz iskreno pokorničko raspoloženje, ispovijedeni i pričešćeni, hodočaste u spomenutu crkvu na dan sv. Eugena mučenika i ondje... prisustvuju sv. misi... ili obave neku pobožnost uz dodate molitve na nakanu sv. Oca... Ova odredba je važeća za sva buduća vremena,... non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque!

Ovo je kratki prijevod iz župne spomenice (Hist. Domus, str. 22-24).

Cilj darovnice i prijenesa relikvije sv. Eugena je, dakle, "javno čašćenje u crkvi" kao i poticaj na "hodočašćenje vjernika radi potpunog oprosta", što je u ono vrijeme nakon izгона Turaka iz Vojvodine bilo potrebno kao pastoralno sredstvo za brži oporavak i sudjelovanje vjernika u redovitom crkvenom životu.

Župna spomenica govori da je "festum locale sv. Eugena" imao svoje važno mjesto u životu vjernika, ali da je poslije Drugoga svjetskog rata potpuno "zaboravljen i zanemaren" tako da mlađe generacije čak i nisu znale koji je to svetac nego se govorilo o "mumiji ili svetom ratniku". A prilikom jubilarne 2000-te godine, čuvši DA SU CRKVE KOJE POSJEDUJU RELIKVIJE SVETACA ILI MUČENIKA određene kao mjesta hodočašćenja, potrudili smo se ne samo bolje upoznati našeg "nepoznatog sveca", nego i za svoju župu a i za ostale vjernike, iznoseći odredbe Crkve objaviti tu "pučku milost" tj. hodočašća u oprosna mjesta, postizanje Oprosta i učvrćenje svoje vjere.

Od tada svake godine, proslavljajući relikvije sv. Eugena mučenika, osjećamo njegov zagovor u procesu obraćenja župe - naime, tako smo sa suradnicima formulirali molitveni zaziv: "Nepoznati sveče, pomози nam u obraćenju župe". Kao odgovor s neba, posebnom milošću smatramo dolazak Misionara Krvi Kristove, baš na dan sv. Eugena. Oni sad svake godine održavaju kod nas duhovne vježbe i susrete za sve veći broj članova ne samo iz naše župe nego i vjernika iz okolnih župa.

vlč. Ante Kopilović

NASTUP ZBORA ŽUPE SV. MARKA U DOMU KULTURE

Žednička Mjesna zajednica svoj je dan proslavila na blagdan sv. Marka, zaštitnika žedničke župe posvećene ovom svecu. Toga je dana upriličen program u Domu kulture, na kojemu je među ostalim nastupio i žednički crkveni zbor koji u obnovljenoj formi djeluje pet godina.

Zbor broji 42 člana od 7 do 77 godina, a nastao je kao rezultat zalaganja i djelovanja župnika **Željka Šipeka** i kantora **Nikole Ostrogonca**. Ove godine proslavljeno je pet godina od kako su ova dva entuzijasta započela akciju oživljavanja župnoga zbora i crkvenoga pjevanja. Dio zbora čine vjernici mađarske nacionalne

pripadnosti, zajedno sa solisticom **Timeom Vujković-Lamić**. Drugi dio zbora čine vjernici hrvatske nacionalne pripadnosti sa solisticom **Anicom Čipak**.

Zborom je ravnala **Manda Kujundžić** koja je i sama dugo bila član zbora s **Mirjam Pandžić** i **Milana Asića**.

Kantor **Nikola** ponosan je na svoje članove, dok župnik **Željko** zboru i kantu pruža veliku potporu.

Kata

CVJETNICA U ŽEDNIKU

Na blagdan Cvjetnice, nakon punih trideset godina, u žedničkoj je župi sv. Marka ponovno pjevana Muka Kristova. Kantor **Nikola Ostrogonac** i članovi zbora uložili su velik trud kako bi realizirali tu zamisao. Da trud nije bio uzaludan, potvrdile su i riječi našega župnika, **vlč. Željka Šipeka** koji je istaknuo kako nikada niti jedan trud nije uzaludan, a napose ne onaj koji je učinjen Bogu na slavu. Kantoru i zboru župnikovo je priznanje i pohvala puno značilo, a zasigurno će im koristiti kao poticaj za novo angažiranje u župnoj zajednici.

Kata M.O.

AKCIJA ŽEDNIČKOG CARITASA

Veliki je tjedan u žedničkoj župi, osim obreda na Veliki četvrtak, petak i subotu, bio u znaku djelotvorne ljubavi. Župnikova ideja "Odvojimo dijelić od izobilja svoje uskrzne košare", urodila je plodom. U košari koju smo namijenili za potrebite, našlo se na stotine kuhanih jaja, kilogrami šunke, kobasice, kolača, šarenih jaja kao i raznih drugih stvari ali i novca. Brzom akcijom volontera Caritasova odjela, spakirano je ukupno 35 paketa koje su po obiteljima osobno raznosili župnik **Željko Šipek**, pročelnica Caritasova odjela u PV-u **Ljubica Fabian**, kantor **Nikola**, bogoslov **Marijan** i sjemeništara **Kristijan**. Zahvaljujemo Bogu, kao i svim župljanima koji su se odazvali kako bi i ova akcija urodila plodom.

Kata

95. OBLJETNICA POSVETE CRKVE I PROŠTENJE U STAROM ŽEDNIKU

Devedeset petu obljetnicu svojega postojanja kao i župno proštenje, župa sv. Marka iz Staroga Žednika svečano je proslavila 29. i 30. travnja. U subotu 29. travnja svečano misno slavlje predslavio je župnik ove župe, **vlč. Željko Šipek** uz nazočnost dva bogoslova, četiri sjemeništara te jednog franjevačkog kandidata. Osim **Pave** - bogoslova i gosta iz Slavnskoga Broda, svi nazočni na oltaru rezultat su Božje providnosti, ostvarene kroz petogodišnji rad **vlč. Željka Šipeka** u Žedniku.

U nedjelju 30. travnja, na sam dan proštenja, u prepunoj crkvi u kojoj se okupilo više od tisuću vjernika, misno slavlje predslavio je župnik **Željko Šipek** uz koncelebraciju rektora sje-

meništa "Paulinom" mons. Józefa Miocsa, prefekta vlč. Ignacija Brasnyósa, duhovnika sjemeništa mons. Marka Forgića (koji je ispovijedao za vrijeme misnoga slavlja), đurđinskog župnika vlč. Lazara Novakovića te odžačkog župnika Jakoba Pfeifera, koji je održao i prigodnu propovijed.

Proslavi su osim velikog broja vjernika nazočili i generalni konzul Generalnog konzulata RH u Subotici **mr. Davor Vidiš** s obitelji, pred-

sjednik DSHV-a **Petar Kuntić** s obitelji te brojni bivši sugrađani Žednika ugledni u različitim sferama javnoga i društvenog života. Pjevanje na misnom slavlju predvodio je zbor sjemeništaraca, a prigodnim govorom predstavio se maturant **Robert Mađarić** iz župe sv. Josipa Radnika iz Đurđina.

Crkva u Žedniku, kao i sve crkve u okolnim naseljima, sagrađena je s početka XX. stoljeća kao potreba rapidnog povećanja broja stanovništva u "ono vreme". Posvećena je sv. Marku kao zaštitniku polja, budući da je izgrađena u "moru bačke ravnice". Stari mještani tvrde da je postojao još jedan razlog za izbor sv. Marka za patrona župe, a to je izričita želja donatora, koji je, kako kažu, uvjetovao financiranje glavnoga oltara, izborom upravo sv. Marka za patrona.

Kata M. O.

OBITELJSKA TRIBINA U ŽEDNIKU O VJERI

U prostorijama župnoga stana u Starom Žedniku 23. travnja održana je peta po redu obiteljska tribina. **Preč. dr. Andrija Kopilović** govorio je na temu "Vjera, što je to?" Među ostalim, preč. Andrija je naglasio kako je vjera dar od Boga i mora se njegovati i učvršćivati da bismo bili istinski vjernici. Doista je tako!

I ovoga puta okupio se lijep broj slušatelja. Razgovor je nastavljen i nakon predavanja. Sljedeća tribina je 21. svibnja u 20 sati na istom mjestu. Vjerujte mi, potrebna je ova tribina nama Žedničanima. Hvala dr. Andriji na vremenu kojega za nas pronalazi i svima onima koji ga dolaze slušati. Vrijedi!

Šime Davčik

BLAGOSLOV MLADOG ŽITA NA BLAGDAN SV. MARKA

Prva u nizu svečanosti tradicionalne manifestacije bačkih Hrvata Dužijance 2006., blagoslov žita, održana je na blagdan sv. Marka, 25. travnja na salašu **Marije i Stjepana Anišića** u Maloj Bosni. Misno slavlje predslavio je župnik župe Presvetoga Trojstva iz Male Bosne vlč. **Ivan Sabatkai** zajedno sa župnikom iz Tavankuta preč. **Franjom Ivankovićem** te župnikom subotičke župe sv. Roka preč. **Andrijom Anišićem**. U propovijedi je vlč. Sabatkai istaknuo kako Bog mora biti prisutan u našim životima kako bi nam dao ne samo budući život, nego i mogućnost našega postojanja. Pri tom je istaknuo kako nam sv. Marko i danas govori, svjedočeći Krista rassetoga ali i uskrsloga. U svojem evanđelju govori nam o zaštiti polja i usjeva, želeći nam i danas biti primjer kako tražiti kraljevstvo Božje, zaključio je Sabatkai.

Nakon misnoga slavlja formirana je procesija u kojoj je osim ministranata, svećenika i članova Organizacijskoga odbora Dužijance 2006., sudjelovalo više od 200 vjernika. Župnik Sabatkai potom je na njivi **Mije i Lozike Horvat-Almaškog**

blagoslovio žito. Ovaj čin označio je i početak ovogodišnje proslave Dužijance, jer će na istoj njivi biti i manifestacija "Takmičenje risara" u okviru Dužijance 2006, čije će pak središnje slavlje biti u mjesecu kolovozu.

Nakon blagoslova, nazočnima se obratio i predsjednik Organizacijskoga odbora ovogodišnje Dužijance **Grgo Kujundžić**. Blagoslovu žita nazočili su i dopredsjednik Općine Subotica **Petar Kuntić**, konzulica Generalnog Konzulata RH u Subotici **Iva Aranjoš**, predsjednik Izvršnog odbora Hrvatskog nacionalnog vijeća **Lazo Vojnić Hajduk**, predsjednik skupštine MZ Mala Bosna **Andrija Bašić Palković** te glavni organizator priredbe "Takmičenje risara" u Maloj Bosni, **Branko Vujić**.

Željka Zelić

Na kršćanskoj tribini grada Subotice 20. 04. u HKC "Bunjevačko kolo" **Marija Krivić**, voditeljica zajednice "Molitva i riječ" iz Osijeka održala je predavanje na temu: "Hagioterapija - liječenje svetošću".

U izdanju "Pučke kasine 1878" nedavno je objavljena knjiga **dr. Mihály Szentmártonija** i **dr. Marinka Stantića** **UVOD U PASTORALNU TEOLOGIJU**

Predgovor ovom djelu napisala je **Ljubica Gurinović**. Tiskana je u Rotografici u Subotici u 500 primjeraka.

Dr. Mihály Szentmártoni - Dr. Marinka Stantić

UVOD U PASTORALNU TEOLOGIJU

EVANGELICI SLAVILI USKRS U KATOLIČKOJ CRKVI U ODŽACIMA

Kako je mnogima - osobito vjernim čitateljima našega *Zvonika* - poznato, već godinama vjernici slovačke evangelističke Crkve, kao poseban ZBOR, skupljaju se i slave bogoslužje svake treće nedjelje u mjesecu u Katoličkoj crkvi u Odžacima. Vjernici

su stanovnici Odžaka, a duhovnu skrb i bogoslužje slavi gospođa **Vjera Batori**, fararka iz Lalića. Župnik **Jakob Pfeifer** im je na kraju službe čestitao Uskrs na njihovom maternjem jeziku, a onda su došla na red šarena jaja i kolači.

SVEĆENIČKA TRIBINA U ODŽACIMA

Na jednoj o redovitim mjesečnih rekolekcija - svećeničkog sastanka, svećenika bačkog dekanata, **Jakob Pfeifer**, župnik u Odžacima i Apatinu i podunavski arhiprezbiter, predložio je organiziranje Svećeničke tribine. To je olakšano budući da u Odžacima, zahvaljujući starim Odžaćanima i Bavarcima, postoji Centar Sveti Mihael, tj. zgrada i to višenamjenska u kojoj se već mnogo toga dogodilo pa je vrijeme da se i svećenici okoriste ovim praktičnim zdanjem.

Dogovorene su četiri svećeničke tribine preko godine: Prva je održana 26. travnja, posljednje srijede u mjesecu, a tako će biti u lipnju, rujnu i studenom.

Seriju ovih tribina otvorio je **mons. Ivan Šešo**, ravnatelj duhovnoga centra "Dom Marijin" kod Slavenskog Broda.

Kako već sam naslov kaže, Svećenička tribina će se baviti svećenicima pa je i prva tribina obrađivala temu: **SVEĆENIK I SVEĆENIČKA DUHOVNOST**. Tko iole poznaje gospodina Ivana Šešu, a onda i mi koji smo bili prisutni, samo možemo kazati da je to bio pravi pogodak. Rekli bismo prvo: iskusan čovjek, isto takav kršćanin a na poseban način svećenik i pravi duhovni duhovnik nježne duše, a tako je odzvanjalo i njegovo jednostavno izlaganje.

Kao organizator, zahvaljujem se i ovim putem dragom Ivanu, a čitateljima preporučujem ovu našu tribinu u njihove molitve.

J. P.

DOGAĐANJA U SVETOZAR MILETIĆU

U župi Rođenja BDM u Svetozar Miletiću, na blagdan sv. Marka evanđeliste svečano je tijekom svete mise blagoslovljena mlada zelena pšenica. Članovi KUD-a "Lemeš" obučeni u bunjevačku narodnu nošnju prinijeli su na oltar pšenicu koju je potom blagoslovio župnik iz Telečke **vlač. Árpád Pásztor**. Nakon svete mise, nazočnim je vjernicima podijeljena blagoslovljena pšenica.

Unatoč tomu što je prije nekoliko mjeseci počela obnova župne crkve, zahvaljujući pomoći i pokroviteljstvu savjeta Mjesne zajednice, naša je crkva izvana okrečena, park oko nje se uređuje, ispred crkve je postavljena nova rasvjeta te nekoliko klupa i stalci za bicikle. Osim toga, uređenje same crkve i okoliša pomogli su i župnik, brojni vjernici i mjesni savjet. Civilna organizacija "Suncokret" preuzela je na sebe uređenje parka, a Mjesna zajednica obvezala se na košenje trave oko crkve.

Trenutačno je u župi u tijeku priprava za slavlje Prve sv. Pričesti (28. svibnja), dok se zbor pripravlja za nadolazeću "Zlatnu harfu". U tijeku je pobožnost trinaest i devet utoraka na čast sv. Antuna, a osim toga u tijeku su i svibanjske pobožnosti.

Lucija Tošaki

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST

KATOLIČKI VJERONAUČ - ANALIZA I PERSPEKTIVE

U biskupskom domu u Petrovaradinu 8. svibnja održan je cjelodnevni seminar Katehetskog vijeća Međunarodne Biskupske Konferencije sv. Ćirila i Metoda s koordinatorkama i animatorima školskog vjeronauka na području Republike Srbije. Seminaru je predsjedao **mons. Stanislav Hočevar**, nadbiskup i metropolita beogradski i predsjednik Vijeća, a seminar su vodili **Snežana Stojković**, predstavnik Ministarstva prosvjete i sporta i **dr. Andrija Kopilović**, član Vladine Komisije za vjersku nastavu u školama. Na početku je srdačnu dobrodošlicu izrekao **mons. Đuro Gašparović**, biskup i generalni vikar za Srijem.

Detaljna i višesatna analiza vođena je na temelju upitnika kojeg su sudionici dobili ranije. Opća je konstatacija da je uvođenje vjerske nastave u državne škole za Crkvu prava ponuda za vršenje poslanja navještenja i evangelizacije. Broj vjeroučenika koji pohađaju katolički vjeronauk je u blagom porastu. Suradnja sa školama je ocijenjena veoma dobro. Uočene su poteškoće: u tretiranju vjerske nastave kao ravnopravnog predmeta; poteškoće oko rasporeda sati; nedovoljna suradnja s roditeljima. Registrirani su i svi pojedinačni problemi.

U središtu pažnje sudionika je permanentna teološko-duhovna formacija kateheta. Lik katehete kao središnje okosnice školskog vjeronauka. Nasušna potreba udžbenika i pomagala. Strukovno povezivanje vjeroučitelja u stručne aktive po općinama. Odnos školskog i župnog vjeronauka.

U zaključcima je još više došla do izražaja odgovornost Crkve i kateheta na osobit način za izgradnju mlade generacije u pravim vrednotama za bolje društvo i samu Crkvu. Istaknuta je činjenica da je neophodna suradnja škole, roditelja i Crkve, kao i cijeloga društva, jer samo tamo gdje je ta suradnja ostvarena je napredak i nada. Tamo gdje ta suradnja nedostaje, nastaju i ostaju problemi. Jedan od zaključaka je svakako i taj da se ovakvi stručni cjelodnevni susreti događaju barem dva puta godišnje. Seminar je završen svetom misom.

činiti ili neće kršćanima nije ostavljeno slobodno odlučiti, već to moraju činiti snagom svog kršćanskog poziva i poslanja.

BLAGDAN BL. IVANA MERZA U SUBOTICI

U subotičkoj župi sv. Roka i ove je godine proslavljen blagdan bl. Ivana Merza. Svetu misu je predvodio župnik **Andrija Anišić**, uz nazočnost lijepog broja vjernika te djece prvopričesnika, krizmanika i mladih, iako mnogi zbog škole ove godine nisu mogli doći.

U prigodnoj propovijedi župnik Anišić je podsjetio u kratkim crtama okupljene vjernike na životni put i djelo bl. Ivana Merza a posebno je osvijetlio njegov apostolat. On je naglasio kako se ponekad krivo misli da je apostolat stvar svećenika, redovnika i redovnica, međutim i apostolat Kristovih vjernika laika je također važan i može biti dragocjen što je očito iz primjera bl. Ivana Merza. On je potaknuo odrasle vjernike da na svojim radnim mjestima budu svjedoci vjere ali i apostoli koji će pomoći ljudima upoznati Krista i način života po njegovom evanđelju koji ih može istinski usrećiti. Pozvao je mlade da slijede svog zaštitnika bl. Ivana te budu angažirani u Crkvi i tako dadu svoj doprinos u širenju Kristovog kraljevstva na zemlji. Njih je potaknuo da među svojim vršnjacima djeluju apostolski i pomognu doći do Krista onima koji traže smisao života a napose da pomognu onima koje je zahvatilo zlo droge, alkohola i nemorala da se otrgnu od toga zla te žive u slobodi djece Božje.

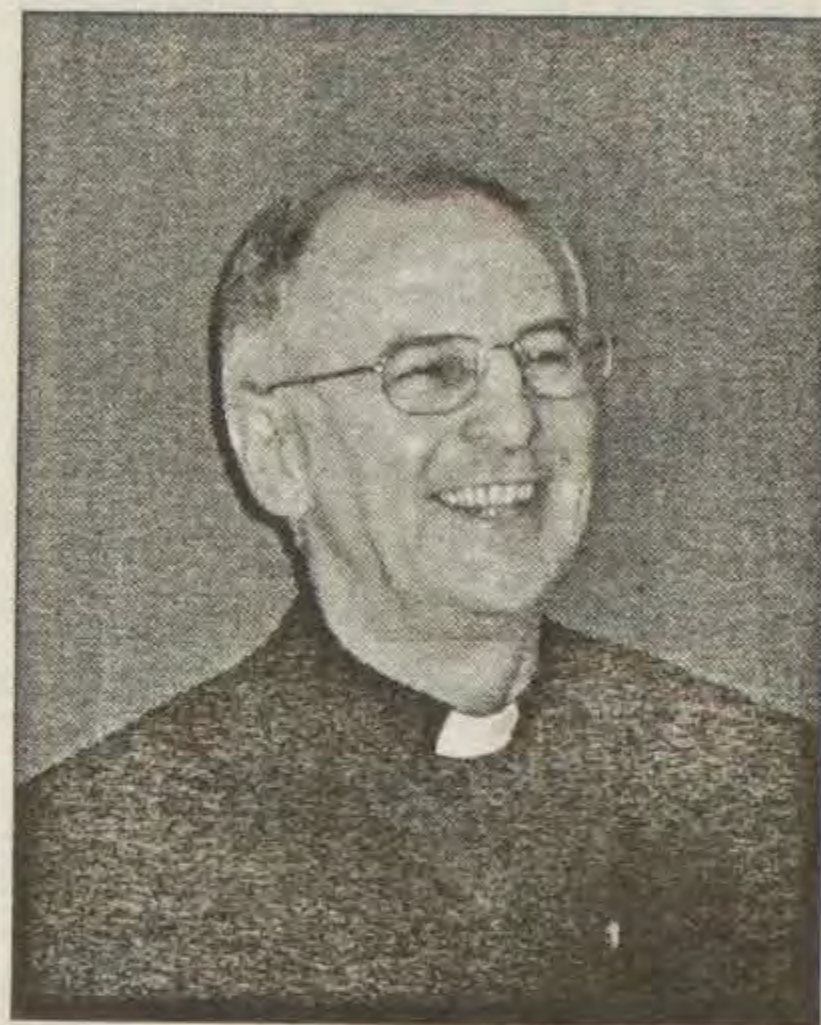
Poslije sv. mise djeca i mladi su se okupili pred slikom bl. Ivana Merza i ondje su izmolili litanije njemu u čast te se utekli u njegov zagovor u svojim potrebama i molili za njegovo proglašenje svetim. /Zv/

POSJET PROF. DR. STJEPANA BALOBANA SUBOTICI

Kršćanska tribina o ulozi vjernika u Crkvi i društvu

U dvodnevnom posjetu Subotici i Subotičkoj biskupiji u četvrtak i petak 11. i 12. svibnja boravio je **dr. Stjepan Baloban**, pročelnik katedre za socijalni nauk Crkve na KBF-u u Zagrebu. U četvrtak 11. svibnja dr. Baloban održao je u HKC "Bunjevačko kolo" predavanje na Kršćanskoj tribini grada Subotice na temu "Suvremeni kršćanin - aktivni član Crkve i društva". U prvom dijelu predavanja, dr. Baloban je prikazao povijesni razvoj socijalnoga nauka Crkve, a u drugom je, polazeći od Kompendija socijalnog nauka Crkve te prve enciklike pape **Benedikta XVI.**, dao niz konkretnih poticaja za aktivno sudjelovanje kršćanina kako u Crkvi, tako i u društvu. Osobito je naglasio da svi kršćani, kako službenici i predstavnici Crkve (hijerarhija) tako i vjernici laici moraju svjesno prihvatiti svoj dio odgovornosti i dati svoj doprinos za opće dobro, u izgradnji civilizacije ljubavi. Hoće li to

Svećenička rekolekcija

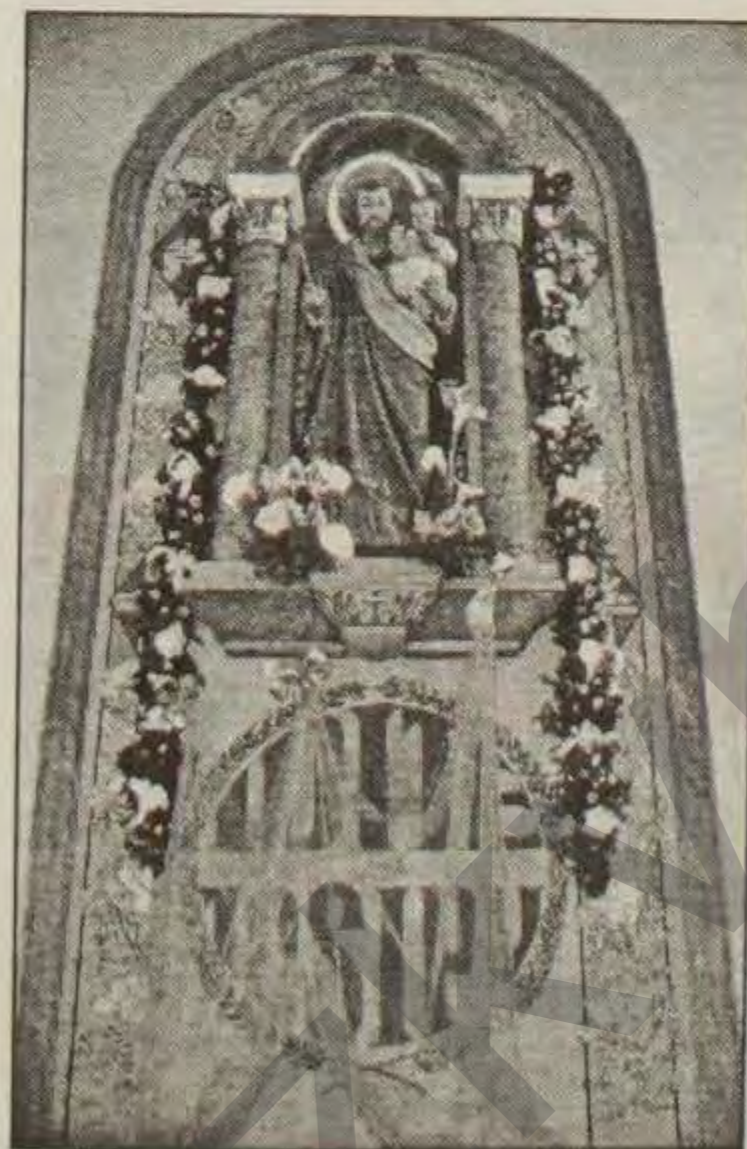
U petak 12. svibnja, dr. Stjepan Baloban sudjelovao je u rekolekciji svećenika tri subotička dekanata, koja je održana u župi sv. Terezije Avilske u Subotici. Rekolekcija je započela sv. misom u kapeli svećeničkog doma "Josephinum" koju je predvodio katedralni župnik **mons. Stjepan Beretić**. Prigodnu je propovijed na temu "Svećenik - ispovjednik danas" održao dr. Baloban. Ukažući na lik sv. Leopolda Mandića,

čiji se blagdan toga dana slavio, potaknuo je svećenike da budu svjesni da u podjeli sakramenta pomirenja moraju neprestano imati pred sobom Boga - milosrdnog Oca. I primjer i zagovor sv. Leopolda Mandića u tome im može puno pomoći, zaključio je dr. Baloban.

Nakon misnoga slavlja, dr. Baloban je svećenicima održao predavanje, a u kojem je dao cjeloviti prikaz enciklike pape Benedikta XVI. "Deus caritas est". On je među ostalim rekao kako je ovakva enciklika novoga Pape svojevrsno iznenađenje jer nitko nije očekivao od Pape koji je vrsni dogmatičar encikliku s moralnim i socijalnim sadržajem. No, ta činjenica ukazuje da je ova enciklika na neki način odgovor na brojne probleme koji su do njega stizali, kao prefektu Kongregacije za nauk vjere. Stoga ova enciklika daje jasan putokaz kojim pravcem treba ići Crkva u trećem tisućljeću. Papa nudi perspektivu za rješavanje nagomilanih moralnih i socijalnih problema. Papa želi da se to događa po ljubavi prema Bogu i bližnjemu i zato on u prvom dijelu jasno tumači pojam ljubavi, a o ljubavi prema Bogu i bližnjemu progovara kao o programu a ne kao o zapovijedi što je očito iz vrlo konkretnog drugoga dijela, zaključio je dr. Baloban. Nazočnim je svećenicima potom podijelio Papinu encikliku koju im je darovala Kršćanska sadašnjost, te ih potaknuo da ju čitaju ali i da potiču svoje vjernike na čitanje iste, jer sadrži brojne poticaje kako za teološka promišljanja, tako i za duhovni život te za vjerničku praksu.

U poslijepodnevnom satima istoga dana, dr. Baloban posjetio je subotičku župu sv. Roka, samostan sestara Kćeri Milosrđa, dječji vrtić "Marija Petković", župu Marija Majka Crkve te marijansko svetište Bunarić. /Zv/

PROŠTENJE U ĐURĐINU

Na blagdan sv. Josipa Ranika u Đurđinu je svečano proslavljeno proštenje. Za proslavu blagdana svog nebeskog zaštitnika vjernici te župe pripremili su se trodnevnicom. Svaku večer u 17 sati bila je sveta misa i prigodna propovijed. Ove godine trodnevnicu je predvodio novi župnik **vlač. Lazar Novaković**. On je u propovijedima prikazao vjernicima prvu encikliku pape **Benedikta XVI.** "Bog je ljubav".

Na sam blagdan sv. Josipa radnika, 1. svibnja, svečano Euharistijsko slavlje predvodio je

Događanja u Subotičkoj biskupiji

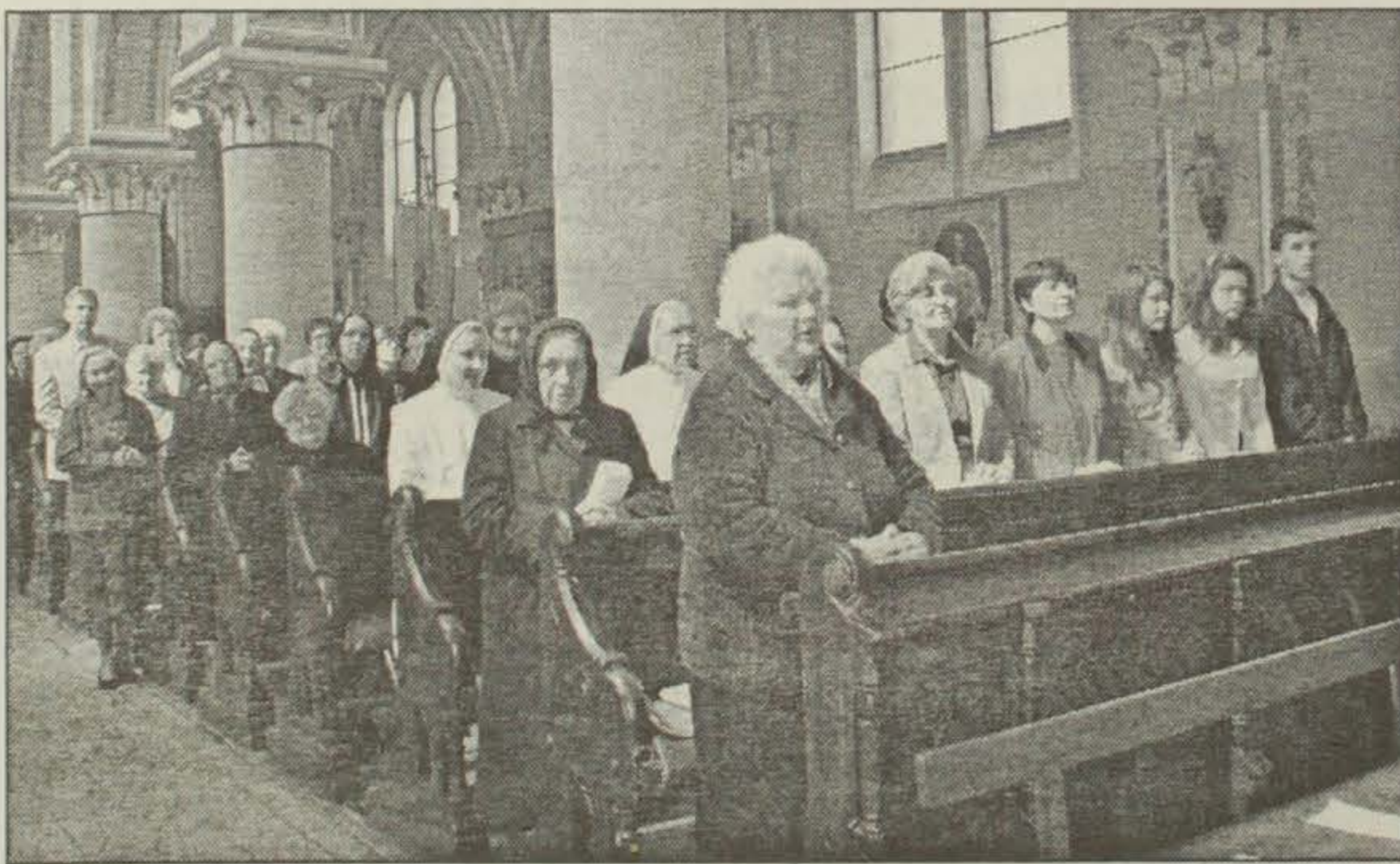
vlč. Josip Kujundžić, župnik iz Vajske i Bođana u zajedništvu s desetak svećenika Subotičke biskupije među kojima je i bio i vlč. Stjepan Bukovac iz Vinkovaca.

U svojoj propovijedi vlč. Josip Kujundžić je oduševljeno prikazao nekoliko kreposti sv. Josipa i pozvao okupljene vjernike da nasljeđuju te kreposti u svom svagdanjem životu kako bi mogli kao i sv. Josip ispuniti svoju zadaću u Crkvi kojoj pripadaju i u društvu u kojem žive.

Na kraju mise župnik vlč. Lazar Novaković zahvalio je predvoditelju misnoga slavlja i svećenicima na zajedništvu a svim vjernicima poželio ugodnu proslavu proštenja u obiteljima. /Zv/

PROŠTENJE U ŽUPI SV. JURJA

U nedjelju, 23. travnja župljani župe sv. Jurja u Subotici svečano su proslavili blagdan svog nebeskog zaštitnika sv. Jurja, mučenika. Toga dana obilježili su i 110. obljetnicu svoje crkve. Proštenje je svečano proslavljeno na misama u 8 i u 10 sati. Svetu misu u 8 sati na mađarskom jeziku predvodio je župnik István Dobai. Na misi su sudjelovali i sjemeništarci sjemeništa "Paulinum". A sv. misu na hrvatskom u 10 predslavio je mons. Slavko Večerin, generalni vikar Subotičke biskupije u zajedništvu sa župnikom preč. Istvánom Dobajem i preč. Andrijom Šipekom, bivšim svećenikom Subotičke biskupije koji sada živi u Kanadi i ondje je duhovnik nekoliko domova za stare i bolesne

osobe te đakonom Lázslóm Karom. Na misi u deset sati pjevao je župni zbor pod ravnanjem s. Blaženke Rudić. /Zv/

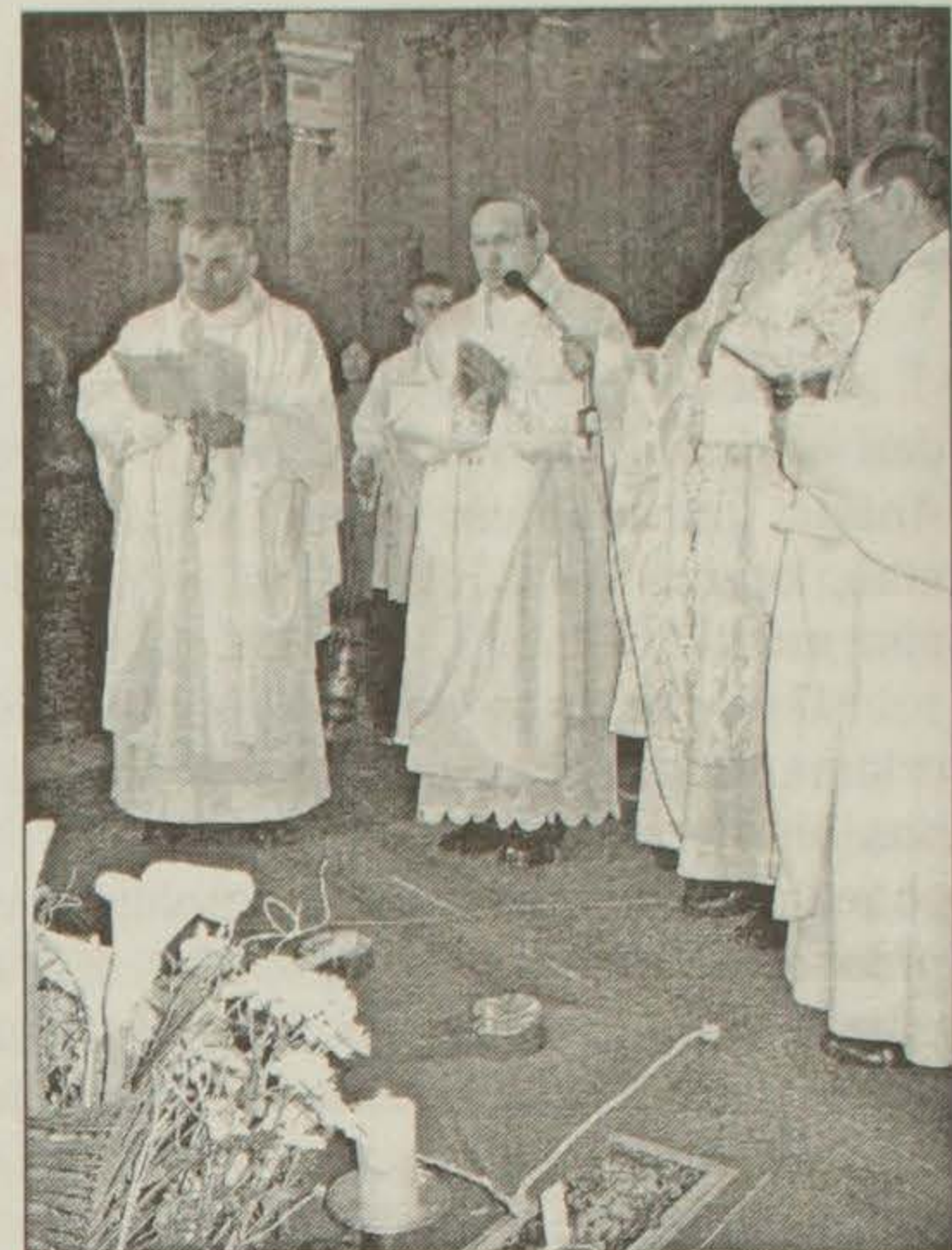
15. OBLJETNICA SMRTI BISKUPA MATIJE ZVEKANOVIĆA

U subotičkoj katedrali-bazilici sv. Terezije, 24. travnja obilježena je 15. obljetnica smrti mons. Matije Zvekanovića, prvog biskupa Subotičke biskupije. Sv. misu zadušnicu služio je njegov nasljednik, mons. dr. Ivan Péntzes u zajedništvu s petnaestak svećenika u nazočnosti sjemeništaraca i, nažalost, vrlo

malog broja vjernika. Nameće se pitanje kako je moguće da Subotičani tako brzo zaborave biskupa koji im je 33 godine bio revni Pastir!

U prigodnoj propovijedi biskup Péntzes podsjetio je osobito na pobožnost i upornost u radu pokojnog biskupa Zvekanovića koji je neumorno radio na slavu Božju i za dobrobit povjerenog mu stada usprkos dugogodišnjoj šećernoj bolesti. Biskup se u propovijedi posebno obratio sjemeništarcima koje je poticao na ustrajnost u zvanju. "Slijedeći primjer pokojnog Biskupa, nemojte se nikada osvrtnati na poteškoće, nego idite naprijed. Nemojte se pokolebati. Biskup Zvekanović često je ponavljao sjemeništarcima i bogoslovima riječi Isusove: 'Nitko tko stavi ruku na plug pa se okreće natrag, nije prikladan za Kraljevstvo Božje.'"

Poslije svete mise biskup i svećenici su došli do groba biskupa Zvekanovića i ondje se pomolili za njega i iskazali počast njegovu grobu. /Zv/

Slavlje bračnih parova

MOLITVA HRANI LJUBAV I BRANI VJERNOST

Dvadeset i pet bračnih parova koji ove godine slave okrugle obljetnice, 5, 10, 15 i više godina braka, okupilo se u nedjelju 14. svibnja na misno slavlje koje je u subotičkoj župi sv. Roka predvodio župnik te župe preč. Andrija Anišić, a kojom su proslavljeni jubileji bračnih parova.

U propovijedi župnik Anišić je istaknuo kako je nazočnost bračnih parova koji su došli posvjedočiti svoju bračnu ljubav i vjernost, svojevrsna propovijed ali i poticaj mladima da se ohrabre stupiti u brak i osnovati obitelj. Ovakva slavlja su osobito značajna u sredini u kojoj se, nažalost, gotovo svaki drugi brak raspada. U subotičkoj Općini dnevno se službeno, po državnim zakonima, razvede u prosjeku 9 bračnih parova, što znači 45 tjedno, a 125 mjesečno, naglasio je župnik Andrija. Potom je slavljениke pozvao da ostanu vjerni Bogu jer je to najbolji način da sačuvaju jedno drugom ljubav i vjernost kako su i obećali pred oltarom na dan svoga vjenčanja. Zatim je ukazao okupljenim vjernicima na zoran prizor te ljubavi, budući da su dva muža svoje supruge dogurali u invalidskim kolicima na misno slavlje. Tako su posvjedočili da su ostvarili i onaj dio ženidbenog obećanja: u

dobru i zlu, u zdravlju i bolesti. Župnik je također pozvao bračne parove jubilarce da se trude, bez obzira koliko su godina u braku, svaki dan jedno drugom malo više približiti i biti zahvalni što su se našli između milijuna ljudi i što su još uvijek zajedno. Osim toga, nagla-

sio je, važno je svaki dan moliti zajedno, jer molitva hrani ljubav i brani vjernost. Kad molite Isus je s vama, a kad je Isus s vama ozračje raja je među vama i u vašoj obitelji. Za siguran rast u ljubavi i za sretan bračni i obiteljski život važno je da vam nijedan dan ne prođe bez molitve i nijedna nedjelja bez svete mise i pričesti, zaključio je župnik.

Nakon propovijedi slavljenici su sa svim okupljenim vjernicima obnovili svoja krsna obećanja a potom su na simboličan način obnovili i obećanja dana kod vjenčanja. Župnik je pozvao slavljenike da pruže jedno drugom ruke kao na vjenčanju a zatim im je pročitao meditaciju Phila Bosmansa "Ženidbeno da i ruke". Potom su svi parovi jedno drugom rekli: "Vječni Oče, hvala ti za našu ljubav i vjernost. Blagoslovi nas i našu djecu", a potom izrekli obećanje: "Ljubit ću te i poštovati u sve dana života svojega. Amen".

Pjevanje na misnom slavlju je predvodio župni zbor pod ravnanjem **s. Silvane Milan** i orguljskom pratnjom **mr. Ervina Čelikovića**, a u pratnji su sudjelovali i tamburaši Subotičkog tamburaškog orkestra pod ravnanjem **Stipana Jaramazovića**.

Nakon mise slavlje je nastavljeno u dvorištu župe u kojem su sudjelovali slavljenici i njihove obitelji kao i svi drugi vjernici koji su bili na misi. Ovo slavlje već nekoliko godina unatrag priređuje Obiteljski odjel Pastoralnog vijeća župe sv. Roka na čelu s pročelnicom **Mirjanom Nimčević**. /Zv/

ŠOKADIJA U ZAGREBU I NA JADRANU

Kulturno-prosvjetna zajednica Hrvata "Šokadija" iz Sonte gostovala je u Zagrebu i Vodicama od 29. travnja do 5. svibnja. U Zagrebu su bili gosti KUD-a "Horvati" nastupivši na svečanom koncertu upriličenom u sklopu proslave 25. obljetnice ovoga KUD-a. Prepuna dvorana Doma kulture u prigradskom zagrebačkom naselju Horvati toplim je pljeskom pozdravila već samu najavu nastupa Hrvata iz Vojvodine, a tijekom izvedbe "Vesela je Šokadija" pljesak se pretvorio u prave ovacije. Sončani su pre-spavali kod svojih domaćina, članova KUD-a "Horvati", a u nedjelju 30. travnja u krenuli su put Vodica. Tijekom četverodnevno boravka u Vodicama "Šokadija" se domaćinima predstavila dramskom, folklornom i pjevačkom skupinom, uz glazbenu pratnju tamburaškog orkestra "Tandora". Predstava "Ljubav iz baba-Mandine kujne" izvedena je u velikoj dvorani novog Kulturnog centra u Vodicama, pred više od 300 gledatelja.

Glumci su predstavu odigrali izuzetno nadahnuto, a i ovdje su miljenici publike postali **Robert Lukić** i **Maja Andrašić**. Predstavi su nazočili i vodički župnik **don Frane Šimat** te voditeljica župnog pjevačkog zbora, karmelićanka **s. Klara Pavlović**. "Ne mogu se oteti dojmu da ovo što smo vidjeli nije samo vaše, ravničarsko, nego i naše. Jedna vječita, ali bolna tema, obrađena specifičnim stilom, koji po meni lebdi između komedije i tragedije, s dobro odmjerenom dozom ironije, one životne, oplemenila je ove večeri naše duše, ganula nas je do suza. Doista, rijetko imamo priliku vidjeti pučku dramu ovako visoke razine i kvalitete izvedbe" - kaže za *Zvonik* s. Klara.

U srijedu, 3. svibnja, na blagdan Našašća sv. Križa, kojemu su Vodičani posvetili župnu crkvu, slavila se sv. Jelina, nebeska zaštitnica grada. Sončani, obučeni u starinske šokačke nošnje sudjelovali su u procesiji ulicama Vodica, od hotela Punta do župne crkve, plijeneći usput pozornost svojim atraktivnim izgledom. U prepunoj župnoj crkvi koncelebrirano misno slavlje predvodio je **fra Petar Teskera**. U večernjim satima pjevački zbor, folklorni odjel i tamburaši su izveli cjelovečernji program na ljetnoj pozornici na rivi, a skupa s njima publika je podvikivala, pjevala, a na koncu i plesala. Ljubazni domaćini su Sončane iznenadili organiziranjem izleta u Šibenik, Skradin i Zadar. Mnogi su po prvi put vidjeli čuvenu šibensku katedralu, djelo Jurja Dalmatinca, zadarsku katedralu sv. Stošije, svetište sv. Šime, Muzej Katoličke crkve, čuvene morske orgulje, a obišli su i lokalitete po vlastitom izboru. Posljednje večeri boravka "Šokadije" u Vodicama domaćini su upriličili zajedničku večeru kojoj je nazočila i gradonačelnica Vodica **Branka Juričev-Martinčev**. "Izuzetno mi je drago da smo bili domaćini Sončanima, s kojima nas veže naša majka Crkva i naša ljubav prema hrvatskoj tradiciji. Gosti su nam znali pokazati svo bogatstvo svoje pjesme,

plesa, običaja i nošnji svojega kraja, a iznad svega svoju čistu, nepatvorenu starinsku ikavicu. Duhovna blizina Sončana i Vodičana samo mi kazuju da nitko ne može razbiti jedinstvo hrvatskoga puka, bez obzira gdje živi" - kaže za *Zvonik* gđa Martinčev. Na odlasku iz Vodica, uz pozdrav "Vidimo se u Sonti", pomolili smo se za sretan put i ponijeli sa sobom svo bogatstvo čvrstog prijateljstva ljudi međusobno udaljenih skoro 800 kilometara.

Ivan Andrašić

Događanja u Subotičkoj biskupiji

NOVI ČLANOVI FRANJEVAČKOG SVJETOVNOG REDA

Nakon trodnevnog duhovnog seminara, u nedjelju 14. svibnja u franjevačkoj je crkvi bilo razloga za veliku radost. U okviru redovite skupštine Franjevačkog svjetovnog reda u Subotici, u obredu oblačenja i zavjetovanja, primljeno je jedanaest novih članova u FSR. Mir i dobro

S. Bašić

ODRŽAN ZARUČNIČKI TEČAJ

U Katoličkom krugu u Subotici od 24. do 28. travnja održan je tečaj za zaručnike. Trideset pet parova, tj. sedamdesetak zaručnika koji će se ove godine vjenčati, kroz pet večeri upoznali su se s naukom Katoličke crkve o braku i obitelji. Predavanja i predavači: Brak u Bibliji - Božji naum o braku i obitelji (dr. Andrija Kopilović), Psihologija bračnog para (mons. Stjepan Beretić), Duhovno-sakramentalni život u braku i obitelji (preč. Andrija Anišić); Liječnik o bračnom i obiteljskom životu (dr. Ana Tunjić - Otok, R. Hrvatska - na slici desno) i Svjedočenje bračnog para (Antun i Jasna Kujundžić).

Tjedan dana kasnije održan je isti tečaj i na mađarskom jeziku. /Zv/

“CARMINA BURANA” U SUBOTICI

Usprkos sumnjama, napose onih iz glazbenog kruga, prof. **Elvira Huszár** darovala je subotičkoj, i široj, publici spektakl kakav se ne pamti. “Carminu Buranu” Carla Orffa izvelo je 20. travnja pred prepunom Dvoranom sportova 208 sudionika doista gigantskog koncerta kakav će se, na žalost, teško ponoviti. Više od dvije tisuće ljudi uživalo je u muziciranju bivših i sadašnjih učenika Muzičke škole koji su se odazvali na poziv svoje profesorice, docentice mr. Elvire Huszár. Oni su “kao jedan” u ogromnoj “hali” zagrijali atmosferu i publiku držali u posebnom raspoloženju. Frenetični pljesak i nekoliko biseva potvrdilo je da će ovo biti događaj za pamćenje. Bio je ovo najbolji pokazatelj 25 godina duge umjetničke karijere prof. Elvire a svojim nastupom čestitali su joj mnogobrojni članovi najvećeg zbora i orkestra koji su se te večeri okupili.

Zbor Muzičke škole je uvježbala prof. **Kristina Csikos**, zbor “Collegium Musicum” **Miroslav Stantić**, a zbor Učiteljskog fakulteta mr. **Elvira Huszár**. Solisti su bili **Helga Nanasi**, sopranistica iz Segedina, **Tivadar Kiss**, bariton iz Budimpešte, a dirigirala je docent mr. **Elvira Huszár**.

Iako je prijetila, kiša nije spriječila rijeke ljudi koji su ispunili sve tribine Dvorane sportova i prisustvovali kulturnom događaju godine. Sve čestitke slavljenicima prof. doc. mr. Elviri Huszár. /K. Č. /

TRIDESET GODINA SUBOTIČKOG TAMBURAŠKOG ORKESTRA

U povodu trideset godina svoga rada i dvadeset godina suradnje s dirigentom **Zoranom Mulićem**, Subotički tamburaški orkestar i njegov umjetnički rukovoditelj **Stipan Jaramazović** priredili su koncert za svoju vjerniku publiku 5. travnja u prekrasnom prostoru Gradske kuće. I ovoga se puta tražila karta više, što ne čudi jer je riječ o orkestru koji je proširio opus ovog instrumenta i predstavio novu vrstu glazbe ne samo u Subotici i Vojvodini već i daleko šire. Dio izvrsnog članka o ovom izuzetnom koncertu prenosimo iz pera glazbenice **Nele Skenderović**, objavljenog u *Hrvatskoj riječi*. /Zv/

Upravo u povodu ove dvije obljetnice, Subotički tamburaški orkestar je u srijedu, 5. travnja, u Velikoj vijećnici Gradske kuće u Subotici priredio - kako je najavljeno - Koncert tamburaške glazbe trećeg milenija.

Može se slobodno reći kako je orkestar u posljednjem periodu svog rada nastojao vrlo pažljivo osmišljavati program svakog koncerta, te nam stoga znao ponuditi stilski profilirane nastupe. Za ovaj koncert odabrali su autorske skladbe pisane upravo za njih, i to one koje su tijekom njihova trajanja, kako je najavila voditeljica programa, činile prekretnicu u radu orkestra ili jednostavno bile otklon od tradicionalnog poimanja tamburaške glazbe. Pokraj Mulićeve, na programu su se našle skladbe još dvojice profesora na novosadskoj Muzičkoj akademiji - Miroslava Štatkića i pokojnog Rudolfa Bručija, kao i jedna skladba Albe Vidakovića.

Jedini autor čije se djelo našlo u programu, a koji nije pisao za tamburaški orkestar, je Albe Vidaković. “Fantazija i fuga” za orgulje je jedno od njegovih rijetkih djela koja nemaju izrazito duhovni karakter. Svećenik i glazbenik rođen u Starom Žedniku, Vidaković je autor koga poznajemo po orguljskom i zbornskom zvuku. Mulićeva transkripcija za tamburaški orkestar omogućila je ovo djelo izvoditi i izvan crkvenih prostora i na taj način šire promicati Vidakovićevu glazbu.

Usljedile su tri skladbe Zorana Mulića, “Kroz vrijeme”, “Vojvodina” i skladba “Omnia vincit amor” (Ljubav pobjeđuje sve) /skratio ur./. Veličanstvenosti ove točke doprinijelo je sudjelovanje zbora Kulturno-umjetničkog društva “Sonja Marinković” iz Novog Sada koga je uvježbao **Božidar Crnjanski**, te efektna uporaba udaraljki - gonga, zvona i vibrafona. Na oduševljenje publike orkestar je odgovorio s nekoliko biseva.

Ako vjerujemo da ljubav pobjeđuje sve, u što, nakon slušanja skladbe “Omnia vincit amor” ne možemo sumnjati, onda ujedno znamo i da će istinske vrednote naći načina za svoj život, a odnos svih nas prema tome govori o nama samima.

N. Skenderović

KONCERT NAJMLAĐIH TAMBURAŠA SUBOTICE

U Velikoj vijećnici Gradske kuće u Subotici, 8. su svibnja svi rali nagrađeni učenici odsjeka tambure i članovi Dječjeg tamburaškog orkestra Muzičke škole. Na koncertu su nastupili najbolji tamburaši koji su postigli uspjeh na III. smotri vojvođanske tambure i republičkom natjecanju u Novom Sadu. Mnogobrojnoj su

Događanja u Subotičkoj biskupiji

se publici predstavili: Lidija Bašić Palković, Sonja Šukić, Marko Dulić, Vladimir Vuković, Marina Jaramazović, Luka Budimčević, Marina Antunić i Nenad Kostić. Tamburaški orkestar Muzičke škole osvojio je na III. smotri vojvođanske tambure prvu nagradu. Ovaj se orkestar predstavio prošle godine na I. dječjoj smotri u okviru Festivala bunjevački pisama te je i na ovom koncertu, izvevši dvije skladbe s natjecanja, pratio male soliste. S Dječje smotre bunjevački pisama uz pratnju orkestra nastupili su **Ivana Dulić, Marija Kuga, Sonja i Sanela Šukić**. Publici je posebno simpatičan bio nastup dječjeg vrtića "Marija Petković" koji je uz tamburaški orkestar otpjevao nekoliko skladbi. I među njima su bili solisti: **Aleksandar Dulić, Matija Temunović, Ines Bajić, Luka Skenderović i Martina Čeliković**.

Učenici Muzičke škole na odsjeku tambure sviraju ovaj instrument u klasi **prof. Mire Temunović, prof. Vojislava Temunovića i prof. Sonje Jaramazović**. Orkestrom je ravnala prof. Mira Temunović, a soliste je na klaviru pratila **prof. Suzana Ivakić Samardžić**.

Osim oduševljenja publike, kojoj su se mladi glazbenici predstavili u punom sjaju, ostat će dojam posebno kvalitetnog pedagoškog rada s učenicima koji sviraju tamburu ali i brige da ovaj popularan instrument dobije pravo mjesto u glazbi. Zahvaljujući entuzijazmu profesora odsjek ima veliki broj polaznika a rezultati pokazuju i kvalitetu rada. /K. Č./

KONCERT KRISTINE VOJNIĆ HAJDUK, APSOLVENTICE KONZERVATORIJA "FERENC LISZT" IZ SEGEDINA

U Gradskoj je biblioteci u Subotici 10. svibnja svoj diplomski koncert održala **Kristina Vojnić Hajduk**, absolventica Konzervatorija glazbene umjetnosti "Ferenc Liszt" iz Segedina. Ona je izvela kompozicije Paula Hindemitha, Johana Sebastiana Bacha i William Walton.

Ovo je njen diplomski koncert a organizirala ga je Muzička škola iz Subotice. Kristina je nama dobro poznata po svojim nastupima s katedralnim zborom "Albe Vidaković" i drugim zborovima u kojima je nastupila osim na violini i kao članica pjevačkog zbora.

Uredništvo *Zvonika* čestita Kristini na završenom studiju.

TRIBINA O DROGI U SOMBORU

U petak, 21. travnja u dvorani HKUD "Vladimir Nazor" u Somboru organizirana je tribina pod nazivom "Iskustvo droge". Ideju i organizaciju tribine u djelo je sproveo **vlč. dr. Marinko Stantić**, novi župnik u župi Sv. Križa u Somboru, a kao nastavak niza tribina o istoj temi koje su se organizirale u Subotici. Na tribini su osim **vlč. Stantića** bili i **s. Ancila Vujković Lamić**, glavna sestra za dnevne potrebe ovisnika o drogi u bolničkom centru Sestara milosrdnica u Zagrebu, **dr. Ivica Šuvak**, liječnik, **Pero Vujović**, bivši ovisnik o drogi, i **János Égető**, roditelj djevojke koja se trenutačno nalazi na liječenju u zajednici Cenacolo za liječenje ovisnika u Međugorju.

U uvodnoj riječi **vlč. Stantić** je pozdravio više od 100 prisutnih posjetitelja, većinom mladih i predstavio govornike. Dr. Ivica Šuvak je započeo tribinu izlaganjem o medicinskim stavovima o ovoj problematici, štetnom djelovanju droge na ljudski organizam i trenutnim mogućnostima medicinskog liječenja. Značaj i snaga vjere, molitve i rada s bivšim ovisnicima bila je glavna tema s. Ancile. Dugogodišnji ovisnik Pero svjedočio je o teškoćama i problemima kroz koje je prolazio tijekom 15 godina uzimanja droge i isto tako i više bezuspješnih pokušaja da prekine. Pored svih tih pokušaja da se medikamentima izliječi od ove opakosti, pronašao je jedini put izliječenja u kršćanskoj zajednici koja prima na liječenje ovisnike koja samo molitvom i radom liječi mladiće i djevojke koji zatraže pomoć. Roditelj maloljetne ovisnice János Égető govorio je o značaju obitelji u ovom problemu, ali i velikom značaju i pomoći Katoličke crkve kroz zajednice u rješavanju njegovog problema.

Nakon izlaganja govornika, prisutni su pokazali veliko zanimanje i postavljali brojna pitanja, a na kraju velikim pljeskom pozdravili sve govornike. **Vlč. Stantić** se u završnom obraćanju zahvalio svim prisutnima na velikoj posjećenosti prve tribine ove vrste u Somboru, te pozvao sve one koji imaju ove ili slične probleme da se jave, jer droga nema zadnju riječ.

Iris Jurčić

Javni poziv za kandidiranje projekata

Temeljem Odluke Izvršnog odbora Hrvatskog nacionalnog vijeća od 17. 03. 2006. godine i nastavno prepurukama Veleposlanstva Republike Hrvatske u Beogradu, Hrvatsko nacionalno vijeće u Srbiji i Crnoj Gori, preko medija upućuje

Javni poziv za kandidiranje projekata

udruga, institucija, organizacija i pojedinaca hrvatske zajednice ili pojedinačnih projekata koji su od interesa za hrvatsku zajednicu u Republici Srbiji u 2006. godini.

Iz predviđenih sredstava Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske u iznosu od 11.500.000,00 dinara, sufinancirat će se projekti, manifestacije kao i nabava opreme i investicijska ulaganja u 2006. godini.

Prijave na javni poziv za kandidiranje projekata podnose se na hrvatskome jeziku.

Rok za podnošenje prijava je 29. svibnja 2006. godine.

Prijave se podnose osobno, predajom u Ured Hrvatskog nacionalnog vijeća u zgradi Hrvatskog kulturnog centra "Bunjevačko kolo" ili poštom, na adresu: Ured Hrvatskog nacionalnog vijeća (Javni poziv), 24000 Subotica, Preradovićeve 4.

Prijave projekata se podnose isključivo na pozivnom obrascu koji se može dobiti u Uredu HNV-a ili skinuti sa internet adrese: www.hnv.org.yu

Uz Prijavu se obvezatno podnosi i službeni dokaz o otvorenom žiro računu ili tekućem računu kod ovlaštene banke.

Na javni poziv se mogu prijaviti sve hrvatske udruge, institucije i organizacije, kao i pojedinci i pojedinačni projekti koji su od interesa za hrvatsku zajednicu u Republici Srbiji. Neće se razmatrati nepravovremene i nepotpune prijave, kao ni one koje nisu podnesene na odgovarajućem obrascu ili se ne odnose na natječaj ili su podnijete od neovlaštene osobe. Sve udruge, institucije i organizacije koje nisu u 2005. godini poslale ispunjeni Upitnik Izvršnog odbora HNV-a, na adresu Ureda HNV-a, obvezuju se to učiniti zajedno s prijavom na javni poziv.

Korisnik se obvezuje odobrena sredstva trošiti samo za namjene za koje su i dodijeljena, a o utrošku dodijeljenih sredstava do kraja godine podnijeti izvješće.

Prigodom ocjene prijavljenih projekata posebno će se voditi računa: o zastupljenosti po regijama, o značaju institucije u provedbi hrvatskih nacionalno-strategijskih interesa, o značaju programske aktivnosti u sferi tzv. visoke kulture, o značaju programske aktivnosti i sadržaja kod podnositelja u sferi kulturnog naslijeđa, o kadrovskoj osposobljenosti udruga, institucija i organizacija za provedbu projekta, o procjeni svrsishodnosti ponuđenog projekta i u kojoj mjeri ponuđeni projekt korespondira sa statutarno-sadržajnim odredbama, ciljevima i zadaćama udruge, institucije ili organizacije.

Prijave i priložena dokumentacija podnositelja se ne vraćaju. Hrvatsko nacionalno vijeće nije u obvezi obrazlagati svoje odluke.

Predsjednik HNV-a

Josip Zvonimir Pekanović, v. r.

Devetnica sv. Josipu u Pančevu

Kao i prethodnih, i ove godine od 10. do 18. ožujka održana je u Pančevu devetnica na čast sv. Josipu. Svakoga dana, molili smo u dvije jezične skupine, mađarskoj i hrvatskoj. Program je započeo razmatranjem za određeni dan, a potom su uslijedile i litanije, krunica sv. Josipa, a nakon toga molitva njemu u čast. Obraćali smo mu se kao zagovorniku našega duhovnoga života, kako bismo očvrstnuli u vjeri, postali od srca iskreni, ponizni, nesebični i predani volji Božjoj. Sv. Josip brinuo se i za zemaljske potrebe Svete Obitelji i dobro je znao što je kruh svagdašnji. Stoga smo ga molili i za ovakve naše potrebe, uvjereni da će nas razumjeti i zagovarati se za nas kod Oca. Molitva sv. Josipu za duše u čistilištu ostavila je dubok dojam na sve nas, ali je to najljepše izrazila **Paula Milenković** koja je potaknula na molitvu za duše u čistilištu kojima molitve nikada nije dosta.

Blagdan sv. Josipa liturgijski smo proslavili u ponedjeljak 20. ožujka, jutarnjom svetom misom na mađarskom, i poslijepodnevnom svetom misom na hrvatskom jeziku, a obje je svete mise predvodio župnik **Mihály Erős**, koji je i propovijedao na oba jezika.

Bit ove pobožnosti jest poput sv. Josipa naučiti bespogovorno slušati volju Očevu i predati joj se u potpunosti.

Nenad Ješić

Uskrsni koncert u Pančevu

U župnoj crkvi u Pančevu, članovi pjevačkoga društva "Pevski zbor Lubnik" iz Škofje Loke u Sloveniji, održali su 30. travnja prigodni koncert. Kulturno društvo "Pevski zbor Lubnik" osnovao je 1979. godine i vodio ga **Tomaž Tozon**. Riječ je o amaterskom društvu, a ime je dobilo po planini Lubnik iznad Škofje Loke. Na repertoaru zbora nalazi se slovenska tradicionalna, narodna i duhovna glazba, te djela stranih kompozito-

ra. Nastupali su diljem Slovenije, ali i u inozemstvu: Italiji, Austriji, Njemačkoj, Češkoj, Španjolskoj, Francuskoj i Švicarskoj. Redovito održavaju božićni koncert svake godine u kapucinskoj crkvi sv. Ane u Škofjoj Loki. Sadašnji zborovođa i ravnatelj zbora je **Andrej Žagar**, koji je također ravnatelj zbora u župi Smedlik.

Prije samoga koncerta, članovi zbora predvodili su pjevanje na svetoj misi. Na koncertu su bila djela Antona Faista, Vinka Vodopiveca, Lojze Mavea, Matije Tomca i drugih. Pančevcima su pak najpoznatije bile Gruberova "Ave Maria" i Mokranjčeva "Tebe pojam". Na kraju koncerta, gosti su domaćem župniku **Mihályu Erösu** predali prigodni dar, svijeću s motivom Škofje Loke. Nakon koncerta uslijedio je prigodni agape u župnoj dvorani, prilikom čega je naša župa dobila još jedan dar, a riječ je o slici odnosno Gospinom profilu urađenom u tehnici ručnoga veza (čipka). Pokrovitelji koncerta bili su Skupština općine Pančevo i rimokatolička crkva sv. Karla Boromejskog. Autor programa bila je **mr. Vera Carina**, a organizator koncerta Centar za kulturu Pančevo. Medijski pokrovitelji bili su list "Pančevo" i RTV Pančevo.

Nenad Ješić

Korizma i Uskrs u Irigu

Susretima kroz uskrsnu ispovijed u Irigu, Šatrincima i Dobrodolu, na prvu subotu u mjesecu travnju, započeli smo bližu pripremu za blagdan Uskrsa. Tog smo se tjedna u Vrdniku oprostili i od **Franje Trefalta** (71), oca dvoje djece i teškog nepokretnog bolesnika. Molili smo Boga da mu da ono u čemu je bio prikraćen.

Istoga je dana župnik, kao povjerenik školskoga vjeronauka za Srijem, bio gost u programu TŠ "B. Radičević" u Rumi. Direktor ove škole, **prof. Marko Loš**, pozvao ga je naime biti gostom bogatog programa Dana škole: revije odijela (od narodnih nošnji do zanatskih odijela) i frizura, potom i glazbenog i dramskog dijela, a na kraju zajedničke večere u svečanoj školskoj dvorani koju su priredili sami učenici škole (smjer: kuhari i konobari), a kojoj je nazočilo osoblje škole te brojni uzvanici među kojima je bio i pravoslavni paroh **o. Branko Popović**. Slavlje su uzveličali članovi tamburaškog sastava "Lole" iz Rume.

U nedjelju 2. travnja velik broj vjernika okupio se na svetoj misi u Šatrincima, gdje je služena sveta misa za pokojne **Kalmana Birinjija** i **Josipa Medlinskog** iz Maradika. Također, u Dobrodolu je služena sveta misa na nakanu jedne obitelji.

U tjednu koji je potom uslijedio, obavljali smo svetu ispovijed po župama u dekanatu. U istom je tjednu služena sveta misa za pokojnu **Angelinu Filipović**, koja je u više navrata bila darovateljica naše župne zajednice.

Blagdan Cvjetnice proslavili smo svečanim pjevanjem Muke Kristove, a pjevala su je djeca naše župe. Muka je pjevana i u župi u Vrdniku, a sveta misa služena je uz godišnjicu smrti **Janka Kajdačija** koji je pokopan u Srijemskoj Kamenici. Dan prije toga, župnik je uz nazočnost velikog broja rodbine blagoslovio mjesto njegova počivališta te spomenik.

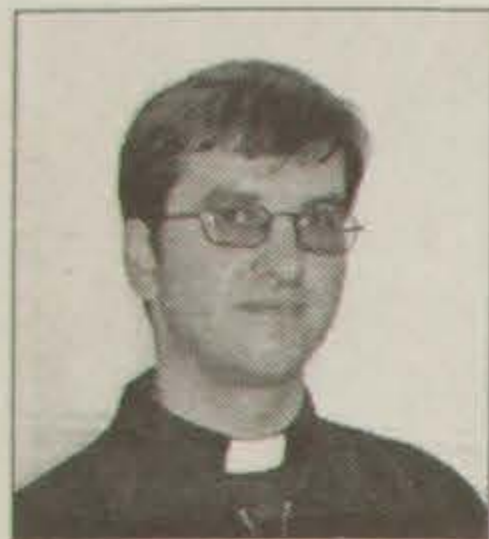
Sveto trodnevlje započeli smo misom posvete ulja u Srijemskoj Mitrovici, gdje su se uz biskupa i generalnoga vikara za Srijem **mons. Đuru Gašparovića**, okupili svi svećenici koji djeluju u Srijemu, a pridružili su im se i grkokatolici. Istoga je dana u večernjim satima slavljen misa Večere Gospodnje, a nakon svete mise bilo je bdjenje uz Isusov grob, u noći ljubavi i izdaje. Pokušali smo proniknuti u ono što se te noći dogodilo, nalazeći svoje mjesto u njoj. Na Veliki petak obavili smo pobožnost križnoga puta u Dobrodolu, a u Vrdniku i Irigu u poslijepodnevnom i večernjim satima obavili smo obrede ovoga dana, uz mnoštvo vjernika.

Na Veliku subotu održano je bdjenje u Šatrincima s uskrsnom procesijom, kao i u Irigu uz već tradicionalni blagoslov hrane nakon obreda Uskrsnuća. Župnik je tom prilikom istaknuo kako obredom uskrsnuća ulazimo u blagdan života - Uskrs, te od sljedećega jutra sve mora biti drukčije, a mi moramo biti novi ljudi jer je čovjek uzdignut do Boga. Krist živi, Isus nam je dovoljan i nijedan dan ne trebamo proživjeti bez njega, zaključio je župnik.

Na Uskrsni ponedjeljak služene su svete mise kako u Irigu tako i u naše dvije filijale: u Šatrincima i Dobrodolu, uz velik broj djece.

U ostalim danima tjedna Vazmene osmine, slijedile su svete mise za naše pokojne: **Antala Mulaja**, **Mijata Ivanovića**, **Petra Češkovića**. Istoga je tjedna, u subotu 22. travnja župnik u Osijeku vjenčao svoju nećakinju **Inu Matovac** i **Zorana Zubovića**.

Korizmu te blagdan Uskrsa u Irigu završili smo tako u slavlju zajedno s braćom i sestrama pravoslavne vjere, kao i školskim uskrsno-proljetnim praznicima. /ff./

Uređuje i piše: dr. Marinko Stantić

LAKA DROGA - VARKA!!!

Droga, kao razne vrste prirodnih narkotičkih sredstava, kao opijum, dijeli se na lake i teže. Razlika je u djelotvornosti, štetnosti i pristupačnosti. Tako u lake droge ubrajamo marihuanu, travu, ljepilo, kao i razne tablete. U one teže spadaju morfij, kokain, heroin, extazi, spid i sl. No, kada je riječ o razarajućem sredstvu, kao što je droga, može li se govoriti o blažim varijantama? Ako je nešto štetno, ono je zlo svakako, bilo ono u većoj ili manjoj mjeri. Stoga je svaka droga opasna i zavaravanje je vršiti gradaciju među njima. Ako ovome pridodamo i činjenicu da sve vrste droge sigurno vode u smrt (!), onda je jasno zašto ih svrstavamo sve u istu grupu. Ipak, zašto ne možemo prihvatiti da gradacija postoji? Razlog je u tome što se ovisnik o drogi ne može sam lako zaustaviti i prestati s konzumiranjem. Uzimao on laku ili težu drogu, svaka ga vodi u ovisnost, svaka ga vodi do potrebe za njenim uzimanjem u većoj količini. Svako predoziranje je opasno, radilo se o lakoj ili teškoj drogi.

Na osnovu gore rečenoga zaključujemo da se s drogom nije igrati. Kod mladih je trend uzimanje lake droge iz znatiželje, radi superiornosti, zafrkancije... misleći da će se moći lako zaustaviti kad god to požele. No, nisu niti svjesni kako vrlo brzo upadaju u sve veći problem, jer će im organizam vrlo brzo tražiti sve veću količinu, a iz toga će proizići da će morati prijeći i na težu drogu. Možda bismo mogli reći jednostavnije: onaj koji krene s lakom drogom isti je kao i onaj koji uzima težu, jedino je razlika u tome što će onaj koji uzima laku drogu kasnije umrijeti od nje, a onaj koji je na težoj ima smrt "pred vratima".

Svjedoci smo da mnogi mladi ginu od raznih uzroka (prometne nesreće, samoubojstva, alkohola i sl.). Niti ne slutimo da je u pozadini svega toga upravo droga, a da se sve to prikrije, mladi izabiru drugi put u smrt, kako bi to izgledao "nesretni slučaj". Na kraju se ustanovi smrt iz drugih razloga, a ne zbog droge. Budimo svjesni da je pokraj takvih ljudi sve opasnije živjeti!

Isto tako, moramo zapaziti da su mnogi roditelji isto tako sukrovci za ovakvo stanje. Trebalo bi im pomoći zdravim odgojem ili pak liječenjem u nekoj od katoličkih zajednica koje postoje diljem svijeta, ali je roditeljima teško priznati da im je dijete narkoman. To je u stvari najveći problem! Tada se dogodi ono što se nedavno zbilo u Novome Sadu da je sin svoje roditelje ubio, izrezao na komade i u vrećicama pohranio na odlagalište smeća. Uočavate li da takvo nešto ne može učiniti netko tko je trijezne (ne nadrogirane) glave?! Droga uništi smisao života!

Stoga, poruka je svima: znamo li da se u našoj okolini nalazi netko tko je uzeo bilo koju drogu (laku ili tešku), pomozimo mu! Uvjerimo njega ili njegove roditelje da nema drugog puta do izlječenja osim povratka smisla života! Bog je onaj koji čovjeku daje smisao, tako da ga On može i vratiti onomu koji ju je izgubio. Ako je tableta droga narkomanu, kako se onda on može liječiti uz tablete? Ne zavaravajmo se! Siguran put je uz molitvu i rad! Na tome se baziraju i katolička lječilišta koja primaju takve osobe na liječenje. Bog liječi! Vjerujemo li Mu?

Uređuje: Vesna Huska

za život: MAMA IVANKA (II)

Sveta Ivanka (ital. Gianna) Beretta Molla svetica je Katoličke Crkve, kanonizirana 16. svibnja 2004. za Svetog Oca Ivana Pavla II.

Što dobru kršćanku, savjesnu liječnicu, zaljubljenу suprugu i divnu majku može učiniti sveticom? Božja volja i osobit nacrt nad njom, koju Bog ima, a ona svim srcem, svom pameću, svom snagom i svom dušom svojom - prihvati i ispuni.

Godine 1961. Ivanka (39) i Petar (49), sretni roditelji Pjerluidija (4,5), Marije Zite (3,5) i Laure (2), mole i zahvaljuju Bogu za četvrtu trudnoću kojom ih je Bog nagradio i razveselio! Tada saznaju da Ivanka ima tumor na maternici, koji raste i ugrožava napredovanje djeteta! Od tri mogućnosti - vađenje maternice skupa s tumorom (dijete mora umrijeti i majka više ne može imati djece, ali možda ostane živa i zdrava!), prekidanje trudnoće i vađenje tumora (dijete mora umrijeti, ali majka bi mogla još rađati) i vađenje tumora (vrlo rizično i za majku i za dijete), bira treću, strogo nalažući liječnicima: "Morate li odlučiti između mene i djeteta, nemojte se ni najmanje dvoumiti, jer ja zahtijevam da spasite dijete!"

Nakon operacije, duge i mukotrpne, ali uspješne, Ivanka (kojoj je tumor izvađen, ali ona nije izliječena) trpi velike i mnoge boli još sedam mjeseci trudnoće. Zna da će gotovo sigurno umrijeti, a tako želi živjeti - za svoga ljubljenoga supruga i četvero dječice, koji trebaju majku. Govori prijateljicama prije odlaska na porođaj: "Odlazim u bolnicu, ali nisam sigurna hoću li se vratiti kući. Znam da će porođaj biti težak, možda će se samo jedno od nas spasiti, ali ja želim da živi moje dijete! Molite mnogo za mene, jer se bojim. Molim i sama, da mognem vršiti volju Božju!"

Spremna na sve što Bog želi, odlazi roditi. Rađa se - u prevelikim bolima - Ivanka Emanuela, a mama Ivanka nakon tjedan dana umire. Govorila je: "Budemo li morali u borbi za svoj poziv umrijeti, to će biti najljepši trenutak našega života!" (još o svetici u idućem broju)

protiv života: SRCE NEROĐENOG DJETETA KUĆA VEĆ 18. DANA

Svjedoči Vera, 46 godina, počinila abortus u 26. godini: "Prije toga, stalno sam si govorila: ma to nije ništa, ni ne vidi se, to ne može biti čovjek, to samo stanice i slično. A onda sam, u polusnu, čula sestru kako kaže: 'Doktore, ispalo vam je srce.' Tu rečenicu čujem i danas, 20 godina poslije, svakoga dana!"

(iz knjige o. Kornelija M. Glogovića, *Suza Jahve Sabaota*)

Piše: Stjepan Beretić

25. svibnja

Sveta Marija Magdalena de Pazzi

Uzor prvopričesnika

(* 2. travnja 1566. + 25. svibnja 1607.)

- Kći plemenite obitelji ● voljela je biti uz one koji su se pričestili ●
- puno razmišljala o mucu Isusovoj ● redovnica ● iz sveg srca poslušna ●
- molila je i onda kad joj je molitva teško padala ● postila o kruhu i vodi ●
- spavala samo pet sati ● bosa hodala i zimi i ljeti ● nije nosila zimsku odjeću ●
- voljela Presveto Trojstvo ● čeznula za svetom Pričešću ●
- postala karmelićanka samo da bi se svaki dan pričestila ●
- puno klečala pred Svetohraništem ●
- voljela časove kad je Sakrament izložen na javno štovanje ●
- sva u ranama, a osjećala duboki mir duše ● žarko molila za obnovu Crkve ●

Djevojčica željna Isusa

Katarina de Pazzi rođena je u Firenci 1566. godine u bogatoj plemićkoj obitelji. Odgojena je u pobožnosti, te je od malena cijnila duhovne vrijednosti. Bila je visoko obdarena darovima duše. Najviše se radovala tajni Presvetoga Trojstva i beskrajno je voljela Euharistiju. Kad bi joj se mati pričestila, mala Katarina bi se priljubila uz svoju majku, i po cijeli dan je ne bi napuštala samo da bude blizu Isusu. Sve dok zbog svoje dobi sama nije mogla pristupiti svetoj Pričesti. Katarina se tiskala oko vjernika koji su se pričestili, ne bi li tako osjetila Isusovu blizinu. Molila je i onda kad joj je molitva teško padala, ustrajno je molila i kad je proživljavala duhovnu suhoću. Nije napuštala molitvu ni kad je bila neutješna ni kad se osjećala napuštenom. Bilo joj je 9 godina kad je od jednog isusovca dobila zbirku razmatranja o Isusovoj mucu. U dobi od 10 godina primila je prvi put svetu Pričest. Tako je bila puna ljubavi prema živom nebeskom kruhu da je jedva čekala sljedeću svetu Pričest. Par tjedana poslije prve svete Pričesti položila je zavjet djevičanstva, kako bi posve pripadala Isusu. Zanesena ljubavlju prema Isusu, trudila se i sama biti dobra. Kad su njezini roditelji za ljetnih mjeseci boravili na selu, Katarina je oko sebe okupljala seoske djevojčice, da ih upozna s vjeronaukom. Osim toga Katarina je činila veliku pokoru. Kad joj je bilo 16 godina, njezini su roditelji gledali kako da je udaju. No, Katarina je u svojoj duši odabrala veću ljubav. Željela je zauvijek ostati Isusova zaručnica. Katarina je svaki dan pohađala Presveti Oltarski sakrament vođena najnježnijom pobožnošću. Hvatao bi je zanos kad je Presveti oltarski sakrament bio izložen u crkvi.

Gorljiva i sretna karmelićanka

Konačno su joj roditelji dali blagoslov da stupi u samostan. U to se vrijeme ni u samostanima nije svaki dan išlo na svetu Pričest. Katarina se 2. prosinca 1582. godine odlučila za samostan karmelićanki u Firenci, zato što su se sestre tamo pričješćivale svaki dan. Kad je stupila u samostan, primila je redovničko ime Marija Magdalena. Dok je bila kod svojih roditelja, gorjela je od ljubavi prema Isusu u Presvetoj Euharistiji. Zato je karmel bio njezin pravi dom. Bila je bolešljiva i patila je cijeloga života. Doživljavala je viđenja i znala je proricati. Zbog Katarinine teške bolesti karmelićanke su joj dopustile da prije propisanog vremena, 27. svibnja 1584. godine, položi redovničke zavjete. Doživjela je najviše mistično sjedinjenje s Bogom. Spada u red najvažnijih mističarki. U jednom se viđenju susrela s Katarinom Sijenskom. Vrhunac svojih viđenja je doživjela 1590. godine kad je doživjela mistično sjedinjenje s Bogom.

Privržena neljubljenoj Ljubavi

Svaki dan je primala Gospodina Isusa. Nimalo joj nije bilo teško biti poslušna, živjeti u siromaštvu i stezi samostana. Za nju je redovnički život bio sreća. Magdalena je osjećala da ju je Isus sa sobom sjedinio i da je čuva u svome boku. Gledajući svoju ljubav prema Bogu i ljubav ljudi oko sebe, govorila je, kao sveti Franjo, da Ljubav nije ljubljena. Zbog toga je puno patila. Provodila je skrovit život molitve i trpljenja. Postala je vjerna Isusova službenica i htjela biti žrtva zadovoljštine za ljudske grijehe. Na Isusov poticaj svaki dan je osim nedjeljom postila o kruhu i vodi. Spavala je samo pet sati dnevno na slamnjači. Hodala je - za pokoru - bosa. Zimi nije nosila topliju zimsku odjeću, ni ljeti

Katarina u dobi od 16 godina.
Slika se čuva u samostanu karmelićanki u Firenci

lakšu. Uvijek je istu odjeću nosila. Pet godina je podnosila najteže napasti, duhovne muke, tamu, duhovnu sušu.

Ljubavlju Božjom ogrnuta

Na Duhove 1590. godine prestalo je teško razdoblje njezine kušnje, a i tada je zdušno molila za obnovu Crkve i usmjeravala susestre k savršenstvu. Postala je učiteljica novakinja. Posljednjih šesnaest godina života patila je od straha za svoje spasenje i od duhovne zapuštenosti. Uz to su je spopale i tjelesne muke: često je bacala krv, patila od groznice. Godine 1604. je izabrana za subprioricu. No bila je tako iscrpljena i slaba da tu službu nije mogla obavljati. Bila je skroz bolesna i puna rana, a ipak je bila u dubokom duševnom miru. Ovaj život je voljela zato što za zemaljskoga života može trpjeti. U raj u ljubavi prema Bogu više neću moći trpjeti." Obdarena mnogim Božjim darovima umrla je 25. svibnja 1607. godine.

Prikazuju je kao karmelićanku s trnovom krunom, stigmama i priborom za muku, s gorućim srcem i križem. Zaštitnica je Napulja i Firence. Osim u Italiji štuje se i u Francuskoj, Portugalu, Španjolskoj. Njoj je posvećena prva nacionalna talijanska crkva u SAD. Tijelo Marije Magdalene ostalo je do danas neraspadnuto. Svetom je proglašena 1669. godine.

Ime Marija znači: punačka, lijepa, gorka, od Boga ljubljena. Ime Magdalena znači stanovnicu sela Magdale (zapadna obala Genezaretskog jezera).

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI O. GERARD TOMO STANTIĆ

Postati najprije djeca

Piše: o. Ante Stantić, OCD

Poznat nam je zanos kojim sluga Božji štuje "Malog Isusa" i o njemu govori. Ta nas činjenica, ako je ne povežemo s cijelom njegovom koncepcijom duhovnog života, može "zavesti" i potaknuti na zaključak da je njegovo štovanje Malog Isusa samo jedna pobožnost puna afektivnog naboja.

Međutim, kad štovanje Malog Isusa stavimo u kontekst s njegovom koncepcijom duhovnog kršćanskog života, u "oslobađanje od sebičnosti", o kojem smo govorili u prethodnim analizama, otkrit ćemo da on u Malom Isusu vidi sam temelj na kojem treba graditi kršćanski duhovni život: to je poniznost - sloboda.

Sv. Ivan od Križa, čije učenje slijedi naš sluga Božji, ističe da je poniznost isto što i sloboda od sebičnosti. "U ogoličenju (poniznosti), piše Ivan od Križa, duša nalazi svoj odmor, budući da je ništa ne opterećuje, u njezinu usponu prema gore, niti je išta gura dolje, jer se nalazi u središtu svoje poniznosti"(1). Na temelju ove misli sv. Ivana od Križa, Gerard razmišlja i piše: "Isus je mogao doći kao odrastao čovjek i otpočeti spasenje, ali je došao kao dijete da bi najprije bili djeca, a onda sve veći i veći"(2).

Polazeći od učenja Ivana od Križa o poniznosti ("ogoličenju") Gerard, kada živi i propovijeda o Malom Isusu, zapravo, u svjetlu toga Ivanovog učenja, komentira "Mali put" sv. Terezije od Djeteta Isusa: "Mali Isus i Mala Terezija žele da se operemo vodom poniznosti, jer oholi nemaju vremena na Isusa misliti jer im je glava puna pitanja: što misle o meni i što će o meni misliti"(3). Znači: tko "se pere vodom poniznosti", taj je slobodan od ljudskog obzira, od oholosti i sebičnosti, u "središtu je svoje poniznosti"; postavlja temelje duhovnog života. Bez poniznosti, naime, "Svaka je krepost opasna, napominje sluga Božji, jer oholost visoko digne čovjeka ali duboko padne s njom čovjek bez poniznosti"(4).

Na ovu misao o "poniznosti i malečnosti" Gerard nadodaje mnoge druge misli Male Terezije tako da moramo prihvatiti da je njegov "Mali Isus" oličenje "Malog puta" sv. Terezije od Djeteta Isusa. Kao potvrda tome neka posluži još nekoliko sljedećih navoda iz Gerardove pisane ostavštine, koje biram između mnogih drugih: "Život Male Terezije: novi oblik svetosti, dječja igra u usporedbi s drugim svetima. Isus je veliko cvijeće, Mala Terezija malo cvijeće: jedno i drugo mirišu po svemu svijetu. Ovako ćemo cvijeće

postati ako ćemo Vas slijediti... Moje igranje vama dopadanje. Od maloga djeteta izrast će odrastao čovjek a od poniznog kršćanina veliki svetac... Mala Terezija je spretni umjetnik jer je izmislila novi i laki put k svetosti... Bog želi da bude sveta prema slabosti, dakle kao loptu da je baca"(5).

"Prah, (terminologija Male Terezije), je praktična tema razmišljanja", piše Gerard. "Iz praha postaje zlato. Pozlaćeni prah je često uznemirivan jer ga bacaju sad gore sad dolje. To je put čišćenja bilo tijela bilo duše, ali pod uvjetom poniznosti... Kad smo slični Prahu (Malom Isusu), budimo zahvalni. Malog Isusa dah je kao dah Isusa koji je postao Prah, kako bi čovjek, bio mali prah, pristao pripasti sav Malom Isusu"(6). Gerard zaključuje: "Sva je pobožnost, svetost, slabašnog kršćanina, poniznost, to jest sloboda od sebičnosti. Neka zato što češće pomisli: ja sam kao mala mrvica, grli me Isusova ručica. Bez njega se neću micati, može sa mnom što hoće činiti. Kad se sa mnom naigrao on me neće baciti nego ću u nebo uzletjeti. Ali, prije nego što nas pozlati, i za nebo pripremi, on nas po nemilim neprijateljima kuša da kao iz spužve iscijedi svu gadnu sebičnost, oholost, kako bi stvarna bila naša poniznost i zrelost za nebo"(7).

U skladu s ovim stavovima Gerard odlučuje: "Želim biti mala ljubičica, jamačno kao što je željela i Mala Terezija... Ako Ti je po volji neka budem i loptica, (opet kao što je željela Mala Terezija), kako bi mi duša bila Tvoja sestra, kojom se igra Tvoja dušica. Meni je na diku da ovako visoki kralj se sa mnom lopta, makar mi puklo srce i koža"(8). "Mali put dječja sagra" (igra) (9).

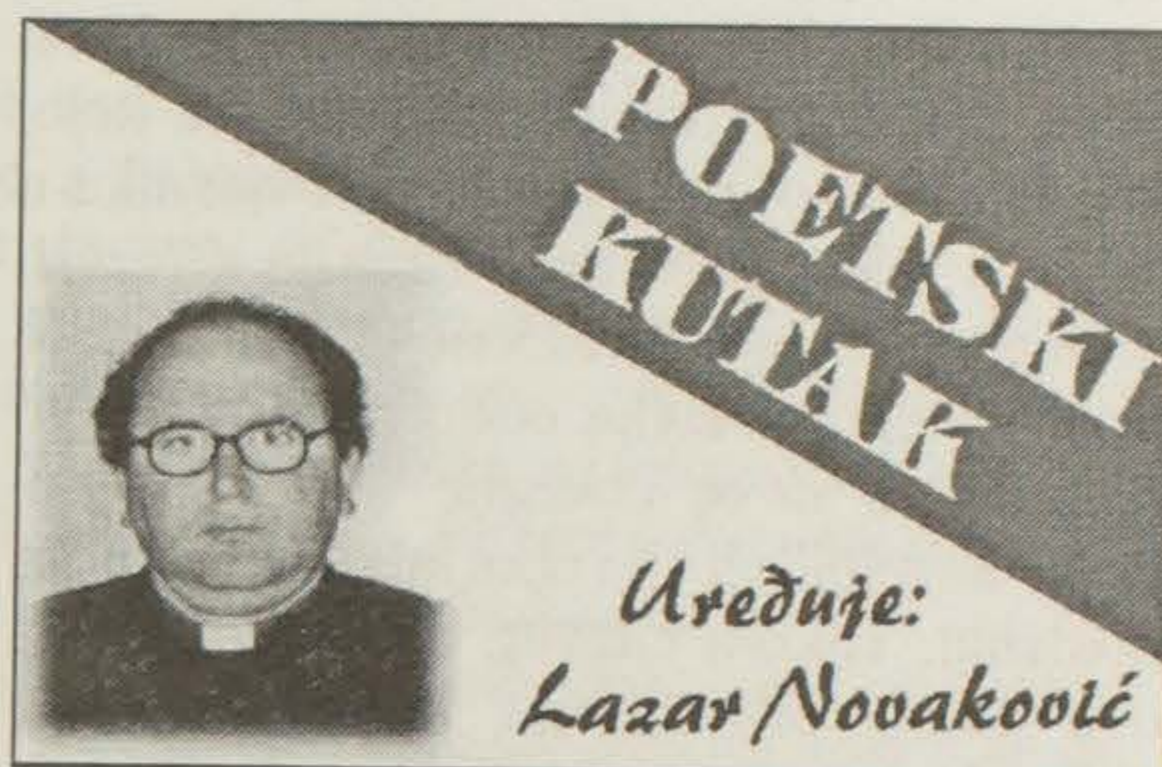
Sav dinamizam duhovnog života je "biti dijete", biti "prah", ili "loptica", to jest biti ponizan - slobodan, kako bi bili slobodni od sebičnosti i duboko povezani s "Malim Isusom": "Kad Isusak, primjećuje Gerard, postane u nama zrela vlat po suzama pokore i vrućine srca bit će nam u nebu čudnovat brat: mi ćemo njemu biti kolač a on nama"(10).

Jasno slijedi: za Gerarda je "Mali Isus", oličenje poniznosti ili "ogoličenja" Ivana od Križa, sloboda od svega što nije Bog, razrađeno u sustavu "Malog puta" sv. Terezije od Djeteta Isusa.

Kako ne bi bili u zabludi, treba istaknuti da "biti dijete" u duhovnom životu, biti ponizan, nije ponižavanje ili biti djetinjast ili degradiran u ljudskom dostojanstvu, nego biti slobodan, "ispražnjen" od

oholosti. To je život po istini Evanđelja. "Kad lipsa oholost, piše o. Gerard, živi poniznost, to lijepo cvijeće, koje zalijeva svako biće, još i najveći zlotvor"(11).

1. Uspon na goru Karmel, I, 11,13.
2. Razgovor s Isusom, 004042-43.
3. Ondje, 003352.
4. Put k Isusu, 004804.
5. Razgovor s Isusom, 004079.
6. Ljetopis somborskog samostana, 001837.
7. Theologia pastoralis, 003008.
8. Razg. s Isusom, 003899.
9. Ondje, 004089.
10. Biser mišljenja, 004336.
11. Th. pastoralis, 002718.

BISERKA TOLJ

Rođena je 16. ožujka 1925. godine u Šibeniku. U rodnom gradu završava osmogodišnju školu i gimnaziju. Pisanjem se počela rano baviti. Pjesme objavljuje u listu poduzeća u kojem je radila - *Autotransportu*, kao i u *Slobodnoj Dalmaciji*.

Članica je Matice hrvatske u Šibeniku. Nastupala je na književnim večerima. Pjesme su joj zastupljene u zbirci *Molitva u pjesmi*, izdane 2000. godine u Šibeniku.

MATERIN ZAVJET

Jednom sam teško bolesna bila,
moju mater u veliku tugu stavila.
Kandelu je uz molitvu zapalila
i dugo kronicu za mene molila.

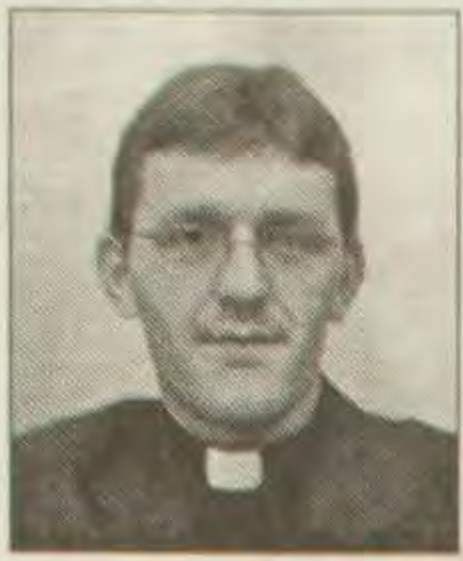
Mati je moja kraj postelje u suzama bila,
u očaju je Gospu Sinjsku molila.
Hodočastiti obećala i platiti Misu,
susjedi ganuti, zaplakali svi su.

Osjetila sam koliko me mater volila,
za moje zdravlje stalno je molila.
Teško mi je bilo kad su joj padale suze,
vapila bi, nemoj Gospe, da je smrt uze.

Iscrpljeno tijelo sve snažnije je bivalo,
majčinom molitvom stanje se smirivalo.
Osvježenu, zagri me, ljubaviju moja mati,
odluči u Sinj ići, svetu Misu platiti.

Bila je u Sinju i Misu platila,
Gospi se molila i zahvalila.
Sretna i zadovoljna kući se vratila,
i svake godine pred Gospom svijetlu palila.

Biserka Tolj

Piše: Mirko Štefković

SUDJELOVANJE VJERNIKA LAIKA U SLUŽBI SVEĆENIKA

- prikaz dokumenta -

Već duže vrijeme iz mjeseca u mjesec iščitavamo različite dokumente Svete Stolice. Pažljivijim čitateljima nije moglo promaći da iza toliko dokumenata obično stoji sam Sveti Otac ili jedan od vatikanskih ureda. Dokument kojim se ovaj put želimo pozabaviti odstupa od ovog pravila, jer je na njemu radilo gotovo desetak takvih ureda. Deset godina prije objavljivanja ovog dokumenta u Rimu je 1987. godine održana Sinoda Biskupa, na kojoj se raspravljalo o zalaganju svih vjernika u životu i poslanju Crkve. Tada je s raznih strana svijeta posvjedočeno iskustvo kako Duh i dalje nastavlja podmlađivati Crkvu pobuđujući nove energije svetosti i sudjelovanja tolikih vjernika laika u njezinom poslanju. Tokom čitavog desetljeća su na ovu temu prikupljena mnoga pitanja, vezana za konkretne situacije mjesnih Crkava, te se na njih htjelo načelno odgovoriti i uputiti na smjernice rješavanja novonastalih problema.

Temeljno uvjerenje od kojeg dokument polazi je činjenica kako iz otajstva Crkve proizlazi poziv svih vjernika na aktivno sudjelovanje u poslanju i izgradnji Naroda Božjeg u usklađenu, organsku zajednicu, i to po različitim službama i karizmama. Ova različitost članova Crkve je u službi jedinstva koje se očituje u zajedničkom dostojanstvu svih krštenika. Pri tome pak treba imati u vidu bitnu razliku između općeg i službeničkog svećeništva. Naime, po krštenju bivamo uvršteni u sveto svećenstvo (usp. 1 Pt 2,4-10), po kome svi činimo jedan Božji Narod, a po sakramentu Svetog Reda se pojedincima povjerava posebni dar u službi zajednice. Razlika između ova dva svećeništva je u načinu njihova sudjelovanja u Kristovom svećeništvu. Opće svećenstvo se ostvaruje rastom u primljenoj milosti krštenja, a službeničko se svećenstvo po svetoj ovlasti naučavanja, posvećivanja i upravljanja postavlja radi dobrobiti općeg svećenstva. Različite službe zaređenog svećenstva se ne mogu promatrati odijeljene jedne od drugih, kao da bi zasebno mogle opstati, nego zajedno tvore jednu nerazdjeljivu cjelinu Svetoga Reda. Obavljanje tih službi ne čini krštenika pastirom, nego se po primanju Svetoga Reda ređenik postavlja za pastirsku službu. Dakle, služba ne proistječe iz osobnog zalaganja kao odgovor na potrebu konkretne situacije ili iz obnašanja pojedine povjerene službe, nego se isključivo dobiva po ređenju. Ovo insistiranje na nenadomjestivosti zaređenih

službenika nije tek puka briga za očuvanje klerikalnih privilegija, nego odgovor na potrebu poslušnosti i vjernosti Kristovoj volji glede oblika ustrojstva Crkve, koje je od nje nerazdjeljivo.

Zajednica vjernika, kako bi se mogla zvati i uistinu biti Crkvom, ne može određivati svoje vođe po organizacijskim kriterijima društvene i političke prirode. Dakle, u slučaju Crkve se ne radi o najsposobnijima i najkompetentnijima, nego o od Boga odabranima i od Crkve postavljenim osobama. Bez službeničkog svećenstva nema ni zajednice kao Crkve, jer nema ni euharistije, a euharistija je sakrament jedinstva vjernika s Kristom i njih međusobno, tj. euharistija čini Crkvu i Crkva čini euharistiju.

Kanonskim pravom je pak predviđen način obnašanja pojedinih službi zaređenih svećenika od strane vjernika laika. Za to trebaju postojati određeni uvjeti kao što su: pomanjkanje zaređenih svećenika, te izvanredne situacije. Skrb je crkvene vlasti procijeniti kada je takva situacija u pitanju i način na koji će se u njoj odgovarajuće reagirati. Vrlo je važno tada paziti da ne dođe do pomutnje razlike između službeničkog i općeg svećeništva, jer upravo tako dolazi čak i do zlouporabe svetih sakramenata. Hvala dragom Bogu da to nije slučaj u našim krajevima, iako nije za isključiti da se, iz naivne dobronamjernosti i tobožnjeg izjednačavanja laika i klera (kao da već nisu izjednačeni istim dostojanstvom krštenika), sporadično mogu dogoditi određeni problemi. Zato je potrebno promicati suradnju vjernika laika u poslanju Crkve kako u životu samih zajednica (liturgija, katehizacija, karitativno djelovanje pojedinaca i skupina...), tako i u širim svjetovnim okvirima (radno mjesto, kultura, politika...). Zanimljiva je činjenica da odgovornije i svestranije zalaganje vjernika laika u poslanju Crkve umjesto da učini suvišnim, još više iziskuje potrebu zaređenih službenika. Tamo gdje se vjera konkretnije živi kao služba ljubavi prema bližnjemu, raste i potreba uvijek novom pristupanju izvorima kršćanskog života po svetim sakramentima. Kako se ljubav prema Bogu i bližnjemu međusobno nužno uključuju, tako su i opće i službeničko svećeništvo upućeni jedno na drugo. Zato ne prestanimo moliti da nam Gospodin dade predanih i svetih svećenika, jer tako ćemo svi radosnije i ispunjenije stupati putem svetosti u svijetu.

Hrvatske katoličke
internet stranice (50.)

Vojska bezgrešne

www.vojska-bezgresne.hr

Svjetski franjevački, marijanski i misionarski pokret "Vojska Bezgrešne" (latinski "Militia Immaculatae") utemeljio je 1917. u Rimu sv. Maksimilijan Kolbe, s ciljem obraćenja grešnika pod zaštitom Bezgrešne Djevice. Pokret se najprije razvio u Poljskoj, odakle je rodnom sv. Maksimilijan Kolbe, između dva svjetska rata misionarski je djelovao u Japanu i Indiji, a kasnije se pokret proširio i na druge zemlje, pa tako i na Hrvatsku. Hrvatska internet adresa pokreta je:

www.vojska-bezgresne.hr

Stranica je grafički lijepo uređena, s daljnjim podlinkovima, od kojih su za one koji više vole duhovno, najinteresantniji oni s meditacijama (posebno je zanimljiva jedna inspirirana sekvencom iz romana Dostojevskog "Idiot"), molitvama i pobožnosti, te kateheze, dok su za one koje više vole povijest i praktičnu akciju, zanimljiviji podlinkovi o nastanku i ciljevima samoga pokreta, osobama kao i marijanskim svetištima. Naravno tu su i promidžbeni materijali te mogućnost stupanja u kontakt s hrvatskom središnjicom pokreta, koja se inače nalazi u Novom Marofu.

U svibnju, Marijinom mjesecu, vrijedi imati na umu ovu marijansku udrugu, budući da su vjernici u našem društvu posebno ugroženi materijalnom egzistencijom, a okruženje je bogato različitim kvazivjerskim idejama i udrugama koje pogodno tlo nalaze kod slabijih ličnosti, koje su podložnije takvim utjecajima.

s. b.

Kovač Dejan

MAJSTOR ZA IZRADU TRADICIONALNIH PAPUČA
PAPUCSKÉSZÍTŐ - MESTER

- BUNJEVAČKE - MAĐARSKE - ŠOKAČKE -

24000 Subotica,
ul. Dinka Šimunovića 10.
Tel.: 024/ 524-786,
Mob.: 064/ 14-62-103

Piše: dr. Andrija Kopilović

14. 05.2006. - PETA VAZMENA NEDJELJA

Dj 9,26-31; Ps 22,26b-28.30-32; 1 Iv 15,1-8
Iv 15,1-8

Ti si, Gospodine, hvala moja posred zbora velikoga!

Božja riječ današnje nedjelje nas obvezuje na proslavu Boga i navještaj radosne vijesti spasenja. Zato se psalmista obvezuje hvalbeno: "Ti si, Gospodine, hvala moja posred zbora velikoga". Hvaliti Boga u zajednici znači ne samo združiti glasove, svoja srca u zajednici onih koji vjeruju, onih koji se mole, nego znači sjediniti se u žaru molitve, ali pojedinačno znači i svjedočanstvo. Svjedočanstvo pripadanja i svjedočanstvo opredjeljenja za Gospodina - i zato se u psalmu obvezuje izvršiti sve zavjete, navješćivati siromasima Radosnu Vijest i hvaliti Boga pred svima onima koji ga traže. Mi smo, kao vjernici, dužni pružiti temelj one nade, to jest opravdanje temelja one nade, koja je u nama. Vrijeme koje nas okružuje je vrijeme Bogotražitelja. A mi smo ljudi koji upravo u zboru svetih u zajednici velikoj, kako kaže psalmista, hvalimo Gospodina, ne samo pjesmom svojih usana, klikanjem srca, nego nadasve uz znak svojim životom. I današnje vrijeme u kome slavimo božanska otajstva uvijek je poziv i poruka nama da navješćujemo Božju riječ više djelima nego riječima, da budemo više svjedoci nego navjestitelji i samo tako će drugi koji traže Boga naći ostvarenje onih istina vjere koje se navješćuju i koje su na putu. Stoga neka i naša molitva, bude upravo iz dubine srca molitva da mogemo uvijek slaviti Boga srcem, riječima i djelima.

21. 05.2006. - ŠESTA VAZMENA NEDJELJA

Dj 10,25-26.34.44-48; Ps 98,1-4;
1 Iv 4,7-10; Iv 15,9-17

Pred poganima objavi Gospodin spasenje svoje!

Strano je bilo Isusovim suvremenicima vjerovati da je Mesija - Spasitelj poslan za sve ljude i spasiti sve narode. Oni su očekivali svoga Spasitelja. Međutim, bogoslužje današnje nedjelje upravo govori o sveopćem spasenju koje je Krist, glava novog čovječanstva, izvršio za sve ljude. Psalmista stoga danas zahvaljuje i pjeva o spasenju Gospodnjem koje je namijenjeno svima. Ta pjesma je nova, nova je zato što ne samo da hvali Gospodina za sva njegova djela, nego što hvali Gospodina novim srcem i novim duhom. Jer je pobjeda koju je pribavila desnica Božja, ne pobjeda vojna i ne pobjeda zaštite izabranog naroda, nego je pobjeda nad grijehom, pobjeda nad zlim i zato je pobjeda nad konačnim neprijateljem čovjeka, a to je đavao. Stoga je spasenje od grijeha, od smrti i spasenje od vlasti Zloga. U srcu vjernika uvijek molitveno i zahvalno odjekuje ta svijest spasenja i ta radost spasenja. Jasno, ako je netko osjetio na sebi da ga je Gospodin "zamilovao", da mu je podijelio oprostjenje, pomirenje i spasenje, tada se na njemu očitovale posebna "pravednost Božja", koja je milosrdna, koja je u tom činu spasenja, u tom činu milosrđa nas usrećila. Zato je uvijek i svaki puta kršćanin pozvan spominjati se te dobrote Božje i te vjernosti koju je u Isusu Kristu iskazao Bog čovjeku. Zato je i ovaj psalam, psalam zahvale, doduše rječnikom Staroga zavjeta, ali srcem spašenog čovjeka i to u novom Savezu da djelima očitujemo i pjesmom i hvalom zahvaljujemo neprestano, zato jer smo narod spašeni i jer su na spasenje pozvani svi.

28. 05. 2006. - SEDMA VAZMENA NEDJELJA

Dj 1, 15-17.20a.20c-26; Ps 103, 1-2.11-12.19-20ab; 1 Iv 4,11-16
Iv 17,11b-19

Gospodin u nebu postavi prijestolje svoje!

U Bogoslužju sedme vazmene nedjelje neposredno smo već u pripravi za Duhove. Psalmista u psalmu 103. hvali i slavi Boga koji je postavio prijestolje svoje na nebu jer je na njega slavno uzašao i proslavljeni Krist. Doduše, psalmista nije znao da je taj psalam i pro-ročki, nego ga je spjevao kao hvalbeni i zahvalni psalam upravo zato što je Gospodin onaj koji je Gospod-Kyrios-Bog i čija je vlast Ljubavi prostrta po svoj zemlji. Ovaj psalam zapravo sadrži u sebi neke elemente temeljne kršćanske molitve kao što je Očenaš. Zahvaljuje Bogu i slavi Boga za sva dobročinstva njegova koja se ne mogu izbrojiti, kao što Benedikt XVI. poziva da uronimo u sebe, i u sebi nademo barem veći dio onih velikih Božjih djela koja je Bog i u takozvanoj "sivoj" svakidašnjici izveo u nama. Ali ono što moramo spoznati jest to da Božji svijet, njegova volja, njegova dobrota, tako nadmašuje naša očekivanja "kako je nebo visoko nad zemljom". Strah Božji koji imamo kao krepost nije strah od Boga, nego ljubav koja strepi da ne bi izgubio odnos veze s ljubljenom osobom. Zato se trsimo da Gospodina s molitvom slavimo, da djelima ljubimo i da ostanemo njemu vjerni. I tada će se njegova karizmatička vlast po nama proslaviti u cijelom svemiru i zato završni stih glasi: "Blagoslivljajte Gospodina svi anđeli njegovi, vi jaki u sili što izvršujete naredbe njegove" - budimo barem oni koji dobrom voljom, žarkom željom i pravim djelima izvršavaju naredbe njegove.

11. 06. 2006. - PRESVETO TROJSTVO

Pnz 4,32-34.39-40; Ps 33,4-6.9.18-20.22; Rim 8,14-17
Mt 28,16-20

Blago narodu koji odabra Gospodin sebi za baštinu!

Liturgija uranja u najdublje tajne naše vjere koje nam je Bog objavio, očito i razumljivo da psalmista Staroga zavjeta za to otajstvo nije mogao znati. Stoga Crkva danas nudi kao našu molitvu i odgovor na sva ta Božja djela i objave, napose objavu o samome sebi, objavu Presvetoga Trojstva da s psalmom 33 slavimo Gospodina. Prvo, kao onoga koji je Stvoritelj, koji je Bog koji sve stvara, uzdržava i zato jer stvara kao Bog ljubavi, stvara u ljubavi, uzdržava po ljubavi. Njegova riječ nadvisuje nebesa, a kako ne bi nadvisila objava Trojstva našu ograničenu moć spoznaje. No, to ne umanjuje našu odgovornost da uranjamo vjerom u to veliko otajstvo. Zato nas dah njegovih usana ohrabruje jer nam po Duhu Svetom daje to nutarnje svjetlo: "On reče i sve postade, on naredi i sve se stvori." Mi to osjećamo. Bez njegove očinske brige, bez spasiteljske brige Isusa Krista, bez Duha Svetoga u kome živimo, mičemo se i jesmo, ne bismo mogli vjerovati, a kamoli po vjeri živjeti. Zato je psalmista, u četvrtom stihu, zapjevao zahvalu onima koji ga se boje, koji njegovu volju vrše i nad onima koji se u njega uzdaju. Tako se milost uvijek očituje a ona je veća od svih darova jer im od smrti život spasi i hrani ih u danima gladi. Stoga je vjernik danas, na dan Presvetoga Trojstva, uronjen u zahvalu svom dušom na osobit način, priznavajući da je Bog njegov Stvoritelj, Spasitelj i Posvetitelj i da u tom činu Spasenja i posvećenja i prisutnosti u Bogu biva sretan jer upravo kao stvoreno i ljubljeno biće može ispovijedati i slaviti jednoga Boga u tri osobe u snazi i vjeri Duha Svetoga.

4. 06. 2006.

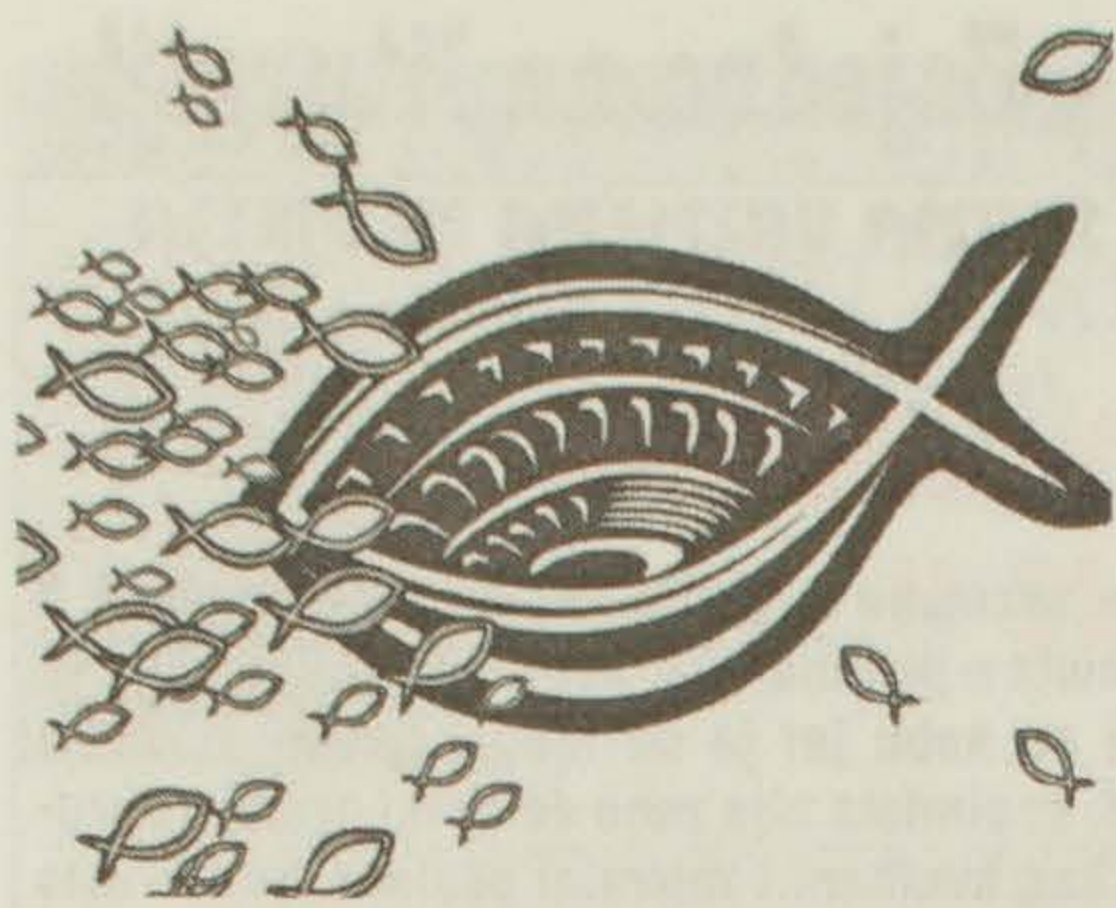
PEDESETNICA - DUHOVI

Dj 2,1-11; Ps 104,1ab.24ac.29b-31.34;
1 Kor 12,3b-7.12-13; Iv 20,19-23

Pošalji Duha svojega, Gospodine, i obnovi lice zemlje!

Danas je rođena Crkva, i stoga smo danas puni radosti jer je ispunio dušu naše duše treća Božanska osoba - Duh Sveti. I što drugo nego s psalmistom blagoslivljati Gospodina Boga našega koji je izveo silna djela i konačno pronašao trajno boravište ne samo lebdeći nad "vodama zemlje", nego boraveći u duši sinova ljudskih. Kroz ta brojna djela Gospodnja koja danas hvali psalmista i mi zajedno slavimo Gospodina, puni radosti jer možemo u snazi Duha obnovljeni upravo slaviti Gospodina koji je Stvoritelj i koji sve uzdržava. Ono što je dobro danas osjetiti jest da Duh Božji boravi, Duh Božji uzdržava i Duh Božji "diše" u cijelome svijetu. Jer

bez volje Božje, bez Božjeg daha, bez njegove ljubavi koja je Duh Sveti ne bi ništa postojalo i zato smo svjesni da cijeli svemir diše Duhom Božjim, a napose mi kao ljudi, kao hram njegov, kao bića stvorena na sliku njegovu, u stvari smo oni koji dišemo, živimo u Duhu i kličemo, zahvaljujemo. I još nešto, ne zaboravimo da je danas rođena Crkva, i podsjetimo se da ona nije organizacija, nego da je ona živi organizam koji je samo utoliko živ, ukoliko dušu ima. Duša crkve je Duh Sveti i do vijeka će trajati ta slava Gospodnja i radost naša u njemu, jer dokle god smo Crkva i u Crkvi, dotle smo u Duhu i s Duhom. Stoga ponavljamo s psalmistom: "Bilo mu milo i pjevanje naše, bila mu mila i naša zahvala, bilo mu milo i naše radovanje." Radost je znak da smo u Duhu, jer radost je plod Duha. To je dar, i zadatak i program kršćanina.

UČITELJ JE OVDJE

Mladi iz cijele Hrvatske, Vojvodine, Bosne i Hercegovine te Njemačke sudjelovali su u subotu i nedjelju, 29. i 30. travnja 2006. na susretu hrvatske katoličke mladeži u Puli. Domaćin ovog dvodnevnog susreta bila je Porečko-Pulska biskupija koja je prvog dana primila i okupila mlade u pulskoj areni, a potom ih je uputila na smještaj po obiteljima u svojim župama gdje su u nedjelju sudjelovali na župnoj misi i zajedničkom objedu. Geslo susreta je iz Ivanovog evanđelja: "Učitelj je ovdje i zove te" (11,28).

Na susretu je iz Subotičke biskupije sudjelovalo oko 70 mladih iz Subotice s okolicom (Bajmok i Žednik), Vajske, Novog Sada i Bačkog Monoštora. Predvođeni vlč. **Mirkom Štefkovićem**, hodočasnici su krenuli prema Puli u subotu rano ujutro (u jedan sat nakon ponoći), a na odredište su stigli oko 14,30 h. Program je počeo oko 15 sati duhovnom glazbom i svjedočenjima o svojoj kršćanskoj vjeri. Interesantno je bilo ispovijedanje ljudi. Bilo nam je rečeno da, ukoliko se želimo ispovijediti, ulovimo bilo kojeg svećenika i ispovijedimo se u hodu, što su mnogi i učinili. Tada smo po prvi put čuli himnu susreta "I tvoja mala kap..."

Svetu misu u 18 sati predvodio je kardinal **Josip Bozanić** u zajedništvu s biskupima i blizu 300 svećenika, a trajala je do 20.30 sati. Kardinal je, među ostalim, rekao: "Ovdje gdje je zabava jednih vodila u umiranje drugih, danas se nalazite vi, zajednica mladih koja vjeruje da je Krist pobijedio sva ljudska umiranja. Mi ovdje okupljeni u Areni i oko nje slikovito svjedočimo da ovo kamenje i ovi zidovi ne mogu obuhvatiti niti zatvoriti kršćansku vjeru.... Pozvani ste biti Božji, pozvani ste na svetost i nemojte se zadovoljiti ničim manjim od toga".

Duh Sveti je očigledno djelovao jer su se mogle vidjeti suze radosnice u očima mladih... Susret je bio popraćen direktnim prijenosom na HRT-u tako da ste nas mogli vidjeti na TV-u!!!

Subotičani su spavali u Novigradu, gdje su ih domaćini lijepo dočekali: jedan dio mladih je bio smješten po obiteljima, a drugi po apartmanima.

Sutradan je slijedila Sveta misa koju je predvodio mjesni župnik uz asistenciju đakona Ivana Kisegija, koji je nekada djelovao u našoj biskupiji. Nakon euharistijske gozbe slijedio je ručak u restoranu. Grad nismo mogli obići zbog kiše ali, naravno, to nam nije pokvarilo raspoloženje!!! Oko 16 sati su nam se predstavili fokolari iz Zagreba. Oni su na jedinstven način uspjeli prenijeti poruku zajedništva. Svjedočanstva mladih su nas sve oduševila... Tu nisu bila iznošena samo lijepa iskustva, već i događaji koji su doveli i suze na oči...

A put kući bio je popraćen zvucima gitare i pjevanjem, tako da slavlje nije završilo do Subotice... iako je bilo 17 sati kad smo stigli.

I ZOVE TE!!!

Dojmovi...

Boris ☺ Najjači dojam ostavila je sv. Misa i zajedništvo na njoj, a odmah nakon toga svjedočanstva mladih fokolara iz Zagreba.

Nikola ☺ Pažnju mi je skrenulo svjedočanstvo jednog svećenika koji je bio 10 godina na DROGI. Deset godina mučenja nakon čega je slijedilo obraćenje i poziv za svećeništvo... Divno svjedočanstvo. A prisustvo Božjeg Duha mogao sam vidjeti jer su i bijeli galebovi prisustvovali na sv. Misi...

Nikolina ☺ Pamtim misao kardinala Bozanića: "U životu ne treba pridavati veliku važnost sitnicama...". A također je za pamćenje i zanos nakon sv. Mise. Duh Božji je DJELOVAO!

Danijela ☺ Divno je bilo vidjeti toliko mladih na misi, jer danas nema puno mladih koji se okreću crkvi. A jak dojam je također ostavilo i držanje za ruke te iskreno zajedništvo.

Marina ☺ Definitivno prizor pričesti: svi mladi hrlili su k Isusu!!! U jednom trenutku se oko jednog svećenika s Tijelom Kristovim našlo više od 100 mladih !!! Toliki mladi hrle k Isusu!

Darko ☺ Mogu reći da mi je bila čast čitati molitvu vjernika! Nezaboravno iskustvo koje bih htio da se opet ponovi.

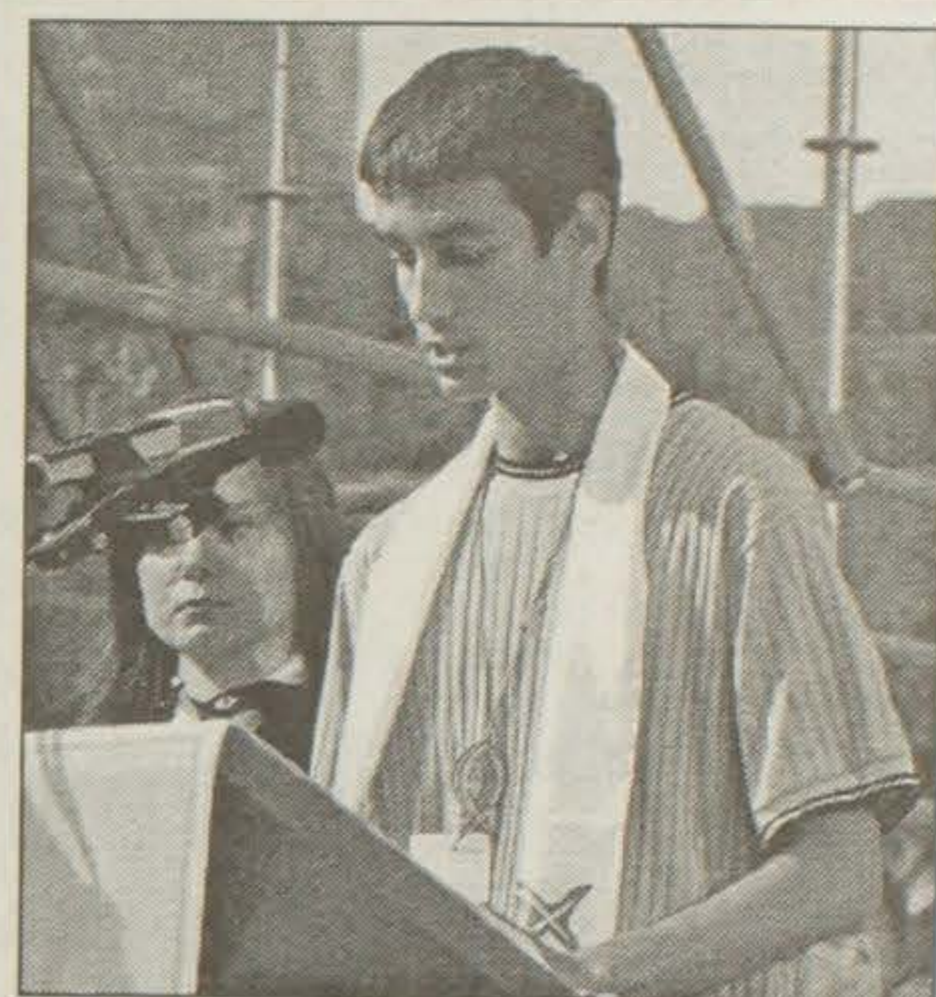
Maja ☺ Bolje iskustvo nego u Kelnu! Divno je razumjeti misu na svom jeziku i tako slaviti sv. Misu!

Jelena ☺ Tisuće različitih mladih okupljenih zbog istog cilja... Da slave GOSPODINA!

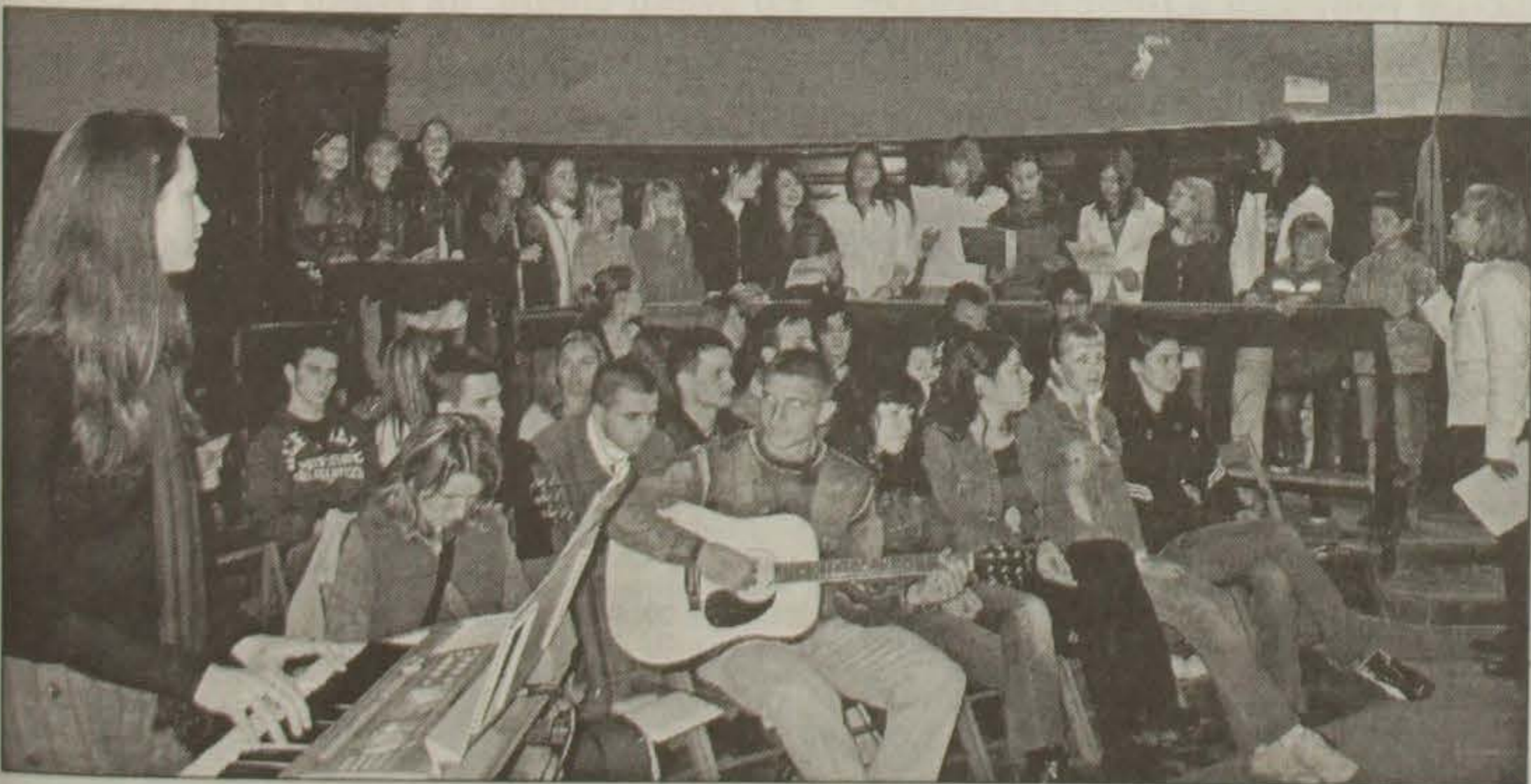
David ☺ Nikad nisam bio na misi s toliko mladih koji pričaju istim jezikom... bio sam u Kelnu, ali to nije to... Tu su mladi u jedan, isti glas slavili Gospodina! Drago mi je što su mladi ostali oduševljeni i nakon susreta!

Pisac izvještaja ☺ Dokaz Kristove pobjede - prije nešto manje od 2000 godina kršćani su bili ubijani u areni, a proteklih dana 18000 mladih je slavilo Gospodina!!! To je jedinstven dokaz da je Krist pobijedio sotonu!!!

PeTaR

Nevena i Darko imali su zaduženja na slavlju u ime Subotičke biskupije

Na misi u nedjelju vlč. Josip predstavio je Subotičku biskupiju, a mladi su s domaćinima slavili Gospodina pjesmom

Intervju s mladomisnikom

Iz intervju s mladomisnikom o. Dávidom Biacsijem, D.I.
za Radio Mariju (94,2 fm)

TRAŽITI ONO ŠTO JE VOLJA BOŽJA I ČINITI SVE NA VEĆU SLAVU BOŽJU

Umjesto suhih podataka prenosimo ovdje dio razgovora s mladomisnikom koji je emitiran na Radio Mariji na dan njegove svećeničke redčenja. /Zv/

RM: Što te privuklo da stupiš baš u Družbu Isusovu? Zašto nisi postao franjevac ili neki drugi redovnik?

□ **Dávid:** Razmišljao sam o tome. Privlačili su me i benediktinci, jedno vrijeme dominikanci kao red propovjednika, ali Družba Isusova je nešto posebno za mene. Tu osjećam da mogu ostvariti svoj poziv. Kao isusovac, čovjek može postati pjesnik, teolog, filozof ili čak direktor hotela. Bilo što, ako je u suradnji s milošću Božjom. Ići onamo kamo te Milost vodi. Mislim da je to bit našeg kršćanskog života. Tražiti ono što je Bog namijenio baš za mene i činiti to na sve veću slavu Božju.

RM: Reci nam, molim te, kada i kako si onda zvanično stupio u Družbu Isusovu?

□ **Dávid:** Pisao sam Provincijalu i on me je pozvao da ih posjetim. Ostalo je išlo nekako prirodnim putem uz druženje i sve intenzivnije susrete s isusovcima. Kad sam se preselio u Budimpeštu, živio sam u jednom isusovačkom kolegiju. Tu sam već predao i zvaničnu molbu, te su me primili u novicijat. Malo je duža formacija u našem Redu. Novicijat traje dvije godine, nakon toga sam položio zavjete i pošao na spomenuti studij u Pariz.

RM: Htio bih te pitati za ljubav prema jezicima. Na pozivnici za mladu misu vidim natpise na petnaest jezika, među njima su i arapski i persijski - egzotični i neuobičajeni jezici, zar ne?

□ **Dávid:** Da, svakako. Pa, jezici kao što su njemački, francuski, engleski su sami došli kao potreba, a persijski sam započeo na studiju, vidjevši da moje kolegice vuku sa sobom neke velike rječnike i saznajući da su upisale persijski jezik kao alternativu u semestru. Tako sam se i ja pridružio, a išlo mi je dosta dobro. Uspio sam poći jedno ljeto u Teheran, pa sam tamo i uživo provjerio svoje znanje persijskog i tu sam osjetio čari Istoka. Bliski Istok ima posebno značenje za mene. Volio bih i daljnji studij usmjeriti k tom području, a prema mogućnostima i hoću jer mi je u planu

učenje arapskog u Egiptu nakon što završim studij u Parizu.

RM: A francuski si već znao ranije?

□ **Dávid:** Na žalost, ne. Bilo mi je doista teško naučiti ga, jer ne govorim romanske jezike i falilo mi je to predznanje. Ali, išlo je nekako. Uz studij sam počeo raditi u Caritasu, u odjelu za prijem izbjeglica i s onima koji su tražili azil. Bili su to ljudi s Balkana, iz Afganistana i Afrike.

RM: Da li su se neki s Bliskog Istoka iznenadili kad si im se obratio na persijskom?

□ **Dávid:** Da, bilo je raznih situacija. Zanimljivih. Primjerice, kada smo pričali i sporazumijevali se na persijskom ja - sin bačke ravnice - i neki čovjek iz afganistanskih brda. Teška je bila njihova situacija. Žene su osobito mnogo pretrpjele. One su dolazile uglavnom iz afričkih zemalja. Mnoge su znale dobro francuski, jer su dolazile iz bivših kolonija, ali nisu znale za što služi metro, nikad nisu vidjele vlak i neke osnovne stvari. Uglavnom smo im pomagali u tome da sastave dokumentaciju za azil. Te žene su bile i zlostavljane, a tu su u upitnike morale upisivati točne detalje i prisjećati se tih trauma. Bilo mi ih je žao.

Po novom zakonu od prije dvije godine, za to su imali samo 21 dan. Neke su i odbili uz raznorazna obrazloženja.

RM: Što bi za kraj poručio slušateljima Radio Marije?

□ **Dávid:** Nikad nisam razmišljao o tom da ja nekom upućujem poruku,

Dávid Biacs rođen je u Subotici 1975. godine od oca Antala (poznati publicist i umirovljeni skupštinski poslanik) i majke Márie (sociologinja), ima mlađeg brata Árona sveučilištarca. Nakon osnovnog i srednjeg obrazovanja u rodnom gradu, studij je nastavio u Mađarskoj. U Družbu Isusovu je stupio 1999. u Szegedu, gdje je radio na uređivanju misala na mađarskom jeziku, bavio se mentalno poremećenim osobama, slijepom djecom i beskućnicima. Nakon polaganja zavjeta u Budimpešti 2001. radi kao profesor u Miskolcu. Postdiplomski studij nastavlja u Parizu, gdje je zaređen za đakona 2005. godine.

Za svećenika-isusovca zaređio ga je 21. travnja, u subotičkoj katedrali-bazilici sv. Terezije mons. dr. Ivan Péntzes u nazočnosti mons. Lászla Huzsvára, zrenjaninskog biskupa, p. Jánoša Lukácsa, provincijala Mađarske provincije Družbe Isusove, brojnih svećenika rimokatolika i grkokatolika kao i svećenika koptskog istočnog obreda te mnogih uglednih gostiju i mnoštva naroda Božjega.

ali, evo: Dragi slušatelji, tražite uvijek volju Božju. I kad otkrijete što je Božja volja za vas, nikada nemojte to prestati ostvarivati. Ne odvajajte se od tog puta. Po svaku cijenu, uz svaku žrtvu ustrajte!

Razgovarao: Csaba Kovács

Piše: vlč. Goran Vilov

ČOVJEKOV GETSEMANI

"Getsemani" je u kršćanskoj duhovnosti pojam za muku, tjeskobu. Ta riječ sjeća nas na Gospodina Isusa i na mračne čase uoči njegove izdaje i uhićenja. Bilo mu je preteško, "krvlju"

se znojio. Ali sklopio je pakt s nebeskim Ocem: "Ipak, tvoja volja neka bude, dragi nebeski Oče!" Isus je izdržao, još te večeri našao je utjehu. Smirila mu je uzdrmanu dušu.

"Getsemani" je nešto što ne možemo do kraja pojmiti.

Ne možemo pojmiti te strašne čase, ne možemo dokučiti ali osjećamo snagu i veličinu zla koje nam prijeti. Misterij prvi.

Znaš li što znači "uzdrmana duša"? Ne samo mi, Isusovi učenici, nego svi ljudi imaju iskustvo kada ih misli čudne svladati žele. Znaju za pravi put, i za onaj krivudavi - kuda vodi, ali kad je začaran krivi put. Začaran je i začinjjen nekom slatkoćom, nečim poput slatkog meda.

Teško je čovjeku koji voli med a ne smije ga jesti...

Zlo koje nam prijeti daleko je veća napast, nešto što ipak nije s ovoga svijeta.

Znamo mi sve, pogotovo nakon pada, jer se oči tada otvaraju.

Ali opet dođe napast. Isus je imao tri strašne napasti za života, i ovu četvrtu u Getsemaniju.

Svaki put se uspješno izborio, ali sigurno je osjetio i on, nama jednak čovjek, silinu zavođenja.

I mi znamo za sve napasti i za lijek protiv njih, ali uvijek kao da se prvi put susrećemo s tim. Misterij drugi.

Patnja duše. Pati li jelen kad se rogovima uplete u granje? Velika je patnja njegova.

Čovjekova duša stvorena je za lijepo, iskreno, dobro. I kada se mora susresti s drugim licem stvarnosti, to boli. Dobro je zaplakati tada. Ali problem nije riješen.

"Križ" je ipak sastavnica našeg života. Svatko ima nešto, teže ili lakše što ga pritišće.

Grbača je naša snažna ako smo navikli nositi križ. I dobro je dok se nosi,

nosi se i Krist na njemu. Kad odbacim križ i Isusa na tom križu odbacujem.

A u stvari ni ne znamo da je on tamo da nam olakša patnju zbog nošenja vlastita križa.

Zašto odbacujemo katkada ili često križeve? Mislimo da će nam biti lakše?

Mislimo zaista da će nam biti lakše bez pomoći Isusove? U križu je spas.

To znamo, ali odbacujemo katkada taj spas, ostajući sami na putu tjeskobe. Misterij treći.

"Kucajte i otvorit će vam se." Te i slične riječi nam govore da se isplati moliti.

Molitva nas stavlja u društvo Boga. Tko ulazi u prostor Božji, zaštićen biva.

Plašt ljubavi nebeskog nam Oca postavlja se na nas. Srce je čovjekovo, iako uplašeno, zaštićeno. Čujemo li? Zaštićeno je srce čovjeka ako je ušao u sveti Božji prostor. Mogu ga napadati, ali čovjek je situiran.

Božje okrilje je naš jedini spas. I Isus ne rješava svoje probleme sam: on računa u Getsemaniju na snagu u molitvi od svojih prijatelja.

Drugo, on razgovara s Ocem. Otac je tu da sluša, zagri, pomogne.

Isus je pošao Ocu svome. Predao mu je sve u ruke: i tjeskobu, i plač, i trnje koje je unaprijed vidio, ma svu zlobu ovoga svijeta.

Duša mu je "oživjela" i osjetila radost predanja kad je rekao neka bude kako Otac hoće. To znači da se uljuljao u Božju barku i dopustio da bude vođen.

Božja barka je čudo, to je naš spas. Znaš da si u poteškoći, ali dopuštaš Božje vodstvo.

Povjerenje između čovjeka i Boga je nešto predivno. I spasonosno.

To nam treba na kraju krajeva, zar ne?

To je misterij četvrti ali prekrasan u sebi!

Stopama Ivana Pavla II.

Već nekoliko godina pomažem prijatelju i svećeniku vlč. Marijanu Đukiću blagoslivljati kuće u njegovoj ponosnoj župi Davor. Kada sam pročitao biskupsku poruku, koju smo ostavljali u svakoj kući, o proljetnom hodočašću u Poljsku - rodila se u meni želja - i ja želim biti hodočasnik.

Želja mi se ostvarila. U zajedništvu s 250 vjernika mlade Požeške biskupije, predvođenih biskupom dr. Antunom Škvorčevićem i 15 svećenika, hodočastili smo u Poljsku, stopama drage uspomene, blagopokojnog pape Ivana Pavla II.

U Poljskoj smo boravili od 18. do 21. travnja o.g. U nadbiskupskom gradu Krakowu smo odsjeli i posjećivali znamenitosti samoga grada i okolnih mjesta koja su povezana uz život Karola Wojtyły.

Prvog dana boravka, 18. travnja, posjetili smo crkvu Prikazanja BDM u Wadowicama. Mjesto je to Papina rođenja i krštenja. Nakon sv. mise posjetili smo rodnu Papinu kuću. U obližnjoj slastičarnici okrijepili smo se krempitama koje je i sam Papa rado jeo. U popodnevnim satima posjetili smo pasijansko-marijansko svetište "Kalwarija Zebrzydowska" u koje je Papa također rado hodočastio. Ovoga mjeseca svetište očekuje i sadašnjeg Petrova nasljednika, papu Benedikta XVI.

Drugi dan našega hodočašća posebno će mi ostati u sjećanju. Svetu misu slavili smo u bazilici Milosrđa Božjega. Krasno zdanje na uzvisini, s vitkim i skladnim zvonikom, tabernakulom u znaku planeta Zemlje. Mjesto je to ukazanja Isusova sestri Faustini Kowalskoj. Biskup nas je u sadržajnoj homiliji potaknuo na milosrđe, ljubav bez pridržaja ...

Poslijepodne smo posjetili rudnik soli Wieliczka u istoimenom gradu. Bilo je dirljivo, 110 m ispod zemlje, ući u kapelicu sv. Kinge, velike kao katedrala. Na zidovima su reljefne slike s motivima Isusova života, načinjene od soli. Svete mise se služe tri puta godišnje, a pjevanje predvodi zbor rudara. U prostranim dvoranama organiziraju se i dočeci Nove Godine. Rudnik je spomenik kulture, a od 1978. godine je pod zaštitom UNESCO-a. Godišnje ga posjeti preko milijun ljudi.

Treći dan našega boravka obilježen je hodočašćem u marijansko svetište "Czestoshowa". Gospa se štuje od XIV. stoljeća, kada je u gradu zaživio samostan pavlina. I danas ih u samostanu ima oko sedamdeset. "Czestoshowa" je nacionalno i sveto mjesto za Poljake. U njega je u svim etapama života rado hodočastio Karol Wojtyła. Pred milosnim Gospinim likom posebno sam molio za moju novu župu, našu biskupiju, prijatelje ...

Posljednjega dana našega boravka u Poljskoj slavili smo sv. misu u krakowskoj katedrali. Na koncu sv. mise, pridružio nam se i krakowski nadbiskup i kardinal Stanislaw Dziwicz. Apostolski nasljednici su se srdačno pozdravili i izmijenili prigodne darove. Kardinal Stanislaw je bio vjerni Papin pratitelj i osobni tajnik još iz biskupskih dana. Srdačno nas je pozdravio, ohrabrio u vjeri i zamolio da otpjevamo našu dragu i lijepu himnu "Lijepa naša domovino". Nakon završnog blagoslova, uputili smo se preko Bratislave u Požegu.

Hodočašće je završeno. Dojmovi su ostali. Poljski narod darovao je Crkvi velikoga papu Ivana Pavla II. Hrabrio nas je, tješio, ulijevao nadu i do kraja svjedočio o neizmjerljivoj Božjoj ljubavi. Valja nam se nadati da ćemo ga uskoro moći častiti na oltarima svete Crkve.

Lazar Novaković

Paulinum - za duhovna zvanja

Uređuju: Robert Mađarić i Vinko Cvijin

PREZENTACIJA ŠKOLA

Od prošle godine subotičke srednje škole dobile su mogućnost da u sklopu prezentacije, koja se održava u "Hali sportova" predstave svoje obrazovne profile i uvjete koje budućim učenicima pružaju za dalje školovanje. Ova prezentacija pruža veliku pomoć đacima u odabiru budućeg zvanja. Ovog puta su se zainteresirani mogli informirati o petnaest srednjih škola i nekoliko fakulteta. Mnogi posjetioци su se informirali i o Paulinumu. Nadamo se da su mladi dobili savjete vezane za daljne školovanje i da je bar nekoliko mladih duša zahvatila čar naše škole.

Robert Mađarić

U ponedjeljak 10. travnja održan je uskrsni program u Gradskoj biblioteci. Program je sastavila nastavnica Ema Horvat, koja inače vodi recitatorsku grupu Életjel. U programu su sudjelovala dva zbora, Schola Cantorum sa zborovođom

USKRŠNJI PROGRAM U GRADSKOJ BIBLIOTECI

mons. Josipom Miočem, i dječji zbor iz Bačkih Vinograda s dirigenticom Ilonom Tolnai. Govore su održali vlč. Zsolt Bende i Zsuzsana Lőrinc. Program nas je lijepo uveo u Uskrsni misterij i uskrsne blagdane.

Vinko Cvijin

PROŠTENJE U ŽEDNIKU

Sjemeništarci su po petu godinu za redom sudjelovali na žedničkom proštenju u crkvi sv. Marka. U nedjelju, 30. travnja, sjemeništarci su sa svojim poglavari- ma aktivno sudjelovali na svetim misama, u 8 sati na mađarskom jeziku, koju je predvodio rektor sjemeništa mons. Josip Mioč, a u 10 sati na hrvatskom jeziku kada je misu predvodio župnik iz Odžaka Jakob Pfeifer. Na misama su govorili Kristijan Farago i Robert Mađarić, a pjesme su recitali Gabor Tot i Željko Štimac. Svete mise su uljepšali pjevački zborovi sjemeništaraca i mjesne župe. Poslije svete mise bili smo ugošćeni u župnom dvoru. U poslijepodnev- nim satima prošetali smo selom, neki su igrali nogomet, a neki su otišli u posjet prijateljima i znancima. Naš boravak u žedničkoj župi završio se zajedničkom večerom, pod kojom smo pjesmama i riječima zahvalili domaćinu župniku Željku Šipeku i njegovim suradnicima.

Dražen Dulić

SVIBANJSKA POBOŽNOST

U predvečerje prvog svibnja naša mala zajednica okupila se u sjemenišnoj kapeli i predvođeni našim poglavarima započeli smo svibanjsku pobožnost u čast Majci Božjoj. Našoj Nebeskoj Majci smo se obratili pjevajući litanije, preporučujući u molitve naše poglavare, profesore, dobročinitelje i sve nas sjemeništarce. A u prvu subotu, kada počinju hodočašća na Bunariću, mi smo također načinili hodočašće kada smo pješke otišli do Žalosne Gospe Bunaričke.

Viktor Kemiveš

DUHOVNIKOV IMENDAN

Duhovnik našeg sjemeništa mons. Marko Forgić nosi ime velikog sveca evanđeliste svetog Marka, kojeg svake godine proslavljamo na poseban način. Naša sjemenišna zajednica je pripremila kratak program u blagavaonici Paulinuma. Program se sastojao od govora i pjesama kojima smo mu se zahvalili za njegovu brigu oko našeg duhovnog odgoja.

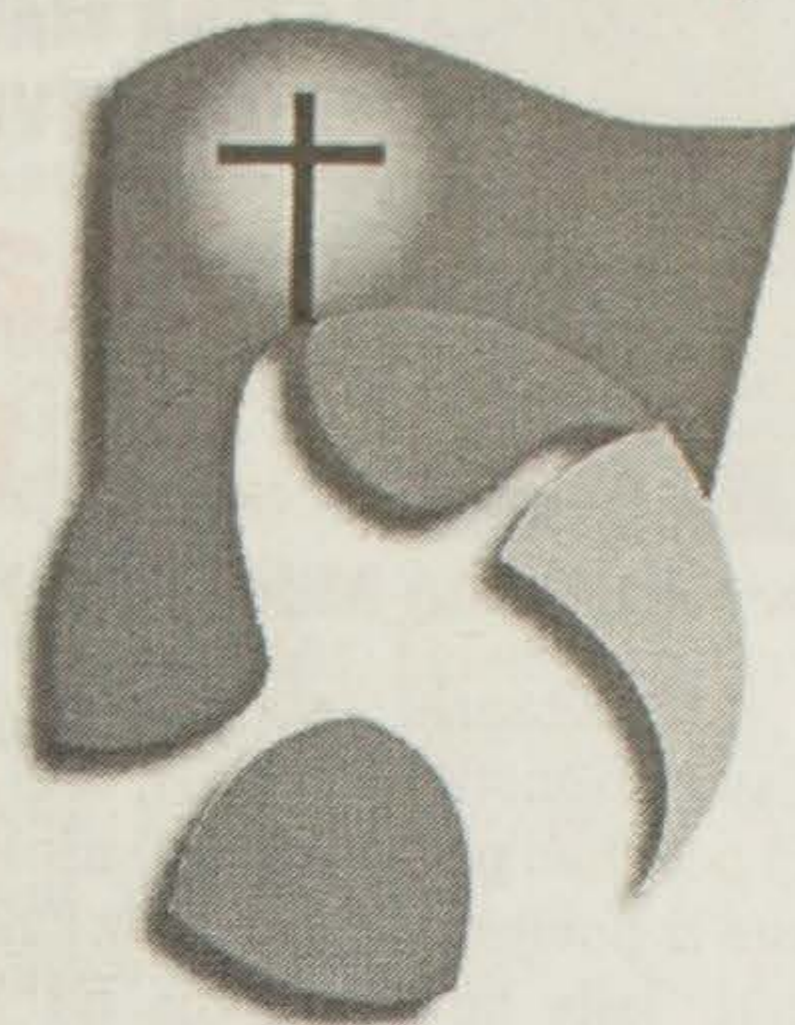
Đerđ Bereš

Piše: s. Blaženka Rudić

OŽIVLJAVANJE MISIJSKE SVIJESTI CRKVE

- Koliko smo svjesni da smo odgovorni za navještaj evanđelja u svojoj sredini? ●
- Probuditi osjećaj za cjelokupno misijsko djelovanje Crkve ●
- Što su Papinska misijska djela? ● Kako možemo pomagati misije? ●

“Cijela je Crkva misijska, a djelo evangelizacije temeljna dužnost Božjeg naroda.” (Ad gentes 35) A Crkva, Božji narod, to si ti, to sam ja, to je svaki katolik. Doslovno, svaki od nas bez izuzetka. Prema tome je evangelizacija obavezno djelovanje svakoga od nas. To je naša osobna dužnost. Jer Bog “hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine” (1 Tim 2,4). Koliko smo svjesni da smo odgovorni za navještaj evanđelja u svojoj sredini? Koliko nam je stalo da se Božja riječ čuje do na kraj zemlje? Kako se uključiti u misijsko djelovanje Crkve? Tko je odgovoran u Crkvi za djelo misija?

Papinska misijska djela

Papinska misijska djela (PMD) imaju zajedničku, primarnu i glavnu svrhu da promiču sveopći misijski duh u Božjem narodu. Njih čine četiri djela: Djelo za širenje vjere, Djelo svetog Petra apostola, Djelo svetog djetinjstva i Misijska zajednica svećenika, redovnika i redovnica. Da bi postigla tu svoju svrhu, pozivaju Božji narod da daje svoje misijsko svjedočanstvo po duhovnoj i materijalnoj suradnji u djelu evangelizacije.

Djelo za širenje vjere

Moglo bi se pretpostaviti da je za osnivanje Djela za širenje vjere bio potreban iskusan misionar koji je osobno poznao potrebe dalekih misija. No, povijest nam govori da je to djelo osnovala mlada Liončanka **Paulina Jaricot**, koja nije nikada ostavila tlo Francuske. To se dogodilo u Lyonu 1822. godine, a 1922. Djelo je preneseno u Rim i postalo je “papinsko”.

“Ovo Djelo ima zadaću buditi zanimanje za sveopću evangelizaciju na svim područjima Božjeg naroda: u obitelji, u osnovnim zajednicama, u župama, u školama, u pokretima, u društvima, tako da čitava biskupija postane svjesna svoga sveopćeg misijskog poziva.” (Statut PMD)

Djelo sv. Petra apostola

Moglo bi se misliti da je Djelo sv. Petra apostola osnovao uvaženi teolog koji bi znao koliko je potrebno da se to Djelo ukorijeni u svim zemljama imajući

vlastitu hijerarhiju i svećenstvo. Ali ništa od toga. To su Djelo osnovale dvije žene iz Normandije: gospođa **Bigard** i njena kćerka, da pomognu odgoj domorodačkih svećenika. I to Djelo je došlo pod pokroviteljstvo Rima 1919. godine.

“Ovo Djelo je ustanovljeno da potiče kršćanski puk na pomoć u odgoju domaćeg klera u misijskim Crkvama. Ono ga poziva na suradnju u odgoju kandidata za svećeništvo svojom duhovnom i materijalnom pomoću.” (Statut PMD)

Djelo svetog djetinjstva

Konačno, ne bismo li za Djelo svetog djetinjstva mogli zahvaliti samilosnom srcu neke majke ili dobrotvornoj revnosti neke redovnice koja se posvetila brizi za djecu? Ne. Njegov osnivač je biskup **mons. Forbin Janson**, a osnovano je u Parizu 1842. godine.

“Ovo Djelo služi pojedinačnim Crkvama pomažući odgojitelje da postepeno bude kod djece i mladih opću misijsku svijest i da ih potiču na zajedništvo duhovnih i materijalnih dobara s djecom iz zemalja i Crkava koje su siromašne.” (Statut PMD)

Misijska zajednica svećenika, redovnika i redovnica

Papinska misijska zajednica svećenika, redovnika i redovnica osnovana je 1916., a utemeljitelj joj je o. **Pavao Manna**.

“Papinska misijska zajednica je posebna služba PMD, a cilj joj je da misijski odgaja i informira svećenike, redovnike i redovnice, kao i pripravnike za svećeništvo i redovnički život, ukratko, sve one koji su po svom zvanju pozvani da vode i animiraju Božji narod.” (Statut PMD)

Organizacija PMD

Osim središnje uprave Papinskih misijskih djela u Rimu postoji i u svakoj državi Nacionalna uprava PMD-a s jednim nacionalnim direktorom na čelu. Isto tako u svijetu postoje Nacionalne uprave PMD-a za više država. Nacionalnog direktora PMD-a imenuje Kongregacija za evangelizaciju naroda, a predlaže Biskupska konferencija pojedine države.

Preko Kongregacije za evangelizaciju naroda i njenog pročelnika, koji je predsjednik Papinskih misijskih djela, papa ima vlast nad istima. Sadašnji pročelnik Kongregacije za evangelizaciju naroda je **kardinal Crescenzo Sepe**. Svake godine Nacionalna uprava PMD-a dužna je podnositi cjelokupna izvješća o svome radu: Središnjici u Rimu, Biskupskoj konferenciji te Nacionalnom vijeću PMD-a. Prema važećim Statutima svaka Nacionalna uprava PMD-a ima i svoje Nacionalno vijeće PMD-a.

MISIJE POMAŽEMO

MOLITVOM, jer molitva je temelj svakog misijskog djelovanja.

PRIKAZIVANJEM TRPLJENJA, jer se naše trpljenje sjedinjuje s Isusovom žrtvom na križu.

SVJEDOČANSTVOM ŽIVOTA, čime se dokazuje istinitost Božje Riječi.

KONKRETNOM POMOĆI, čime ublažavamo neizmjernu bijedu u misijama.

ŠIRENJEM MISIJSKOG TISKA koji prenosi poruku Kristovu.

Surađuj, dakle, moleći i prikazujući svoje trpljenje za misionarska redovnička i svećenička zvanja te uzdržavajući svojim doprinosom misijska djela!

Anegdota iz misija

Znamo da se misionari moraju naviknuti na mnogo toga kad dođu u novu sredinu: na klimu, običaje, ishranu, način života. Jedan mladi misionar tužio se starijem:

- Ne znam što bih učinio kad mi navale skakavci. Ne mogu ni jesti. Padaju mi u tanjur. Kako ti rješavaš taj problem?

- I meni je to ispočetka smetalo. Kad bi mi skakavac upao u juhu, prolio sam cijelu zdjelu. Kasnije sam vadio skakavce, a juhu pojeo. Onda sam se naviknuo jesti juhu i skakavce. A sad, kad mi neki skakvac pokuša izaći iz zdjele ja ga gurnem na nazad.

**BLAŽENA MARIJA DJEVICA BOGORODICA
U OTAJSTVU KRISTA I CRKVE (LG VIII.)**

Značajke saborske mariologije (3)

Piše: mr. Mato Miloš, OCD

II. vatikanski sabor, u svojem VIII. poglavlju Konstitucije (LG), dao je mariologiji poseban pečat. To je mariologija koja izrasta iz povijesti spasenja, iz Crkve u nastajanju, koja se zaustavlja na Mariji na nebo uznesenoj u svezi s Crkvom u hodu i Crkvi u trajanju, i time se daje ekleziološki lik Marije, sav usmjeren na Crkvu. Crkva kao otajstvo, a o tome se u prvom redu radi u Konstituciji (LG), nadilazi ne samo vidljive granice društvene crkvene organizacije nego i granice trajanja Crkve pomiče u izvanvremenska prostranstva. Crkvu kao otajstvo imamo dovršenu u eshatonu, s Božjom puninom. Istu Crkvu imamo u nedovršenu stanju, u hodu s Božjim rastom u dušama vjernika. Isus je središte okupljanja Crkve u jednom i u drugom stadiju. Isus je prisutan u Crkvi u eshatonu i u Crkvi u hodu, hodočasnici na zemlji. U eshatonu ispunja svoje Tijelo Božjom puninom, a ovdje na zemlji čini da njegovo Tijelo raste prema Božjoj punini. Isus je, iako već u Očevoj slavi, još uvijek putnik s dušom i s tijelom u cjelovitosti svoje ljudske naravi prisutan među nama, bori se s nama, nosi križ i posvećuje svijet. Kao što je Marija bila združena s Isusom u zemaljskom životu, tako je združena s Kristom poslije njegova i svojega zemaljskog života, kako ćemo to vidjeti u br. 59. To znači da je sudbina Crkve na putu i Marijina sudbina, da je Marija u ovoj zemaljskoj Crkvi prisutna, da se skupa s Isusom bori, ide za križem i otkupljuje svijet. Dogma o Marijinom uznesenju dušom i tijelom na nebo, koju je **papa Pio XII.** proglasio 1950., za takvo združenje Sina i Majke poslije njezine smrti je nemimolazno, pa je jasno koliko je pokoncilska mariologija upućena na tu dogmu. Bljesak sjaja Marijina bogomaterinstva, koji nas dočekuje na početku mariologije, morat će se pojaviti u svojoj punini na njezinu koncu u tezi o Marijinu uznesenju na nebo. Svijest o prisutnosti Marije u putujućoj Crkvi kao pomoćnice, voditeljice i majke bila je i prije Sabora na visokom stupnju razvijena.

Treća značajka saborske mariologije je napuštanje metode počasnih naslova i priklanjanje istraživanju težine marijanskih svetopisamskih mjesta. Uza svu prikladnost Marijinih počasnih naslova, kao što su: odvjernica, pomoćnica, posrednica, pomagatičica, suotkupiteljica itd., teolozi se ne slažu kad je riječ o tome što zapravo ti naslovi znače. U takvoj neizvjesnosti

teolozi se vraćaju na izvore sv. Pisma koje je danas kritičnije ispitano nego u doba kad su ti marijanski naslovi nastali. Danas, poslije Sabora prevladava mišljenje teologa da se marijanski svetopisamski tekstovi promatraju međusobno povezani s cjelinom Kristova događaja otkupljenja svijeta, kako bi se bolje uočilo Marijino mjesto i uloga u čovjekovoj povijesti. Time se bolje rasvjetljuje i sam Marijin lik.

Razdioba VIII. poglavlja (LG)

I. Uvod (br. 52-54) i Zaključak kao posebna jedinica. U taj okvir smještene su tri glavne jedinice:

II. Uloga Blažene Djevice u poretku spasenja (br. 55-59). Opisuju se Marijine veze s Kristom. U središtu mu je klasična točka bogomajčinstva, koja sve pojedinosti prikaza drži na okupu.

III. Blažena Djevica i Crkva (br. 60-65). Obrađuje veze Marije i Crkve pod vidom uzročnosti i pod vidom uzornosti. Sa Sinom je surađivala na obnovi vrhunaravnog života i po njoj postala uzor Crkvi, jer je svoju suradnju s Kristom izvela u vjeri, nadi i ljubavi.

IV. Štovanje Blažene Djevice u Crkvi (br. 66-67). To je odgovor današnjem vremenu, koje stavlja u pitanje štovanje Marije. Obrađuje temelj i domašaj toga štovanja te mu postavlja teološke i pastoralne granice.

V. Zaključak. Marija znak sigurne nade i utjehe Božjem narodu u hodu (br. 68-69). Predstavlja Mariju kao predvodnicu kršćana, a pod ekumenskim vidom kao mogućeg sabirnog činioca svih u jednoj Crkvi.

Odras VIII. poglavlja (LG) u ostalim koncilskim dokumentima

1. Marija i prezbiteri: "Nju, Majku Vrhovnog i Vječnog Svećenika, kraljicu apostola i zaštitnicu svoje službe, treba da prezbiteri sinovskom odanošću i poštovanjem časte i ljube" (PO 18).

2. Marija i redovnici: "Djevičanski i siromašni život odabrao je Krist Gospodin i prigrlila njegova Majka djevica" (LG 46,2).

3. Marija i svećenički kandidati: "Neka sinovskim pouzdanjem ljube i štiju Bl. Dj. Mariju koju je Isus Krist umirući na križu dao učeniku za majku" (OT 8,1).

4. Marija i laici: "Savršen uzor (laičkog) duhovnog i apostolskog života je

Bl. Dj. Marija... Neka je najodanije svi štiju i neka povjere svoj život i apostolat njezinoj majčinskoj brizi" (AA 4,10).

5. Marija i misije: "Misije započinju s Duhom Svetim, kao što je i s njim započelo utjelovljenje u Djevičinu krilu" (AG 4,1).

6. Marija i odijeljena braća: "Temeljne dogme o Trojstvu i Božjoj Riječi, utjelovljenoj iz Djevice Marije, definirane su na ekumenskim saborima održanim na Istoku" (UR 14,2).

7. Marija i Židovi: "Crkva ima neprestano pred očima riječi apostola Pavla o svojim sunarodnjacima, kojima pripada: posinjenje i slava, savezi i zakonodavstvo, bogoštovlje i obećanja; njihovi su patrijarasi, od kojih potječe Krist po tijelu (Rim 9,4-5), sin Djevice Marije" (NA 4,3).

8. Marija i muslimani: "Muslimani, istina, ne priznaju Isusa Bogom, ali ga ipak časte kao proroka, pa također i njegovu djevičansku majku Mariju. Nju ponekad i pobožno zazivaju" (NA 3,1).

Nema sumnje da nas pretežni dio saborskih tekstova želi držati u vezi s Marijom. Ta činjenica govori da je bilo potrebno u Konstituciji o Crkvi govoriti i o Mariji.

**ONO ŠTO JE NEKAD BILO
NEMOGUĆE SADA JE MOGUĆE!**

U Subotici možete nabaviti:
**misnice, štole, albe i rokete
sve po mjeri;
košulje i birete,
prvopričesnička i ministrantska
odijela;
svijećnjake,
križeve za prvopričesnike
i krizmanike.**

**NOVO - NOVO
kaleži, tamjan i hostije**

Sve informacije i narudžbe možete
dobiti u župnom uredu Palić
tel. 024/755-002

Piše: dr. Tadej Vojnović, OFM

Svi u Egipat!

U Hebronu vlada velika zaposlenost. Cijelo se Jakovljevo pleme sprema na dugi put. To je put u Egipat. Premda su nomadi i sve im je "pokretno", ipak treba sve to skupiti, natovariti na kola koja im je poslao Jakovljen sin Josip koji je vladar Egipta, prvi do faraona. Tu su i brojna stada krupne i sitne stoke. Sve se to sprema za pokret. Velikim dijelom to je putovanje kroz pustinju pa treba spremati zalihe hrane i vode kako za ljude tako i za stoku. Ranom zorom dižu se šatori i kreće se na daleki put. Put ih vodi prema jugoistoku do Egipta. Treba prevaliti stotine i stotine kilometara. Ide se cestom koja je već provjerena jer njome prolaze brojne karavane na relaciji Egipat-Palestina-Sirija.

Prva postaja: Beer Šeba

Opis koji slijedi pravi je primjer književne vrste putovanja (itinerara) s tipičnom konstrukcijom: krenu-stigne u mjesto (ime)-odmor-krenu dalje. Rano ujutro pred zoru krenuli su iz Hebrona i nakon pređenih 70-tak kilometara pred njima se pojavljuje Beer Šeba, naselje nastalo blizu oaze kako to i njegovo ime govori (značenje hebrejskog imena Beer Šeba nije sasvim jasno pa ga neki prevode kao Izvor zakletve a drugi kao Sedmerostruki izvor). To je pravo mjesto za odmor, tu mogu napojiti svoja stada i dopuniti zalihe vode za nastavak puta a od stanovnika se može kupiti i hrana za nastavak putovanja. Premda su iscrpljeni i umorni od puta, najprije je Jakov "prinio žrtvu Bogu svoga oca Izaka. Bio je to čin zahvalnosti i preporuke za dalje ali iznad svega i prepoznavanje Boga svojih otaca i njegove vjernosti tom Bogu. Nakon žrtve su se okrijepili, legli su i brzo pozaspali dubokim snom.

"Jakove, Jakove" čuje Jakov u snu! "Evo me", odgovara spontano. Tko ga zove u ovo doba? Glas se predstavlja: "Ja sam Bog (hebr. El), Bog (hebr. Elohim) tvoga oca. Ne boj se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe proizvesti velik narod. Ja ću sići u Egipat s tobom i sam ću te vratiti ovamo: a Josip će ti svojom rukom oči zaklopiti." I sve je nestalo, još malo pa će jutro i valja krenuti na put.

Zanimljivo je da pisac kaže "u noćnom viđenju" (u hebr. mare'ah = viđenje od gl. r'aah = gledati) premda Jakov nije ništa vidio već samo u snu čuo. Ovaj je susret s Bogom vrlo važan zbog mnogih elemenata koje nam pruža. Bog (ime u dva oblika!) se ovdje predstavlja kao Bog njegova oca a to znači da se nastavlja Božja vjernost njegovim obećanjima koje je dao Abrahamu i Izaku. Bog se ovdje očituje kao Bog povijesti koji nije neki daleki Bog već komunicira s čovjekom, hoda s njim i prati ga. Ovo Božje hodanje s čovjekom očituje se i u nastavku Božjega govora Jakovu: "Ja ću sići u Egipat s tobom!" Premda je izraz "hodati" izrečen u našim ovozemaljskim kategorijama, ipak možemo shvatiti da on označava Božju stvarnu prisutnost s čovjekom, Bog je prisutan i to djelatno u životu čovjeka. Ta činjenica onda odgoni svaki strah. "Ne boj se...!" Kad je Bog s čovjekom, čovjek se nema čega bojati, on je siguran. Ovaj "ne boj se!" odnosi se ne samo na opasnosti koje sa sobom donosi tako daleki put, već i na odlazak u nepoznati kraj, u drugu kulturu i civilizaciju. Bog Jakovu obnavlja svoje obećanje da će od njega načiniti veliki narod. U svojem obećanju Bog Jakovu već naviješta Izlazak iz Egipta. I kao što se ovdje nabrajaju imena svih koji su ušli u Egipat, tako Knjiga izlaska počinje s ponavljanjem tih imena (hebr. ve'elleh šemot tj. Evo imena...). Bog obećava Jakovu i ono što je za svakog oca najutješnije: "Josip će ti svojom rukom zaklopiti oči." Ovdje moramo spomenuti i to da je ovo posljednja teofanija (Bogoočitovanje) u otačkoj povijesti.

U zagrljaju s ocem

Možda nam je žao što je pisac od svega ovog dugog putovanja prikazao samo prvu postaju. Vjerojatno su tako izgledale i ostale, osim što nije više bilo viđenja. Umjesto daljnjeg opisa putovanja pisac nam predstavlja Jakovljeve sinove i njihove porodice da bi na kraju zaključio: "Tako je sve Jakovljeve čeljadi što je od njega poteklo i u Egipat doselilo - ne uključujući žena Jakovljevih sinova - u svemu šezdeset i šest

osoba." Nastavak putopisa započinje s dolaskom Jakova i njegovog plemena u Egipat. Kad su već stigli u Egipat Jakov posla po Judi poruku svojem sinu Josipu, vladaru Egipta "da se pred njim pojavi u Gošenu". Upravo iz ove male zgrade zaključujemo na veličinu i poštovanje oca u plemenu kao i poštovanje koje mu svi priznaju. Jakov (siromašni pridošlica iz Kanaana poručuje gospodaru Egipta, svome sinu Josipu "da se pojavi pred njim". Iznad oca na ovoj zemlji nema veće veličine! I Josip će to izvršiti!

Kojeg ugodnog uzbuđenja za Josipa dok je dao upregnuti svoja luksuzna kola da pohiti ususret svome ocu Jakovu (Izraelu) u Gošen?! Koliko je godina samo prošlo otkada ga nije vidio. I u ovom opisu susreta ponovno vidimo položaj oca i u kojoj je časti. Pisac, naime, kaže za Josipa "stupivši preda nj" formulacija za slučaj kad niži stupa pred višega, podanik pred kralja a u ovom slučaju: gospodar Egipta pred svojega oca! To se vrijeme, nažalost, sasvim izgubilo.

Susret se sav odvija u zagrljaju i suzama. Pisac je u jednoj jedinoj rečenici sažeo sve bogatstvo i intimnost susreta oca i sina: "Pade mu oko vrata i dugo je tako plakao". Josip grli svojega oca i plače a sigurno i njegov otac Jakov! Ta to je njegov sin Josip kojega je najviše volio. To je sin njegove drage žene Rahele. Sjećanja i uspomene samo naviru, a suze teku i teku, zagrljaj je sve čvršći i traje. Kad su se odvojili i došli do riječi, starac Jakov izusti: "Sada, pošto sam rođenim očima vidio da si još živ, mogu umrijeti." U starcu, premda uzbuđenom, vlada mir jer se ispunila i posljednja njegova želja na ovoj zemlji: da vidi svojega Josipa! Bog mu je sve dao za što je molio i što si je želio a to je brojno potomstvo i da, premda je protiv svake nade, vidi svojega Josipa. Eto, Bog otaca njegovih, Abrahama i Izaka, sigurno ga je vodio i doveo do ovoga trenutka. Samo On je to bio, Bog njegovih otaca i njegov Bog!

Ostaje sada, da Josip što prije dođe do faraona i obavijesti ga da su "njegova braća i obitelj njegovog oca došli k njemu". Oni dolaze kao nomadi među sjedilačku agrarnu kulturu i bit će smješteni u najbolji dio Egipta, u gošen-ski kraj kojega natapa vodom delta Nila.

(U sljedećem broju: Jakov i faraon!)

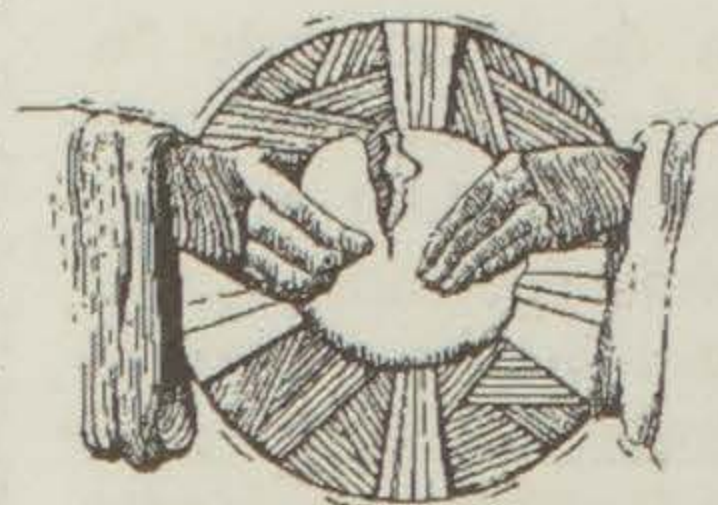
Događaj koji se pamti

SLAVLJE PRVE SVETE RIČESTI

Uređuje:

Katarina
Čeliković

Prva sveta
Pričest je jedan od
sedam svetih sakra-
menata i skupa s
krštenjem i potvr-
dom čini tzv. sakra-
mente kršćanske inicijacije. Djeca ovom
sakramentu pristupaju u trećem razredu
osnovne škole, a često u drugom razre-
du pristupe i Prvoj svojoj ispovijedi. U nekim je župama ustaljeno
iste godine pristupiti Prvoj ispovijedi i Prvoj svetoj pričesti.

Kako će slavlje Prve svete pričesti biti zapamćeno ovisi o mnogo činioca. Stariji će se zasigurno sjetiti svoje Prve pričesti i, gledano iz vlastitog iskustva, pamtit će brojne detalje. Svi će biti radosni što su djeca došla do ovog važnog, životnog cilja. Čula sam i ovu rečenicu: No, i to smo obavili. Ali, to su rekli odrasli. A djeca, prvopričesnici, proživljavaju svaki trenutak i odbrojavaju dane kada će moći čiste duše i savjesti doći pred oltar i primiti Isusovo Tijelo. Pratimo li i mi odrasli ovu dječju radost, ovo ushićenje i sjaj u očima?

Potaknuta riječima moga župnika, nakon nedavnog prekrasnog slavlja posvećenog slavlja bračnih parova, počela sam se pitati kako župna zajednica slavi ova slavlja. Sigurna je radost prvopričesnika i njihovih roditelja, rodbine, ali u ovom slavlju trebaju na poseban način sudjelovati i ostali vjernici. A događa se da mnogi biraju nedjeljom "kraće" mise jer, kad je slavlje, misa traje malo dulje. Kako se mi onda radujemo duhovnom rastu u našoj župnoj zajednici?

Prvopričesnici su nam najljepši ukras, oni su budućnost naše Crkve. Oni će živjeti novim životom i svjedočiti svoju radost. Dragi prvopričesnici, htjela bih biti sa svima vama kada vaše oči zablistaju u susretu s Isusom. Vi ćete mu biti tako blizu, kao nekada njegovi učenici. Zadržite svoj zanos i radost zbog ovog susreta i trudite se da na svakoj sv. misi budete čisti kako biste ga mogli primiti u svoje srce. I zahvaljujte mu pjevajući, s osmijehom na licu i sjajem u očima. Neka svi vide da je Isus u vama! A to se pamti: i kad ga prvi put budete blagovali sjetite se da ovaj trenutak nikada nećete zaboraviti.

Vaša Zvončica

PRVA ISPOVIJED U KATEDRALI

U subotičkoj stolnoj bazilici svete Terezije proslavila je jedna skupina vjeroučenika svoju prvu svetu Ispovijed. Zajedno s mnoštvom vjernika oni su obnovili krsna obećanja. Slavlje je bilo 14. svibnja, na petu vazmenu nedjelju.

NAKON BLAGOSLOVA ŽITA U MALOJ BOSNI
Djeca uvijek žive u ozračju raja - sve pretvaraju u igru.

NAJMLAĐI MISIONARI KRVI KRISTOVE U SUBOTICI

Za vrijeme višednevnog posjeta Molitvenim zajednicama Krvi Kristove u Vojvodini, krajem travnja misionari Krvi Kristove iz Zagreba o. Josip Godlewski i o. Zbigniew Lesiczka boravili su i u subotičkoj župi sv. Roka. Opširnije o duhovnoj obnovi na drugom mjestu u *Zvoniku*, a ovdje je važno reći da su pod misom osim odraslih svoje molbe za prijem u Molitvenu zajednicu Krvi Kristove pročitala i djeca. Oni su nakon prijema primili križić i krunicu. /Zv/

SLATKI KRIŽEVI

Vedrana, Gordana, Marin, Damir i Antun su svaki dan bili na Križnom putu u crkvi sv. Roka u Subotici. I kao što se Isusov križ pretvorio u uskrsnu radost, tako se i njihova žrtva pretvorila u slast. Kao znakovitu nagradu dobili su križeve napravljene od "čoko metra".

Marija Majka Crkve

DJECA - ČUVARI BOŽJEG GROBA

Mala Bosna

DJECA UTJEČU NA RODITELJE

NEKI KOVAČ ODGOJIO SINA PO SVIM PROPISIMA KRŠĆANSKOG ODGOJA. Sin primio sv. Pričest, a onda za nekoliko godina i sv. Krizmu. Malo poslije krizme, jedne nedjelje zatraži kovač od sina da ostane kod kuće, jer imaju nekog posla u kovačnici.

- Oče, treća Božja zapovijed zabranjuje nedjeljom raditi!, upozori sin.

- Ah, šta, - odbrusi kovač, to su zapovijedi za malu djecu. Ti si sada veliki momak. Dakle, na posao!

- Dobro, oče! - upozori ga mladić, - ali iza treće zapovijedi slijedi četvrta: poštuju oca i majku. Je li i to samo za malu djecu?!

Otac je ušutio. Sin je ipak otišao na misu. Kako se obradovao kad je poslije mise vidio da je i otac bio u crkvi.

Idući kući, otac je uzeo sina za ruku i ozbiljno mu rekao:

- Imaš pravo! Božje zapovijedi vrijede uvijek i za svakoga. Odsad ćemo skupa ići u crkvu."

Tko svake nedjelje i svetkovine sluša jednu misu, proboravi u crkvi 35 sati godišnje. U 65 godina to iznosi 100 dana. A koliko otpada na gostionicu? Na igralište? Na šuplje i isprazne priče kod susjeda?

Naši prvopričesnici su naša briga, ali i naša radost i naš ponos. Prva pričest nije događaj samo za prvopričesnike, niti samo za njihove roditelje, niti samo za njihove vjeroučitelje. To je događanje u kome se čitava župna zajednica pomlađuje i prolijepšava ... I obogaćuje!

Pax et bonum! Mir i dobro!

Fra Ivo Živković, Vareš

"S oca na sina" - i običaj polivanja na Vodeni ponedjeljak neće nestati

MALO SE ŠALIMO

Svećenik je završio dugačku nedjeljnu misu riječima:

- Sljedećeg tjedna, glavna tema moje propovijedi biti će gri-jeh laganja. Da biste lakše shvatili moju propovijed, želim da svi do narednog tjedna pročitate iz Novog zavjeta 17. glavu evanđelja po Mateju.

Sljedećeg tjedna, na početku crkvene ceremonije:

- Jeste li svi pročitali 17. glavu evanđelja po Mateju?

- JESMO! - svi će uglas.

- Odlično! Evanđelje po Mateju ima samo 16 glava. A sada, pomolimo se za naše grijehe.

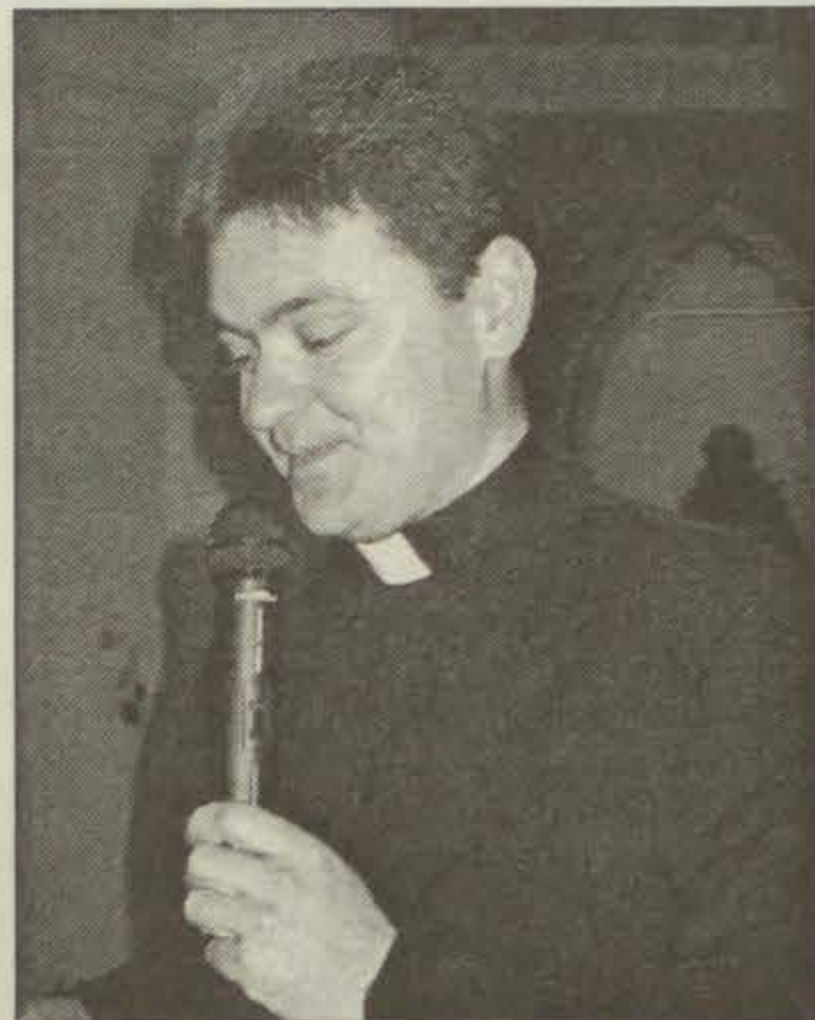
“TVOJA RIJEČ NOZI JE MOJOJ SVJETILJKA

Tradicionalni Dan mladih Subotičke biskupije održan je u subotu 13. svibnja u Baču. Geslo susreta je bilo iz psalma 119: “Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi”. Na susretu se okupilo oko tri stotine mladih iz raznih dijelova biskupije.

Susret je počeo riječima vlč. **Andrije Anišića**: “Došli ste ovamo da zajedno još bolje upoznate Isusa čitajući Božju riječ i razmišljajući o njoj. A kad Isusa upoznate moći ćete ga više voljeti a onda ga i bolje slušati a slušajući Isusa postići ćete **SREĆU KOJU TRAJITE I ZA KOJOM ČEZNETE.**” Nakon toga nam je gvardijan o. **Josip Špehar** poručio da slušamo Krista jer mnoge zove da ga slijede...

Zatim je slijedilo predavanje vlč. **Josipa Štefkovića**, koji nam je protumačio Papinu poruku za ovogodišnji Svjetski dan mladih po naslovom: “Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi”. U svom predavanju nas je poticao da dobro pazimo kojim ćemo naočalama promatrati svijet oko sebe i ponude koje nam taj svijet nudi. “Ako budete u svom životu obasjavali svjetlom Božje riječi vi ćete svijet i svoj život vidjeti u pravom svjetlu i nećete lutati.” Zatim je polazeći od Papinih riječi: “Nepoznavanje Svetoga pisma je nepoznavanje Krista” poticao mlade da svaki dan čitaju Božju riječ i razmišljaju o njoj na način kako je to konkretno objasnio Papa u svojoj poruci. *Lectio divina-meditatio-oratio-contemplatio.* No, najbitnije je vršiti Riječ, jer tako ćemo onda moći biti svjedoci i apostoli jer prema Papinim riječima: “Žurno je potrebno da se podigne novi naraštaj apostola ukorijenjenih u riječ Kristovu, sposobnih odgovoriti na izazove našega vremena i spremnih da posvuda šire Evanđelje. To od vas traži Gospodin, na to vas poziva Crkva, to svijet - i ne znajući - očekuje od vas!” zaključio je predavač.

Nakon predavanja je slijedio rad u grupama. Animatori su na razne načine pokušali objasniti mladima Papinu poruku. Pričali smo puna dva sata! Krizmanici su bili svi skupa s **mons. Stjepanom Beretićem**. Njih je bilo najviše!!! Samo tako nastavite, **SVAKA ČAST!** On je pozvao krizmanike da budu **RADOSNI I PONOSNI** što su katolici te da taj svoj ponos i svoju vjeru odvažno posvjedoče ovoga ljeta kada budu upisivali škole te se upišu na katolički vjeronauk.

A zatim **RUČAK!!!** Sendviči s puno, puno, puno sira 😊 Svaka čast domaćicama župe Sv. Pavla u Baču. Nakon okrepe - **SPORTSKE AKTIVNOSTI** i **RAZGLEDANJE** starog dijela grada!!! Od odbojke, preko nogometa ili odmarajući se - naravno uz dobre zvuke gitare - mogli smo steći nova poznanstva i razmijeniti nova iskustva...

U autobusu se svatko zabavljao na svoj način

U Franjevačkoj crkvi nije bilo dovoljno klupa za sve!

Izuzetak: samo su oni radili unutra...

... a sve ostale grupe iskoristile su lijepo vrijeme i prirodu

I SVJETLO MOJOJ STAZI"

Sljedeća aktivnost bio je plenum, tj. izvješće iz rada u grupama. Evo i nekih izvješća:

☞1. Moramo se što više truditi slušati Božju riječ i uvijek ići s njome.

☞2. Dokle god imamo Boga, imamo najboljeg prijatelja koji nas čuva i pored kojeg se ništa loše ne može dogoditi. Imati Boga znači imati SVE! Ne trebamo skretati s pravog puta bez obzira na okolnosti jer nas taj put vodi ka sreći i radosti i još ispinjava dušu Božjim duhom.

☞3. Život je težak, u njemu nailazimo na prepreke za koje mislimo da su najteže i da ih nikada nećemo preći, ali istinski susret s Bogom će nam biti utjeha!

☞4. Trebamo činiti dobra djela ne samo radi nas i našeg zadovoljstva, nego i zbog tuđe sreće.

☞5. Ne treba se bojati života niti lošeg iskustva koje nam može donijeti, jer je Krist UVIJEK, ALI BAŠ UVIJEK pored nas i neće nam dati da padnemo.

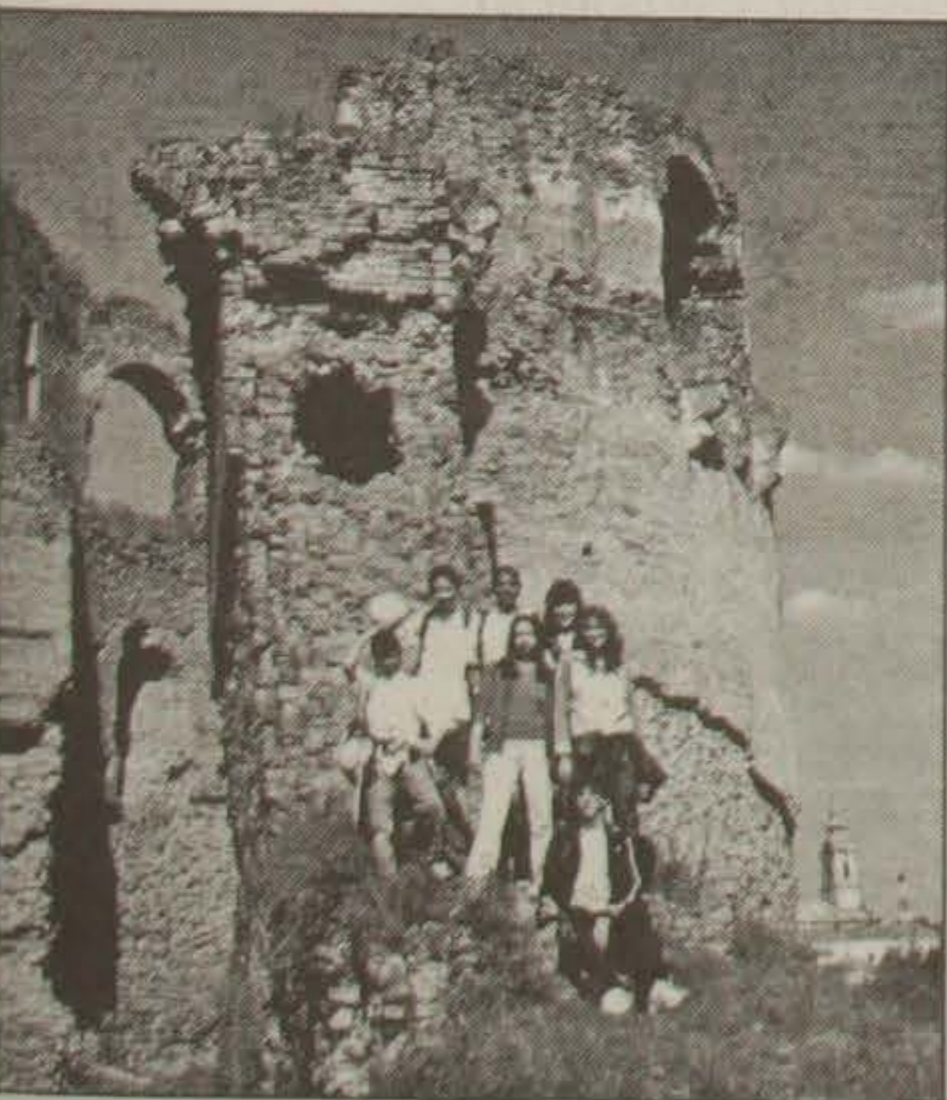
Svećenici su prikazali misu za mlade - oni su budućnost Crkve

Bilo je dovoljno vremena za rekreaciju i druženje kod bačke tvrđave

Sladoled je obavezan...

Grupa mladih krizmanika - za buduće susrete mladih

Novost u Baču: Vidne oznake spomenika kulture nulte kategorije

Euharistijsko slavlje predvodio je mons. Stjepan Beretić s oko deset svećenika. Na početku sv. mise svećenike i mlade je pozdravio bački dekan **Marijan Dej**. U propovjedi se mons. Beretić još jednom osvrnuo na Papinu poruku. U nastavku propovijedi on je poticao mlade da se često i čistim srcem pričešćuju jer "čovjek poslije Pričesti postaje božanskim čovjekom", rekao je i dodao: "Velika je stvar pričestiti se i zato što nas sveta Pričest povezuje i s presvetom Bogorodicom. Sveti Franjo Saleški veli: 'Ako želiš biti blizak s Marijom, pričješćuj se. Kad se pričestiš primaš onoga koji je svoje tijelo i svoju krv od Marije dobio'. Marija je veća od neba zato što je pamtila sve o Isusu i što je o tome razmišljala. Dajmo se na slušanje Božje riječi, jer Isus veli: 'Tko god sluša ... moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kući na stijeni' (Mt 7,24). Sagradimo li s Bogom kuću svoga života na stijeni Isusu, i sami ćemo postati svjetlo po onome koji u našoj duši prebiva i ispunit ćemo njegovu zapovijed: 'Kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge' (Iv 13,34). Neka nama svima zavlada Bog - Ljubav. Doći će i k nama snaga Duha Isusovoga, ta Isus nam sam obećava: 'Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci' (Dj 1,8). Bili radosni svjedoci Isusovi, bili na radost svakome čovjeku!", zaključio je svoju propovijed mons. Beretić.

Zahvaljujemo VIS "Ruah" iz Selenče koji su stvarno super pjevali!!! Sv. misu su pjevali uz ravnanje **Kristine Ralbovsky**.

PeTaR

Uredio: Petar

ČITAJTE BOŽJU RIJEČ

"Pošto ste posluhom istini očistili duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge. Ta nanovo ste rođeni, ne iz sjemena raspadljiva nego neraspadljiva: riječju Boga koji živi i ostaje. Doista, svako je tijelo kao trava, sva mu slava ko cvijet poljski:

*sahne trava, vene cvijet,
ali Riječ Gospodnja ostaje dovijeka.
Ta pak riječ jest evanđelje koje vam je naviješteno."*

Prva Petrova poslanica 1,22-25

U svojoj poruci mladima papa Benedikt XVI stavio je naglasak na ČITANJE BOŽJE RIJEČI. Stoga sam odlučio potražiti što nam apostol Petar govori o Božjoj riječi... U ovih nekoliko redova nalazi se bar deset poruka! Prva nas potiče na bratoljublje; bližnji bi mi trebao biti od velike važnosti! Onda dolazi ljubljenje sebe tj. sjemena neraspadljiva koje je Bog polako i s velikim strpljenjem stavio na moje srce čim je počelo kucati. Ali najbitniji zaključak je da riječ Božja ostaje! Ljudi žive i umiru, ali riječ Božja, koja živi tisuće godina, zna nas tako oduševiti da ostanemo bez riječi! Hmmm... jeste za razmišljanje... mislimo da ljudi od prije stotinjak godina baš i nemaju što pametno reći, a zamislite koliko je godina stara Božja riječ... Pa nije slučajno što je Biblija knjiga za sva vremena i situacije. A sigurno da nije slučajno što je toliki čitaju. ČITAJMO JU ZAJEDNO!!! Bog nam uvijek želi nešto reći!!!

Želio bih se osvrnuti na još jednu misao, koju sam zapisao, iako se ne mogu sjetiti autora: "Tko se odluči za evanđelje, odlučuje se za dublji, ne za lakši, lepršaviji život. I radosti i boli će mu biti dublje. No od svega najdublje će mu biti povjerenje, pouzdanje i zahvalnost. Bog će mu biti najuočljivija zbilja njegova života." I to je jednostavno tako - to je ono o čemu govori Krist: ne može netko biti moj učenik a da ne nosi svoj križ...

O tome treba razmišljati... pa i podijeliti s nekim...

PeTaR

Damir Topić i klapa Kampanel pobjednici Uskrs festa

Damir Topić i klapa Kampanel s pjesmom "Lanternu moje duše" pobjednici su jubilarnog 25. Uskrs festa održanog u nedjelju 23. travnja u zagrebačkoj koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskoga. Prema ocjeni stručnoga ocjenjivačkog suda drugo mjesto osvojio je VIS Dujam s pjesmom "Vjerujem", dok je treće mjesto pripalo Ben Huru za skladbu "Isuse moj sav sam Tvoj". Najbolja pjesma po izboru slušatelja radija koji su glasovali telefonski je "Ruka milosti" u izvedbi Marijane Hegedušić. Najbolja pjesma po ocjeni samih izvođača je "Isuse moj sav sam Tvoj" Ben Hura. Glas Koncila dodijelio je nagradu za najbolji tekst pjesmi "Vjerujem" VIS-a Dujam.

Priznanje za prvu organizaciju Uskrs festa uručeno je o. Božidar Nagyu.

Na ovogodišnjem Uskrs festu nastupili su još Davor Terzić, Ivica Kolmar, Damask, Sve boje ljubavi i Tadej Vindiš, Band i oktet Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa, Light in Black, Ljubo Vuković, Patrizia Sfettina i Bogdan Fabris, Apostoli mira, Misterij, Laudes i Božja slava band, Mario Brkić, Otkrivenje, Prečisto srce, Sperantes i VIS Emanuel.

Uskrs fest su organizirali Ured za mlade Hrvatske biskupske konferencije i Hrvatski katolički radio. /IKA/

Robavijesti

Tribina mladih u Harambašićevoj 7

Kada: 21. 05. 2006. u 19 sati!!!

(zbog koncerta u katedrali)

Predavač: vlč. Lazar Novaković

Tema: Da li samo SMS? (o komunikaciji mladih)

Misa za mlade

Saznat ćete na Tribini gdje će biti

KONCERT zbora

"Collegium Musicum Catholicum"

Nedjelja, 21. 05. u 20 sati

u katedrali-bazilici sv. Terezije Avilske
u povodu 250. obljetnice rođenja W. A. Mozarta

REZULTATI NATJEČAJA "HOSANAFESTA" 2006.

Organizacijski odbor "HosanaFesta 2006" u Subotici otvorio je od 1. ožujka do 1. svibnja natječaj za prvi Festival hrvatskih duhovnih pjesama. Za ovaj se festival tražilo 15 skladbi, te je ocjenjivački sud, nakon što je pomno razmotrio prispjele pjesme, donio odluku o skladbama koje će biti izvedene na ovom festivalu. Popis skladbi donosimo prema abecednome redu naslova pjesama:

1. Aleluja - VIS "Antunići" (Sombor)
2. Anđeo čuvar - VIS "Angelus" (Korčula)
3. Čuvaj me, o Bože - Marija Jaramazović (Subotica)
4. Krvavi znoj - Agika Toth (Subotica)
5. Moje misli k Nebu lete - VIS "Amos" (Sombor)
6. Molim više milosti - VIS "Proroci" (Subotica)
7. Ne boj se - VIS "Aledory" (Rijeka)
8. Novi život - VIS "Apostoli mira" (Madžarevo-Novu Marof)
9. On širi ruke - VIS "Varadin" (Petrovaradin)
10. Prema licu Tvom - VIS "Riječ" (Podstrana-Split)
11. Put do neba - VIS "Rafael" (Split)
12. Slava Spasitelju - VIS "Kefa" (Zagreb)
13. Tiha molitva - VIS "Vox" (Semeljci-Đakovo)
14. U sjeni križa - Lidija Horvat (Subotica)
15. Vodi me - Marija Stantić (Subotica)

Napomenimo da je ocjenjivački sud skladbe dobio pod šiframa, te tako nije mogao znati tko je autor i izvođač pojedinih skladbi. Članovi su ocjenjivačkog suda bili:

- za glazbu: Mira Temunović, glazbenik; Marina Piuković, glazbenik; Branko Ivanković Radaković, glazbenik
- teolog (koji je ocjenjivao i tekst i glazbu): vlč. Goran Vilov
- za tekst: Marica Skenderović, učiteljica; Marinko Vuković, profesor književnosti

Organizacijski se odbor zahvaljuje ocjenjivačkome sudu, kao i svima koji su svojim prijavljivanjem skladbe podržali organizaciju ovoga festivala. Svima onima koji nisu prošli natječaj poručujemo da ne posustaju. Više sreće na idućem Festivalu!

Organizacijski odbor
"HosanaFesta 2006"

Uređuje: obitelj Huska

Činovi ljubavi

Dragi čitatelji, prošlog vikenda, naša je obitelj putovala u Mariapoli Faro (ital., Marijin grad - Svjetionik) u Križevcima kraj Zagreba. Bila je to prava pustolovina! Najvažnije je to što smo tamo čuli, vidjeli i doživjeli: svoju ljubav, mudrost i iskustva (svojih 50 godina braka i petero djece!) su nam u toku dva dana (nama i prisutnim bračnim parovima - njih oko 150) darovali Annamaria i Danilo Zanzucchi iz Italije. Oni su u duhovnom pokretu Djelo Marijino (Pokret fokolarara) bili među prvim oženjenim fokolarinima i sada se brinu za obitelji u Djelu. Preljepo je bilo slušati nauk ljubavi i doživjeti njihovu vjeru u nas da i mi to možemo postići, ljubeći Boga Ljubav u svakom bratu, i to uvijek, odmah i s radošću i - ljubiti prvi! Također smo čuli dobru ideju za zajednički rast u ljubavi za cijelu obitelj: bojenje "činova ljubavi"! Nađite krasnu sliku za bojenje (možda poput ove naše?) i dogovorite se da ćete cijeli dan "skupljati" činove ljubavi i za svaki od njih navečer skupa obojiti jedan detalj na crtežu - cvjetić, listić, zvijezdicu. I mi ćemo pokušati - nadam se da ću svaku večer bar nešto obojiti! ☺ *vh*

ODGOJ

KAKO ODGAJATI DJECU

(Preporuke za odgoj i podizanje djece koje je Sveti Ambrozije, biskup u Milanu u 4. stoljeću, dao Karlu M. Martiniju, autoru knjige "Sedam dijaloga s Ambrozijem")

"Odgoj djece poduhvat je za odrasle ljude koji su spremni posvetiti mu se punim srcem: za to su sposobni muž i žena koji se ljube dovoljno da ne moraju drugdje moliti za ljubav koju trebaju.

Za vašu djecu dobro će biti ono što sama izaberu: nemojte vi za njih sanjati svoje želje. Dovoljno je da znaju voljeti ono što je dobro, da se klone onog što je loše i da na laž gledaju sa gnušanjem. Nemojte ni pokušavati osmišljavati njihovu budućnost: umjesto toga budite ponosni ako u sutrašnjicu stupaju poletno, čak i kada vam se čini da su na vas zaboravili. Ne podržavajte snove o lažnoj veličini, ali ako ih Bog pozove na nešto lijepo i veliko, ne budite vi teret koji će ih spriječiti da polete.

Ne dodjeljujte sebi pravo da umjesto njih donosite odluke, nego im pomozite shvatiti da trebaju odlučiti sami i ne uplašiti se ako to što vole iziskuje napor, a ponekad i patnju: mnogo je nesnosniji život koji prođe ni u čemu. Njima će više od vaših savjeta pomoći poštovanje koje gaje prema vama i vi prema njima.

Umjesto tisuća savjeta koji guše, više će pomoći postupci koje su vidjeli u kući: jednostavna osjećanja, sigurna i izražena smjerno, uzajamno poštovanje, osjećaj za mjeru, vladanje nad strastima, naklonost ka lijepim stvarima i umjetnosti, kao i spremnost nasmejati se. Nikakvi razgovori o milosrđu nisu me njemu naučili više od jednog postupka moje majke koja je u kući napravila mjesta za gladnog skitnicu, niti sam bio u boljoj prilici ponositi se što sam ljudsko biće od one kada je moj otac uzeo u zaštitu jednog nepravedno optuženog čovjeka. Neka vaša djeca žive u vašoj kući s onim zdravim osjećanjem da im je tu dobro, što ih snaži i ohrabruje iz kuće izaći, jer tako stižu povjerenje u Boga i želju za dobrim životom."

kutak ♥

MUŽ: Potrudi se svoju ženu prigodice razveseliti neočekivanom pažnjom i nepredvidivom nježnošću.

ŽENA: Potrudi se zajednički dom učiniti privlačnim i toplim za muža.

Knjiga za vas

Annamaria Zanzucchi: "DAN ZA DANOM", bilješke jedne majke

Kratka knjiga (koliko kratka i može biti kad je piše majka petero djece u pauzama dnevnih poslova!) donosi svakodnevni život jedne obitelji i nastojanje življenja po Božjoj volji - života u Ljubavi.

"24. lipnja 1971. Ovih dana Michele polaže ispite iz srednje škole. Pismeni ispiti su išli dobro, ali za usmene, čini mi se, ne trudi se ništa. Često ga opominjem. Da li su ovi neprestani pozivi za njega doista ljubav, ili to činim kako bi dobio dobru ocjenu na ispitu; da li to činim iz vlastitog interesa ili iz nekih drugih pobuda?"

Knjigu po cijeni od 150 dinara možete potražiti kod obitelji Ivanković (024/558-432)

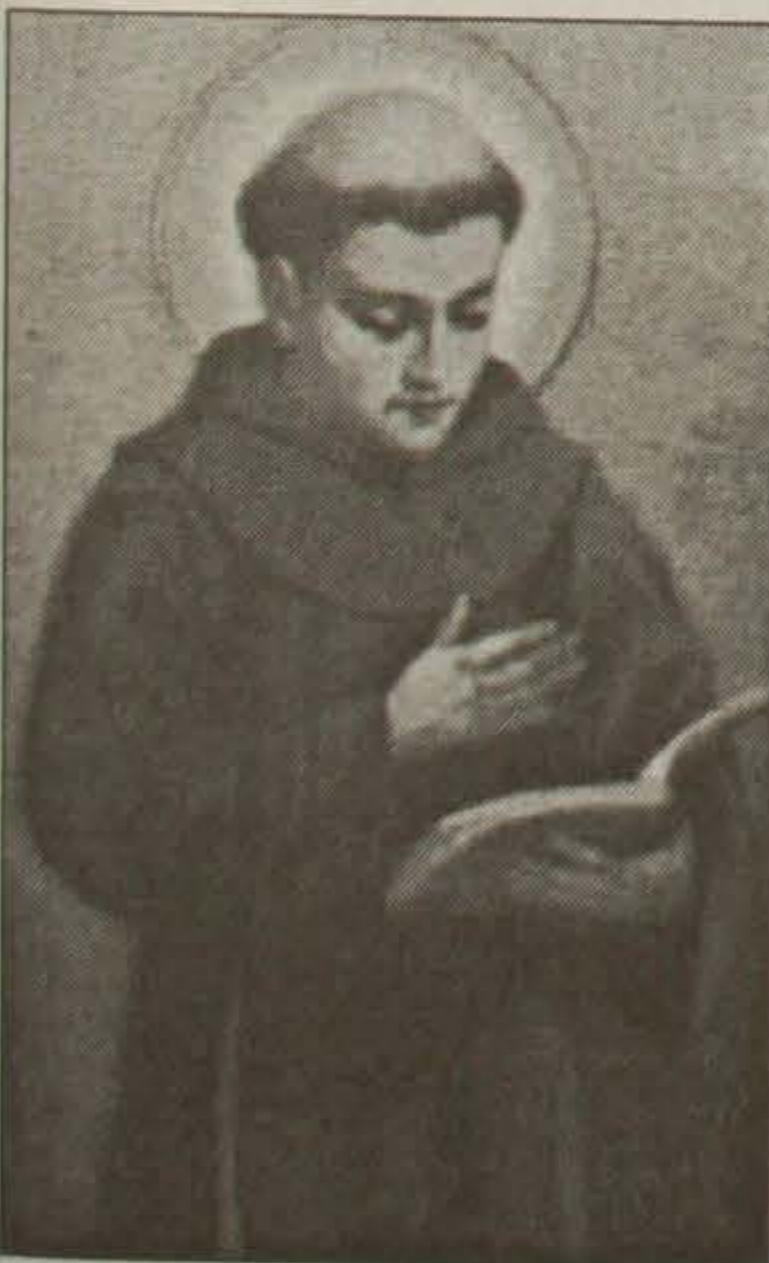
UPOZNAJMO SVECE - ZAŠTITNIKE OBITELJI

Sveti Antun Padovanski

- zaštitnik trudnica, zaštitnik žena za sretan porod i protiv neplodnosti (spomendan 13. lipnja)

Sve za djecu! Takav je izgleda bio sveti Antun. Možda baš zbog velike ljubavi prema djeci, jednom za molitve mu se ukazao mali Isus i zagrlio ga! Ovog širom svijeta omiljenog sveca, koji "pomaže" i oko ženidbe i udaje, izgleda trebamo sve više i više.

P.S. Ne zaboravite na spomendan svetog Antuna na svetu misu ("blagoslov djece i ljiljana"), pričiniti ovom svecu radost i povesti malene u Isusov zagrljaj! Možda bi sveti Antun savjetovao i obiteljsku šetnju poslije mise i prvi sladoled ovog ljeta? ☺ *vh*

Uređuje: Jakob Pfeifer

ŽENA U PRAVOSLAVNOJ CRKVI

Kod ljudi, bez obzira jesu li bliže ili dalje Crkvi, postoji iluzija da se u Crkvi ništa ne mijenja. Oni nereligiozni o tome govore u rasponu od sažalijevanja do negodovanja. Pravoslavni se pak diče svojom nepromjenljivošću.

A promjena ipak ima. Treba samo otvoriti oči i one će se zapaziti. Pa što se to mijenja u ruskom pravoslavlju na međi tisućljeća?

Glavna promjena je izmijenjena uloga žene u crkvenom životu.

Žene su uvijek bile većina u Crkvi. Ali to je bila **šuteća većina**. "Visoka kultura" - a to je kultura škola i hramova - bila je muška.

Takva je ona bila u antici, u svijetu Starog zavjeta. Iz nekoliko starozavjetnih tekstova stiče se dojam da je žena tretirana kao pokretna imovina ("ne poželi žene bližnjega svoga, robinje, vola, magarca" - Izl 20,17). Područje javnog odgoja i propovijedi za žene je bilo zatvoreno.

Međutim, žena je - čovjek, a prema kršćanskom shvaćanju sposobnost stvaralaštva je jedna od bogomdanih osobina čovjeka. I stoga u kršćanstvu na žensko

književno stvaralaštvo zabrane nikad nije bilo. Crkva je prihvatila i uvrstila u svoja bogoslužjenja na Božić i Veliki tjedan pjesme koje je u IX. st. ispjevala redovnica **Kasija** (ne anonimna već potpisana njenim ženskim imenom).

U klasične izvore bizantske povijesti spada i knjiga **Ane Komnine** "Aleksiada" u kojoj je opisan život njena oca - imperatora **Aleksija Komnina** (XII. st.).

Nije se osuđivalo ni obrazovanje djevojaka. A germanski zakon iz 1225. godine, u poglavlju o rastavi braka, određuje: "Ženi pak pripadaju sve ovce, guske, škrinje, predivo, kreveti, perine, jastuci, prstenje, stolnjaci, knjige psalama i razne pobožne knjige koje obično žene čitaju, sanduci, ćilimi, meka sjedišta, zavjese...". Izdavači predrevolucionarne hrestomatije o Srednjem vijeku, iz koje sam uzeo ovaj citat, smatrali su nužnim dodati objašnjenje: "U Srednjem vijeku žene su, uglavnom, bile pismenije od muškaraca."

(nastavit će se)

S ruskog preveo mr. Roman Miz
Đakon Andrej Kurajev, Moskva
(Ruska misao /La Pensee Russe/,
Paris, br, 12, 31. 03. - 6. 04. 2006, str. 9)

DUHOVNE VJEŽBE CARITASA

U pripravi za Uskrs, budući da je bila korizma, za korisnike Caritasa priređena je kratka priredba bez muzike. Program su izvela djeca iz župe Sv. Jurja. Mnoge korisnike djelatnici Caritasa su vodili na svetu ispovijed a mnogima i predlagali da ih posjeti župnik u njihovom domu. Pojedini volonteri neke su starije vjernike na Cvjetnicu odveli u crkvu, a nakon mise na groblja njihovim umrlima. U vrijeme uskrsnih blagdana bila je zajednička misa za stare. Ovakve mise su uvijek posjećene u velikom broju.

Za djelatnike Caritasa, 21. i 22. travnja održali su duhovne vježbe u Totovom Selu **mons. Bela Stantić i vlč. Tibor Dobó**.

Vježbe su počele zazivom Duha Svetoga uz prigodnu pjesmu. Nakon dužeg predavanja, diskusija nas je dovela do spoznaje da smo mi živa bića s čestim usponima i padovima u životu ali se uvijek dižemo uz Božju pomoć. Navečer, poslije večere gledali smo film o životu Majke Terezije. Drugoga dana predavanja su nas pripremila za ispovijed i svetu Pričest. Lijepo i korisne savjete dobili smo od mons. Bele Stantića kako ponuditi i dobiti pristanak od bolesnika da ga posjeti svećenik. Nakon ručka i kratkog odmora sudjelovali smo u dvojezičnoj svetoj misi u prelijepoj crkvi Sv. Josipa radnika. Misa je praćena pjesmom na oba jezika pa je i to uljepšalo kraj duhovne obnove.

Vratili smo se kućama nadahnuti svjetlošću Duha Svetoga i njegovoj se utjehi uvijek radujemo. /**Roza Mikulić**, Subotički Caritas/

KAMENORESCI
Beogradski put 224

EV PRO

KOFARAGOK
EVPRO Tel: 671-500

SVE OD KAMENA
NOVA KAMENOREZAČKA RADNJA
NAJVEĆI IZBOR-NAJPOVOLJNIJE CENE

EV-PRO d.o.o.
SUBOTICA BEOGRADSKI PUT 72
TEL. 024/671-500
063/501-542

- veliki izbor granita i mermera u bojama
- izrada nadgrobnih spomenika od prirodnog i veštačkog kamena
- izrada enterijera po zahtevu kupca od svih vrsta uvoznog kamena
- usluga rezanja i obrade kamena
- izrada stepenica, prozorskih klupica, stolova i
- sve što zamislite

POVOLJNO SA GARANCIJOM
MOGUĆE ODLOŽENO PLAĆANJE

Piše: Alojzije Stantić

MISTO ZA MOLITVE

(Kontanje o knjigi Csúszó Dezső "Könyörgésünk színhelyei I-III")

Dezső Csúszó /Deže Čuso/ nas je obradovo knjigom *Könyörgésünk színhelyei I-III* (Misto za molitve) koju izdo *Életjel* iz Subotice. Kad je 2003. godine ovaj autor objavio prvu knjigu, pokazao je nakanu da od zaborava sačuva ko je, di, kad, kako i zašto podigo javni križ, križ za virnike, al i za sve one koji ne viruju da ji križ podsića da je ovo kršćanski kraj. Kad sam knjigu prilisto, a posli i štio, uvirio sam se kako samo Čuso (on je ličnik) zna koliko je vrmena provo dok nije pronašo i obašo svaki križ, usliko (snimio) ga, a posli trago po koje-kakim pismenima da ga i opiše. Nuz sve to cigurno je i zdravo pazio da ni jedan križ ne izostavi. Štogođ izostavit, netačno opisat, tog se kloni svaki istraživač. Na priliku, lako je popisat kuće u jednom sokaku, salaše u jednom šoru el pustari, triba zač i redom ji popisat. To tako nije išlo s popisom raštrkani križova, od koji su niki oskrnavljeni, zapušteni, el ostali usamljeni, zaboravljeni digod u pustari. Tušta su mu pomogli i kazivači koji su ga naveli na trag kakim važnim podacima.

Prija dok sam radio, a posli i rad istraživanja o pravljenju salaša, obašo sam naše pustare "uzduž i popriko", usput sam upozno i nekoliko križova koji su po čemugod drugačiji.

* Prvi križ kojeg se sićam je naš atarski "Čvarkov" križ u đurđinskom Stantićevom šoru. Ko dite sam čuo od dide da je taj križ najpre bio Stantićev. Iz Čusove knjige sam dozno da su križ 1889. godine podigli Ivan Stantić i supr. Marija Francišković, a kad je gazda te zemlje posto "Čvarak", on ga obnovio, kako na njemu piše: "Popravljao Marko Dulić i supr. Đula Kuntić 1923." Čuso je spominio da je taj križ 1918. godine "vandalski" oskrnavljen, na njemu je uništen izvorni madžarski opis, a da je sadašnji opis na križu dao uklesat Marko Dulić kad ga obnovio 1923. godine.

* Dobro znam i Jurićev križ na Bikovu. Obašo sam ga s hodočasnicima. Još dok Čuso nije napiso knjigu, od Brear Lazara i supruge Marije Skenđerović sam dozno kako je došlo do tog da se oni staraje o Jurićevom križu. Tu pripovitku mož proštit i u knjigi Čusoa (II. tom, str. 49-52):

"Sa zaodne (zapadne) strane u kad-godašnjem atarskom putu prema Ludašu, blizo svog salaša, podigli su kameni križ 1911. godine Stipan Jurić (1852.-1921.) i supruga Manda (Magdalena) Halasević (1852.-1916.)

Od atarskog puta nuz litnji (zemljani) put prema bikovačkoj genciji (željezničkoj stanici) u južnoj čoši bio je mali virski spomenik, križ ograđen gvozdenom ogradom. Namistili su ga na nekoliko redi cigljanog temelja, a s istočne strane bio je natpis na hrvatskom:

Ovaj križ podižu - Na slavu Božju - Stipan Jurić i supruga Manda Halasević - 1911. god. 20. decembra. - Palatinus és Bartus Szabadka (kamenorezac, prim. A.S.)

Križ je na krajovima (ivicama) bio nacifran, a od salivanca (livenog željeza) bili su korpus, tabla INRI i lik Marije".

Od kazivača je Čuso dozno da je "povod podizanja križa bila uspišna kupovina zemlje od gazda (vlasnika) Filipa Halbrora (Halbrohr Fülöp) i malolitnog Lasla Polaka (Polák László). Čuso je dao podatak da je njiva od 108 kj. u grundbuhu (zemljišnici) A 31279 vođena pod brojem SzTL, F 75.7.

Dalje je opis sudbine obitelji Jurić, njevog imanja, otkud da se o njemu staraje Lazar i Marija Brear i kako je došlo da je to sad postalo misto hodočašća na Čistu sridu".

* Koliko je vrmena tribalo dok je Čuso u pripovitku složio s više strana skupljene podatke o Jakopčićevom križu. Taj je križ drugačiji od svi

drugi naši križova, jel su na njemu Josip Jakopčić i supruga Katarina Horvatović (Jakobcsics József és neje Horvátovics Katalin) dali uklesat u kamen dio testamenta iz 1864. godine. Po njemu su ostavili deset lanaca zemlje na uživanje, da od hasne (koristi) s te zemlje narane hodočasnike koji se vraćaje iz Juda (Máriagyud, danas u Madžarskoj blizo mista Harkány). Na tom salašu su hodočasnici bili ugošćeni paprikašom, vinom i otaleg se razišli svako na svoju stranu. Kad sam bio mali o tom su mi pripovidali dide i majke, bačo (otac) i mama. (Više o tom II. tom, str. 106-112).

* Na Dulićevom križu u Bajskom groblju kojeg je podigla Tomi Dulić njegova udovica Katica Rajčić. Čuso je otkrio da je na križu omaškom uklesano Katica Rajić umisto Rajčić. Križ je naručila od zanatnika "Fisher i sinovi" u Segedinu, pa nije čudo da je klesar nehotice izostavio jedno slovo, tekst nije "lektori-ran" pa je posli više od jednog vika pedantni autor otkrio nesvakidašnju grešku. (I. tom, 169-170).

* 1881. godine u pustari Đurđin bilo je pet križova, a 1919. već ji ima jedanejst, od koji su većina podizani na prikritnici XIX./XX. vika.

* Čuso je spominio i Stipić-Lendvai drven križ kojeg je 1966. izvalio jak vitar, a drveni dilovi su sad na tavanu Age Babičkovića-Kuckala, koji čeka dopuštenje da ga mož obnovit i metnit na novo misto (III. knjiga, str. 46, 48).

Na ove sam primere upačio prstom da se vidi kako je Čuso temeljan istraživač i zafaljujući njemu imamo pouzdano tačan opis svakog križa.

Ovoj knjigi jedino mož zabavit na rđavim fotokopijama većine crteža, štiva i zemljovidni karata, koji su jedva čitki, a niki i nečitki. Uprkos tom knjiga jedva čeka na našeg prevodioca.

APZ pp., "Auto-Pan Z" d.o.o.

024/670-975
024/55-44-25

SUBOTICA, Beogradski put 29
Somborski put 11

prodaja skutera i bicikala sa pomoćnim motorom marke

KEEWAY

PIAGGIO GILERA

Piše: Stjepan Beretić

Ferenc Szép

(* 3. VII. 1809. + 10. IX. 1856.)

Subotički kapelan i župnik župe svete Terezije u Subotici
Svećenik koji je zadužio Suboticu, Bačku i svoj mađarski narod

Pastirov sin

Ferenc Szép je rođen 3. srpnja 1809. godine u Subotici, kao četvrto dijete pastira **Józsefa** i kućanice **Marije Tapfer**. Otac mu je čuvao tuđa stada. Ferencovi su roditelji bili nepismeni ljudi. Tako o Ferencovoj obitelji piše **Zoltán Kalapis**. Poslije Ferenca obitelj Szép je imala još petero djece, no osim Ferenca svi su umrli. Ferenc se opredijelio za svećeničko zvanje. U Kalačkom nadbiskupskom arhivu među njegovim osobnim spisima čuva se dokument na latinskom jeziku, koji je Ferenc Szép potpisao 24. rujna 1839. godine kao temerinski kapelan. Iz toga dokumenta doznajemo da je nakon srednjoškolskog obrazovanja Szép počeo studirati filozofiju u Đuru (Győr), a završio je u Segedinskom liceju. Sveto bogoslovlje je studirao u Kalači. Za svećenika je zaređen u Kalači 21. rujna 1833. godine.

Više od dva desetljeća kapelan

U Ferencovo se vrijeme dugo kapelanovalo. Kapelanske postaje su za mladog svećenika bile prilika da se bolje upozna s velikom Kalačko-Bačkom nadbiskupijom. Nakon svećeničkog ređenja 1833. i 1834. Ferenc Szép je kapelan u Nádudvaru. Mjesto se danas zove Nemesnádudvar, a nalazi se južno od Hajósa. Ta je župa osnovana 1739. godine, kad je izdvojena iz župe Hajós. Do 1724. godine u selu su živjeli Hrvati. Tada je na njihovo mjesto nadbiskup Csáky naselio Nijemce. Mjesto je mijenjalo naziv: Nád-Udvar, Nádudvar, a od 1901. godine nosi naziv Nemesnádudvar. U Ferencovo vrijeme se u toj župi govorilo samo njemački. Za mladog svećenika je to bila prilika da učvrsti svoje poznavanje njemačkog jezika. Drugo mu je kapelansko mjesto bilo 1834. u Srpskom Mileticu (Ráczmilitics). I tu je Ferenc Szép propovijedao samo njemački. U selu su živjeli i pravoslavni Srbi. I u sljedećem kapelan-

skom mjestu je trebalo propovijedati samo njemački. Ferenc Szép je 1835. bio kapelan u čisto njemačkom selu Filipovo (Bački Gračac). Zanimljivo je da se nekolicina Filipovčana služila češkim jezikom. U dva maha, 1836. i 1841. Ferenc Szép je bio kapelan u Futogu. U futoškoj župi se mladi svećenik imao prilike upoznati ne samo s različitim narodima i jezicima, već i s brojnim kršćanskim crkvama. Župa je zajedno s filijalama Begeč, Gložan, Kulpin, Bački Petrovac, Rumenka i ostalim brojala oko 2700 katolika, od kojih je većina živjela upravo u Futogu. Na području župe je živjelo gotovo 6000 Slovaka evangeličke vjere, oko 4000 pravoslavnih Srba i preko 800 Mađara reformatske vjere. Bila je to najveća župa u kojoj je do tada djelovao.

Godine 1837. Ferenc Szép je bio kapelan u Parabuću. Selo je nosilo različita imena: Parabut, Paripás, i poslije Drugog svjetskog rata Ratkovo. U Parabuću je par mjeseci djelovao i kao privremeni upravitelj župe. Filijala Parabuća je bilo selo Pivnice, gdje su većinu stanovništva činili evangelići Slovaci i pravoslavni Srbi. I u Parabuću je služio isključivo njemačkim vjernicima. U selu i filijalama je bilo preko 1800 pravoslavnih Srba. Na području župe je bilo i gotovo 800 reformata. Godine 1838. Ferenc Szép je bio vjerojatno samo nekoliko mjeseci kapelan u Čavolju (Csávoly) kod Baje u Mađarskoj, gdje se tada propovijedalo hrvatski i njemački, a župa je brojala je više od 2000 vjernika. Od travnja mjeseca 1838. godine do 1840. Ferenc Szép je bio je temerinski kapelan. Temerinska župa je tada brojala više od 6000 katolika.

Subotički kapelan

U subotičkoj, 1842. godine osnovanoj župi svetoga Roka, Ferenc Szép je u župi propovijedao hrvatski, a u filijali Aleksandrovo njemački. U župi svetoga Roka je tada bilo više od 5.500 katolika, a u filijali Aleksandrovo oko 500. U župi

svetoga Roka je Szép ostao još i 1843. godine. Od 1844-1848. godine Ferenc Szép je bio kapelan u glavnoj subotičkoj župi svete Terezije.

Veliki broj svećenika se angažirao u Mađarskoj revoluciji

Pred kraj kapelanovanja Ferenca Szépa u subotičkoj subotičkoj župi svete Terezije u Kalačko-Bačkoj nadbiskupiji je djelovalo 200 svećenika: 110 župnika i 90 kapelana. U ratnim zbivanjima 1848-49. godine 27 od spomenutih svećenika je aktivno sudjelovalo u revolucionarnim zbivanjima: petnaestorica su bila pod oružjem, kao vojnici, narodni stražari; četvorica su bili vojni kapelani, dvojica su pali kao žrtve srpskih napada, šestorica su svećenika odgovarali zbog govora, kojima su poticali na revoluciju. Na odgovornost je pozvano 20 kapelana, 5 župnika i 2 profesora teologije. Osim toga, u vojničkim redovima se našlo još 14 bogoslova, pa je ukupan broj kalačko-bačkih klerika - sudionika u revolucionarnim zbivanjima bio 41. Prosječna životna dob kapelana, koji su sudjelovali u revoluciji bila je 30 godina, a svaki četvrti - peti kapelan je na kraju bio pozvan na odgovornost. Velika ratna razaranja su bila uzrokom veće aktivnosti mladih svećenika na području današnje Subotičke biskupije, pa je lako proračunati da je u ratu sudjelovao svaki treći kapelan s područja današnje Subotičke biskupije.

Prema:

Kalocsai Érseki Levéltár, Szép Ferenc, personalia

Kalapis Zoltán, Az első "lentségi" magyar újság szerkesztoje: Szép Ferenc. "Negyvennyolcnak nagy idejében", Novi Sad, 1998.

Lakatos Andor, A Kalocsa-Bácsi Főegyházmege történeti sematizmusa 1777-1923, Kalocsa, 2002, str. 253.

viglia@communio.hcbc.hu

ZANATSKA TRGOVINSKA RADNJA
VI. Milica Pečerić, Trg žrtava fašizma 14
Mobitel: 064 201 56 12

Miss Exclusive

SVE VRSTE KROJAČKIH USLUGA
Radno vrijeme: Ponedjeljak - petak: 10 - 18
Subota: 9 - 13

Odgovara: dr. Andrija Kopilović

Zakon o Crkvama i vjerskim zajednicama

Ovih dana se u javnosti i u tisku puno čuje i čita o zakonu o Crkvama i vjerskim Zajednicama. Zašto je potreban takav Zakon?

D.N., Palić

Na vaše pitanje odgovorit ću s jednim malim uvodom: Zakon je ljudsko djelo i regulira odnos među ljudima. Postoji više vrsta zakona. Najvažniji za nas kao vjernike i kao ljude je onaj vječni Božji zakon, koji je zapravo "upisan" u našu ljudsku narav. Naime, zakon je sredstvo i pomaže ljudima ostvariti određeni cilj. Dakle, cilj je zadat a sredstva-putovi za ostvarenje toga cilja se biraju. U Božjem stvarateljskom činu odvijeka je postojao i postoji plan za sve što Bog stvara. On i ne stvara drugačije nego svrsishodno. To znači da Bog u stvoreno biće, u njegovu narav, upisuje Zakon da može živjeti po svojoj naravi i ostvariti svoje dostojanstvo, tj. cilj koji mu je Bog zadao. Dakle, u Božjem zakonu cilj je ono što je on kao Bog Stvoritelj odredio, a putovi do ostvarenja su upisani samoj naravi. To je lako govoriti kad se radi o stvorenom svijetu, ali kad se radi o slobodnom biću, kao što je anđeo i čovjek, zapravo je potrebno razumom doći do spoznaje cilja i do načina kako najbolje postići taj cilj. I naša narav, od Boga stvorena, ima u sebi upisan, nepromjenjivi, vječni, Božji Zakon. Potrebno je samo malo dublje upustiti se u "iščitavanje" tog Zakona u našoj naravi pa ćemo doći i do spoznaje kako ga ostvariti. No, Bog je taj svoj vječni Zakon čovjeku ne samo upisao u narav, nego mu ga je u objavi - u Svetom pismu i priopćio.

Najpoznatiji naravni Božji zakon pretočen život, u riječ zakona, jest poznati Dekalog - Deset Božjih zapovijedi. Osim toga postoje još mnogi zakoni. Sam Isus u evanđelju je postavio samo jedan zakon. Kad ga je jedan zakonoznanac upitao koja je zapovijed najveća u Zakonu, on je odgovorio: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci." (Mt

22,37-40). A dao je i svoju novu zapovijed: "Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge" (Iv 13,34).

Tako se mi kao vjernici ostvarujemo po zakonu, ali po onom koji je Bog dao, koji je Bog objavio i koji je Isus Krist potvrdio svojom smrću iz ljubavi i tako nam osigurao milost da možemo prihvatiti i vršiti taj Zakon. Načinio sam dulji uvod da shvatite zašto je zakon važan za samoga Boga i za stvorenje; za čovjeka i Krista.

Ljudski zakoni

Zakonodavac je onaj koji ima vlast, bilo da ju ima po naravi - takozvanu vlast koja je ne-stečena, ili ima vlast koja je stečena. Vlast po naravi, primjerice, imaju roditelji glede odgovornosti za odgoj svoje djece. Stečene zakone ima neko tijelo, kao što je državno koje se izabire od ljudi a kojemu se povjerava briga za zajednicu. Oni koji su dobili povjerenje da brinu za zajednicu odnose unutar zajednice reguliraju zakonima. Takva jedna zajednica je Crkva koja nije izborom dobila vlast, nego božanskim mandatom, zajednica koju je utemeljio Krist i koja se ravna po zakonima koji su temeljno Božjega prava. No, u Crkvi postoje pozitivni zakoni koji su određeni od onih koji su u Crkvi izabrani i postavljeni za odgovarajuću službu zakonodavca. Tako je za nas katolike vrhovna zakonodavna vlast Sveta Stolica i osobno sam Sveti Otac, a u biskupiji je to biskup i tako redom možemo govoriti o onima kojima je povjerena zajednica i koji su dužni zakonima određivati odnose unutar te zajednice. Država je jednako tako tvorevina koja ima naravno pravo da unutar svoje zajednice zakonima određuje odnos u toj zajednici.

A sada konkretno na Vaše pitanje, zašto je potreban Zakon o Crkvama i vjerskim Zajednicama. Zato što se radi o dvije velike stvarnosti. O jednoj koja je institucija, ali i organizam čija je narav božanskog porijekla, a to su Crkva i vjerska Zajednica s jedne strane, a s druge strane stoji Država kao naravna tvorevina i kao zajednica građana koji su ili nisu vjernici i stoga ona mora regulirati odnos unutar te zajednice. Da bi funkcionirali svaki na svom području,

autonomno, Crkva na području svoga poslanja, a Država na području svoga poslanja na određenom teritoriju, za sve je građane potreban jedan vezni zakon koji će te dvije stvarnosti povezati ali ne u suparnički, nego u suradnički odnos. Tako se zakonom zapravo regulira odnos Crkve, Crkava, vjerskih Zajednica s Državom i odnos Države prema tim Crkvama i vjerskim Zajednicama. Ono što ovaj zakon donosi jest: vraćanje Crkvi i Crkvama mogućnost onoga poslanja koje one nose u svojoj naravi, a prilagođeni su mogućnostima sadašnjega stanja u državi koja se otvara prema demokraciji i ide putem demokracije. Zakon je potreban kao sredstvo postizanja cilja - suradnje Crkve i Države za opće dobro svih vjernika i za opće dobro svih građana. Drugim riječima, Zakonom se mora apsolutno garantirati sloboda djelovanja i očitovanja kako vjere, tako i vjerske djelatnosti s jedne strane, s druge strane potpuna sloboda i sigurnost građana koji su vjernici i koji nisu vjernici kako bi bili pred Državom ravnopravni. Tako ovaj zakon omogućuje Crkvi njenu autonomiju, njeno poslanje, na svim područjima Crkvenoga i javnoga života, dakle u javnosti, s druge strane samu Državu obvezuje na taj način ne na suparništvo i sukobljenost, nego na suradnju. U tom smislu je ovaj zakon u stvari veliki doprinos suradnji za dobrobit vjernika, za dobrobit svih građana. Taj zakon obvezuje svakoga onoliko, koliko obvezuje i svaki drugi državni zakon ukoliko on nije protiv savjesti, morala i ćudoređa. Zakon o Crkvama i vjerskim Zajednicama želi upravo čuvati autonomiju vrednota koje navješćuje i propovijeda Crkva. Stoga je, dakle, taj zakon prihvaćen, potpisan i dobro je došao.

JULIJA-OPTIKA

KULTURA NOŠENJA NAOČALA

VODITE RAČUNA O REZERVNIM NAOČALAMA!

24000 Subotica, Braće Radića 6

Telefon: 024/ 528-482

Radno vrijeme:
radnim danom:
9,30 do 12,00 i 17,00 do 19,00
subotom: 9,00 do 12,00

Zahvaljujemo našim darovateljima

Kafana - "Dukat"

Subotica,
Preradovićeveva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI

Posebno se preporučamo za organiziranje "Poduša"

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom zatvoreno

Vremena su teška. Svaka pomoć nam je dobro došla.
Unaprijed hvala svakom darovatelju.

HORVAT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

Svake treće nedjelje u mjesecu novi broj "Zvonika"

Maksima Gorkog 20 (kod glavne pošte)

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

RENAULT

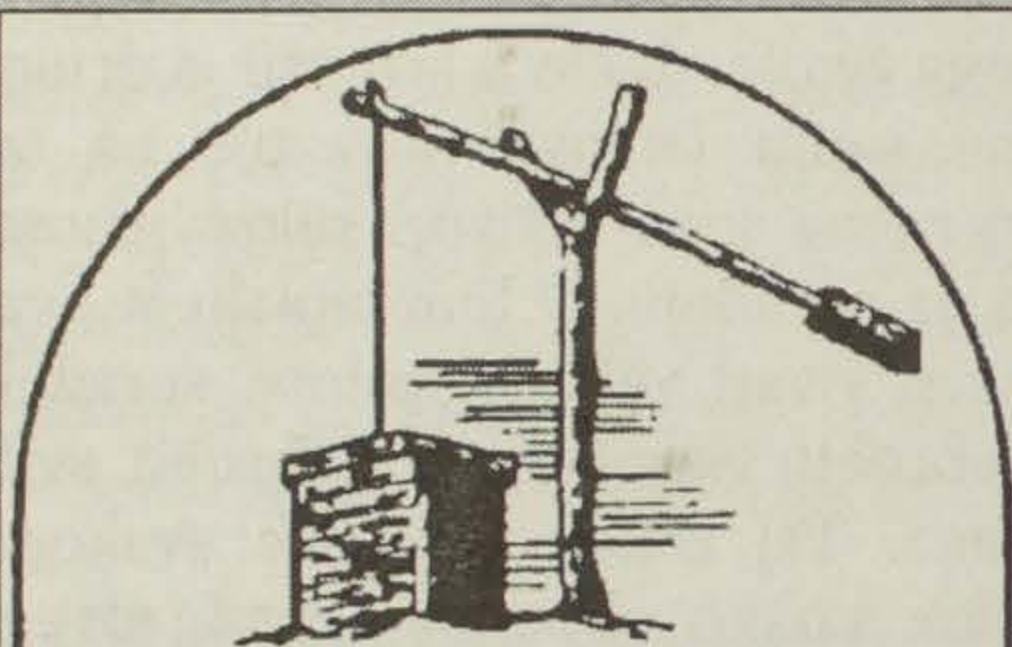

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radića 51-53
Tel./fax: 024/553-567

SALAŠ

ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

agria

AGRIA D.O.O. SUBOTICA
PROIZVODNJA SIJAČICA I
REZERVNIH DIJELOVA
SUBOTICA, BARANJSKA 23
tel. i fax: 024-561-553
e-mail: agria@suonline.net

POLIKLINIKA

24000 Subotica
Jo Lajoša 4a
tel: 024 / 520-698

Radno vrijeme
radnim danom: od 9 do 19 sati
subotom: od 9 do 12 sati

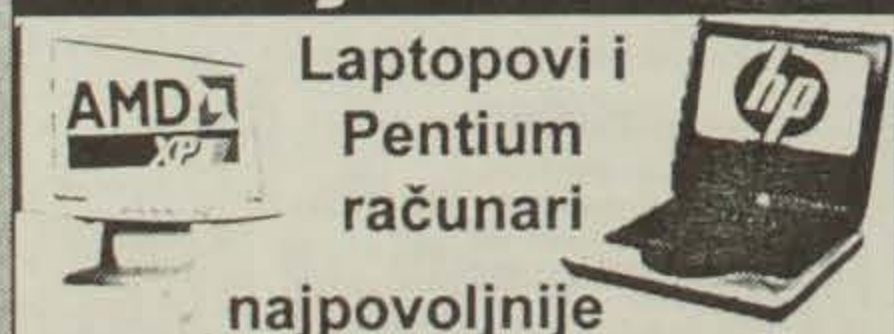
H čitaonica Hrvatska

Svakodnevno možete
čitati tisak, posuditi
knjige i porazgovarati s
prijateljima u Hrvatskoj
čitaonici

Subotica,
Ulica Bele Gabrića 21
Radnim danom: 9-13 sati

Millennium GSM Centar

Prodaja i SERVIS

Laptopovi i
Pentium
računari

najpovoljnije

Panasonic
KX-TCD445

CD
caller

Mobilni

Gigaset
A-180

housesl

Klima
uređaji

www.millenniumgsm.co.yu
Tel 024/ 551-353 Prvomajska 6.

Neka Bog
blagoslovi
sve koji
radom služe
braći
ljudima!

Internet provajding
Prodaja računara
Instalacija i održavanje računarskih mreža
Pojedinačni i grupni kursevi
(Windows, Word, Excel, Internet)
(024) 555-765 Karađorđev put br. 2. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

NAMA JE DOVOLJNO
DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karađorđev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- HORGOŠ, Borisa Kidriča 7
Telefon (danonoćno): 792-202

RASPORED SAHRANA NA INTERNETU
www.funero.co.yu

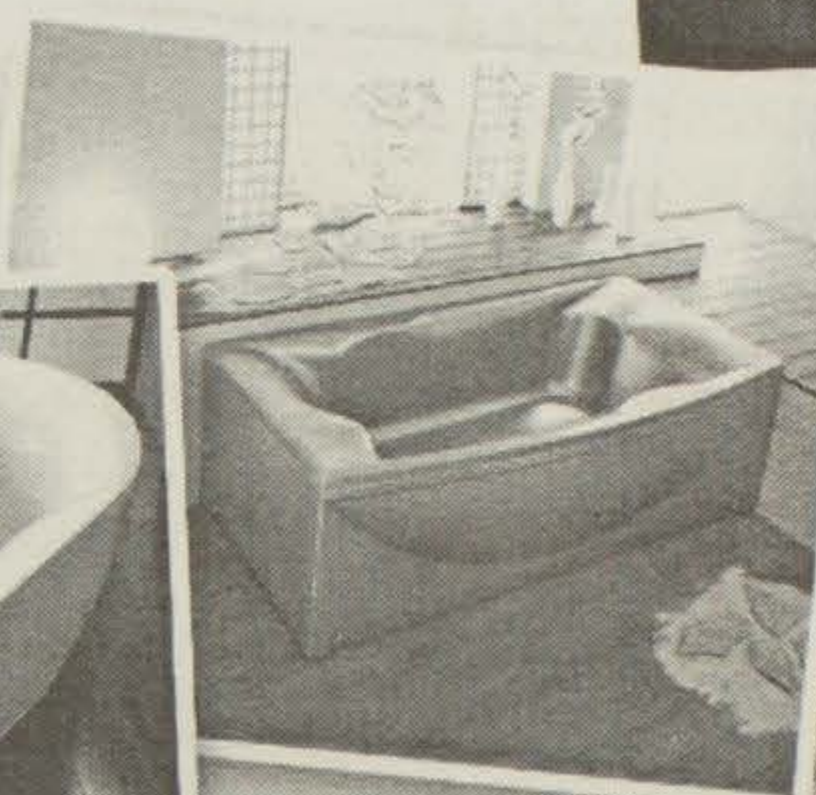
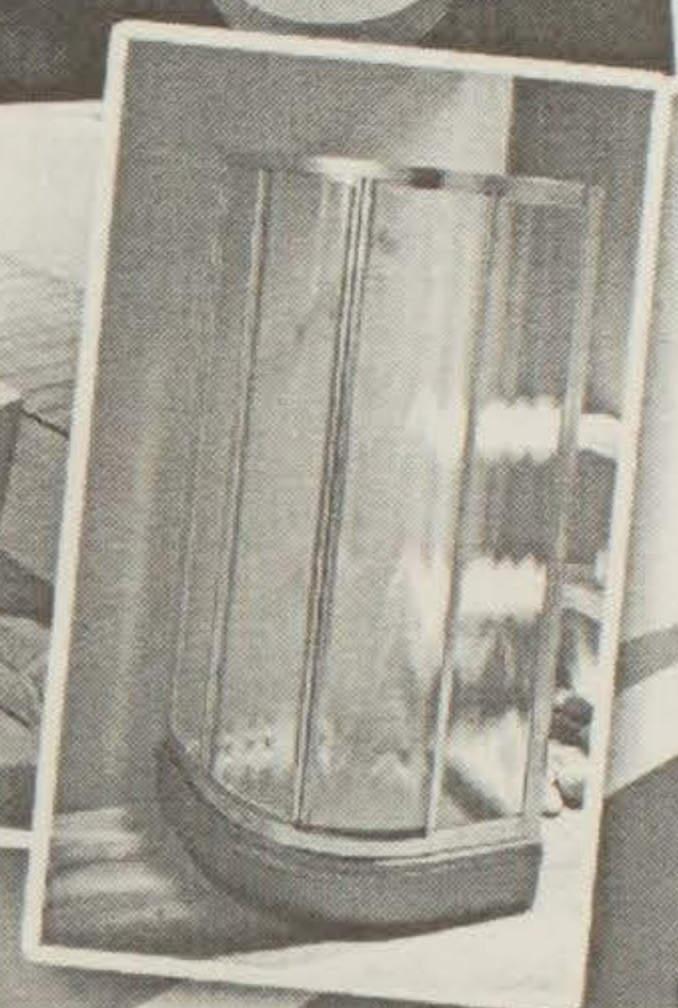
E-mail: funero@funero.co.yu

kolpa·san®

SALON KUPATILA

LETNJA AKCIJA SNIŽENJA **10-30%**

Veliki izbor akrilnih kada, masažnih kada, tuš kada, tuš kabina, masažnih tuš kabina, bazena, nameštaja za kupatilo, sanitarije, ugradni vodokotlići, pločica za unutrašnju i vanjsku upotrebu.

PRODAJNI SALONI:

SUBOTICA Banijska 2

tel: 024/ 547-886

ZRENJANIN Vojvode Petra Bojovića 2

tel: 023/581-590

NOVI SAD Rumenočki put 11

tel: 021/518-092

NOVI BEOGRAD Dr. Ivana Ribara 135

tel: 011/158-920

Prvi privatni i registrirani dom za stara i nemoćna lica

"Sv. Katarina"

PALIĆ, Sutjeska 47

Tel. 024/603 640

Mob.:063 577 350

064 122 87 55

U ugodnoj paličkoj prirodi i zelenilu, u privatnoj kući s lijepim dvorištem, pružamo usluge, stručno i odgovorno:

Čuvanje i njegu starih i nemoćnih lica; usluge medicinskih sestara; liječničke i specijalističke usluge; njegu starih i nemoćnih lica na terenu (i u vašoj kući).

MONOLIT GRADNJA GRADEVINSKO I GRADEVINSKO-ZANATSKO PREDUZEĆE p.o.

Adresa: Subotica, Lenjinov park 13
Tel: 024/ 551-685, 553-111
e-mail: monolit@tippnet.co.yu

Računi:
220-3229-08 Mycro Finance banka
110-401601301333-38 Zepter banka

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA "APOLONIA"

Radno vrijeme:

ponedjeljak,
srijeda i
petak
15 - 19 sati

utorak i
četvrtak
8 - 12 sati

subota
- po dogovoru

Igmanska 6, 24000 Subotica
mobitel: 063 533 318

Hirvivo
Katolikus herilap
Árca: 12 dívár Állandó-résen
1. évf. 1. szám 2002. 05. 19.

Zlatiborska 4, 24427 Totovo Selo - Tel: (024) 883-040
Email: hirvivo@tothfalu.co.yu

CSALÁDI MAGAZIN

Hitélet

Cara Dušana 4, 21000 Novi Sad
Tel: (024) 469-474
Email: agape@eunet.yu

www.suboticka-biskupija.info

Slušajte Radio Suboticu
program na hrvatskom jeziku svaku večer od 19-21 sat na frekvenciji 91,5 Mhz

Put Jovana Mikića 12
Tel: 024 55 22 00
Fax: 551-902

RADIO MARIJA
Tel: 021 4790-529; Email: rama@eunet.yu

94,2 Mhz FM - SUBOTICA
102,9 Mhz FM - NOVI SAD

Hrvatska riječ ČITAJTE "HRVATSKU RIJEČ"

mail: hrvatskarijec@tippnet.co.yu - tel: (024) 55-33-55

MOLITVA POMAŽE I LIJEČI

KLANJANJE U BOLNIČKOJ KAPELI U SUBOTICI

26. 05. od 19 - 21 sat

Molitvom i žrtvom spašavamo nerođene.
Dodite, čuda su se već počela događati!

DEVETNICA u ŽUPI MARIJE MAJKE CRKVE u Subotici

od 27. 05. do 05. 06.

Svaku večer:

sv. misa i prigodna propovijed
u 17 sati (na mađarskom)
u 18,30 (na hrvatskom)

NASTUP SUBOTIČKIH ZBOROVA

u katedrali-bazilici sv. Terezije
u Subotici

28. 05. 2006. u 20 sati

KRŠĆANSKA TRIBINA GRADA SUBOTICE

25. 05. u 20 sati

u HKC "Bunjevačko kolo"

Tema: EUROPA PRED IZAZOVIMA
VJERKSE RAZLIČITOSTI

Predavač:

prof. dr. Thomas Bremmer
dekan KBF-a iz Münstera

In memoriam

Prošlo je deset godina
od kako nije sa nama
naš voljeni suprug, otac,
svekar i dida:

**Aleksandar
Temunović**
(1996. - 2006.)

S ljubavlju ga se sjećaju, mole za njega i
nadaju se ponovnom susretu s njim u
vječnosti, njegovi najmiliji:

Supruga GROZDANA, kćerka MIRA,
sin VOJISLAV, snaja SLAVICA
i unučad NENAD, NEMANJA, MATIJA
i MAGDALENA

Fotografije u ovom broju
Zvonik, Željka Zelić, Petar
Gaković, Nada Sudarević,
Vedran Jegić, Igor Čeliković

URED HRVATSKOG
NACIONALNOG VIJEĆA
Subotica, Preradovićeve 4
tel: (024) 556-898 i 553-818

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO"
Subotica, Preradovićeve 4
tel: (024) 555-589

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO" SUBOTICA
MUZIČKI ODJEL

raspisuje

NATJEČAJ

Za kompozicije koje će se izvesti na
VI. "FESTIVALU BUNJEVAČKI PISAMA"

Festival će se održati
u rujnu (septembru) 2006. godine
u Subotici

Osnovna svrha ovoga festivala je promo-
cija i popularizacija nove bunjevačke glazbe i
poticaj svima, a posebno mladim ljudima, da i
sami doprinesu očuvanju i unapređenju kul-
turne baštine svoga roda i naroda.

PROPOZICIJE NAJTEČAJA:

1. Tekst i glazba trebaju prezentirati život i
običaje bačkih Bunjevaca;
2. Tekst pjesme mora biti pisan ikavicom ili
ijekavicom;
3. Pjesma može imati 3-4 strofe;
4. Dužina pjesme je 3-5 minuta;
5. Note (melodija, akordi) i tekst treba
dostaviti u 2 primjerka;
6. Uz tekst i melodiju obvezno dostaviti i
demo snimak;
7. Radovi prethodno ne smiju biti izvođeni
(premijerno izvođenje);
8. Jedan autor može dostaviti najviše 3 kom-
pozicije;
9. Primljeni materijali se ne vraćaju;
10. Radovi se šalju pod šifrom, a rješenje
šifre (ime, prezime i adresa autora, kontakt
telefon) mora biti u posebnoj, zatvorenoj
kuverti;
11. Nakon odabira najboljih radova, stručna
komisija će autore izvijestiti o rezultatima;
12. Festival se organizira isključivo na
volonterskim principima, te se radovi neće
honorirati;
13. Autor kompozicije koja je odabrana za
izvođenje na festivalu samim slanjem kom-
pozicije daje svoj neopozivi pristanak da se
kompozicija studijski snimi i izda na nosaču
zvuka i videokazeti radi popularizacije festi-
vala.

Natječaj je otvoren
od dana objavljivanja do 25. 05. 2006.

Kompozicije slati na adresu:

HKC "Bunjevačko kolo"
Subotica, Preradovićeve 4 ili
Vojislav Temunović,
Rovinjska 5/13, Subotica,
sa naznakom:

ZA VI. "FESTIVAL BUNJEVAČKI
PISAMA"

ZVONIK

Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA

Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;

Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Ivan Andrašić
Andrija Anišić
Stjepan Beretić
mr. Ervin Čeliković
Katarina Čeliković
Marko Forgić
Ladislav Huska
Vesna Huska
Franjo Ivanković
dr. Andrija Kopilović
mr. Mato Miloš
Lazar Novaković
Jakob Pfeifer
s. Blaženka Rudić
Alojzije Stantić
dr. Marinko Stantić
Željko Šipek
Mirko Štefković
dr. Tadej Vojnović

Andrija Anišić

glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković

zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković

tehnički urednik

Katarina Čeliković

lektorica

Tisak:

Štamparija "PRINTEX",
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435

ISSN 1451-2149

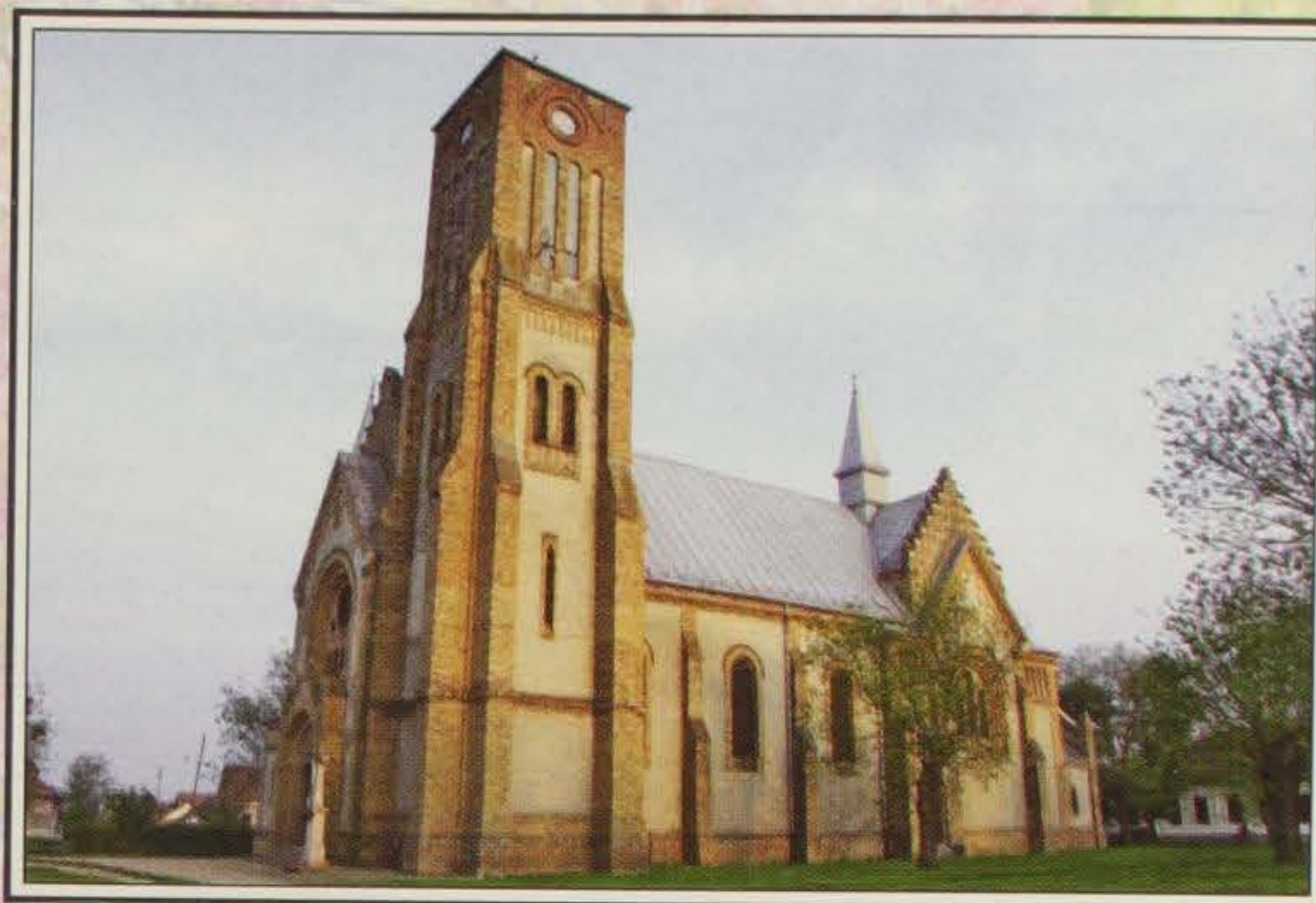
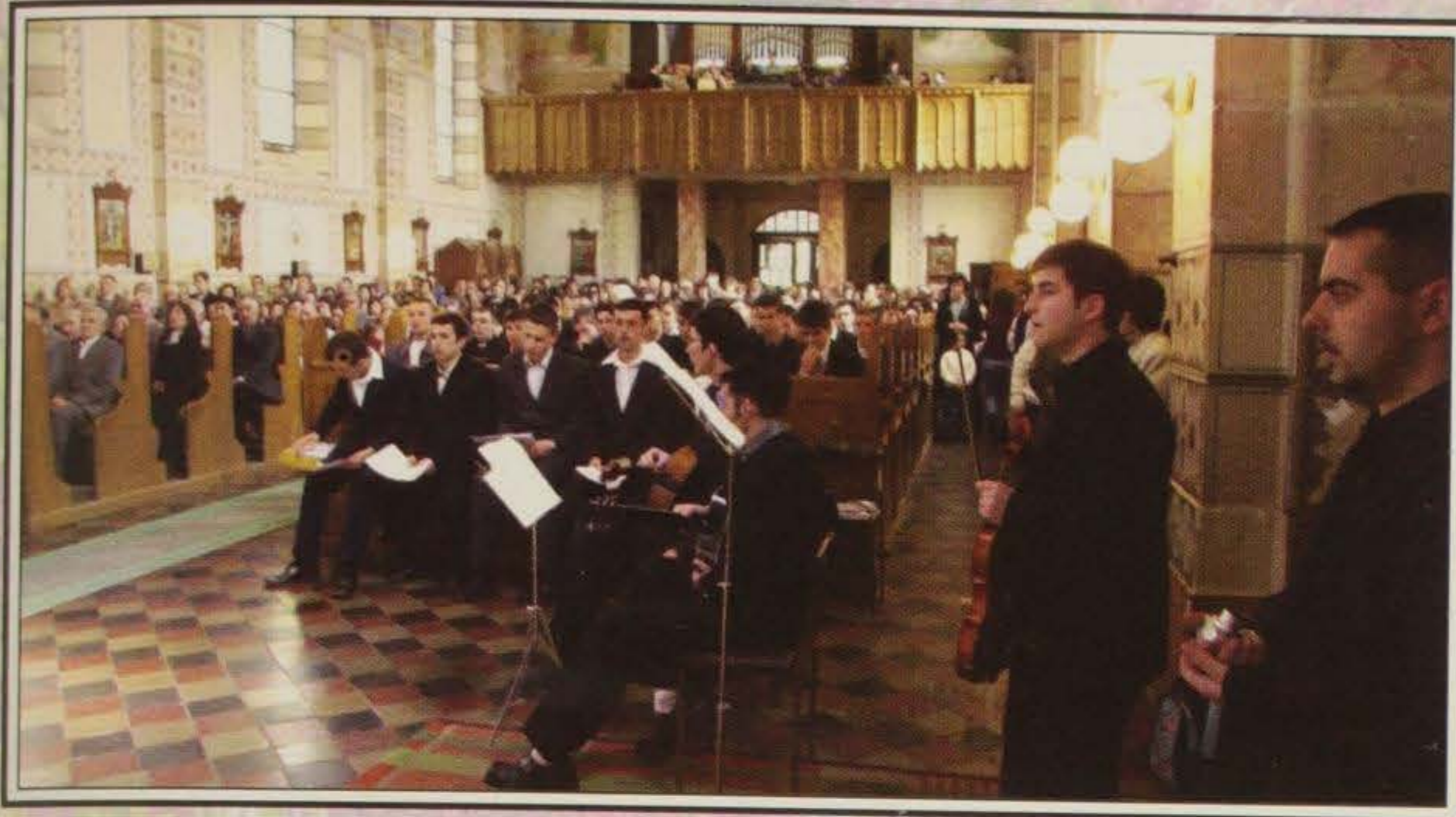
Godišnja pretplata za "ZVONIK"

- SCG 1080 dinara
- inozemstvo - 40 EURA
ili 300 kuna;
avionom 80 USD

Pretplatnici iz inozemstva i R.
Hrvatske uplate mogu poslati
poštanskom uputnicom ili čekom
na adresu:

Dinko i Svjetlana Ivković
Adresa: Augusta Piazzze 6
10000 Zagreb,
tel: +385 (0)1 301 34 68

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

95 godina crkve i župe sv. Marka u Starom Žedniku

Proštenje i proslava 110. obljetnice crkve sv. Jurja u Subotici

Početak Dužijance 2006.: blagoslov žita u Maloj Bosni

Mons. Marko Forgić održao duhovne vježbe sestrama Kćeri Milosrđa

Uskrсни koncert KPZH "Šokadija" u crkvi sv. Lovre u Sonti

Subotički tamburaški orkestar: 30 godina uspješnog rada i 20 godina plodne suradnje s dirigentom Zoranom Mulićem

Tamburaški orkestar Muzičke škole i dječji vrtić "Marija Petković" u Velikoj vijećnici subotičke Gradske kuće

SUSRETI MLADIH - NOVA NADA

Pula - Arena, 29. - 30. 04. 2006.

Bač, 13. 05. 2006.

Mladi! Krist ništa ne oduzima a daje sve!